

به‌شی سییه‌م:

ب

پراکتیزه‌کردنی هه‌ندی له شانۆنامه‌کانی ئەحمەد سەلار

پراکتیزه کردن شیطان‌نامه‌کافی شهمه سالار

أ- دهقی خومالی:

- ۹۹ ۱- نالی و خهونیکی ئه‌رخه‌وانی
- ۱۰۵ ۲- ئه‌وانه‌ی توونی بابا چوون
- ۱۲۳ ۳- گره‌وی به‌ختی کوره دارکه‌نه‌که

ب- دهقی بیانی:

- ۱۳۲ ۱- ئه‌فیگینیا له ئولیس
- ۱۴۸ ۲- ئوتیللو
- ۱۶۴ - پاشکوی ژبانی هونه‌رمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار
- ۱۶۹ - به‌ره‌مه‌کافی ئه‌حمه‌د سالار، چاپکراو و چاپنه‌کراو
- ۱۷۰ - خشته‌ی به‌ره‌مه‌کافی ئه‌حمه‌د سالار

۱- نالی و خەونیکی ئەرڤەوانی

کەسەکانی شانۆگەری

- ۱- مامۆستا
- ۲- قوتابیەکان
- ۳- دەنگی (۱)
- ۴- دەنگی (۲)
- ۵- دەنگی (۳)
- ۶- گێڕەرەوه
- ۷- جارچی
- ۸- نالی
- ۹- پیرەمێرد
- ۱۰- ھەبیبە
- ۱۱- کۆرس

نالی و خەونیکی ئەرخەوانی^۹

هۆکاری سەرەکی و مەبەست لە نووسینی ئەم شانۆیە بۆ سالی (١٩٨٧) دەگەریتەوه، رۆژانی گوپەي پاكۆیزی و ویران کردن و هەڵمەتی پاكسازی رژیمی بەعسی بوو، پۆژانی هەولێ شێواندنی روخساری كوردستان و گەلی كورد بوو، رەنگدانەوهیەکی ئەو پەپری ریاڵیزمیانە لە بیروبۆچوونی نووسەر. هەستکردن بە داتاشین و هەڵپاچین و سڕینەوه كەواتە كاریکی رەوا و ئاساییە نووسەر پەنا بۆ هەموو ئەو شتانه بەریت كە بۆن و بەرامەي نەتەوه و رەسەنایەتی لی دێ، كەواتە گەرانهوه بۆ پرەگ و ریشە و پەيوەست بوون بە كەلهپورەوه، پروو لە رامباریکردنی شانۆیەك، بۆ مەبەستیکی رامباریانەي رۆژگارەكە، مامەلە کردن لە تەك

* لە ژمارە (٥٩) ی گۆڤاری (كاروان) ی ئەیلوولی (١٩٨٧) بڵاوكراوەتەوه.

لە كتیبي (شانۆی سالار) سالی (١٩٩٩) دا بڵاوكراوەتەوه

نواندنهكانی: یەكەم جار: لە ١٩٨٧/٣/٢٨ لە شانۆی ئەزمونگەری پەیمانگەي هونەرە جوانەكانی سلیمانی نمایش كرا.

دووەم جار: لە ١٩٨٧/٤/٨ لە شانۆی ئەكادیمیای هونەرە جوانەكانی زانكۆي بەغداد نمایش كرا.

سێ یەم جار: لە ١٩٨٧/٦/١٣ لە شانۆی بارەگای یەكیتی نووسەرانی كورد لە سلیمانی نمایش كرا.

هەرسێ جارەكە لە لایەن ئەحمەد سالارەوه دەرھینرا بوو. هەروەها لە هەولێر و رانیەش لە سالی (١٩٨٨) نمایش كرا. پروانە: ئەحمەد سالار، شانۆی سالار، لا ١٤.

که له پوړ، زمان... هتد.

هر رڼگار کهش که رڼانی سانسور و هره شه و توقاندن بوو دهبوو وهرچه رځانیک پروو بدات و نووسه به دواي که رهسه و زمانیکي نويدا بگهړي که سه رجهم که رهسه و فرههنگه که پوخت و هونه ری بیت، جیاواز له وهی که له نارادایه. ئەمه گورپکی به پیز و هیزیکي نوئ به به رهه مه که دهبه خشی. دهیو بست هاوتای رهوته میژووییه کهی سه رده مه کی بیته وه، له ناکامی ئەم ژان و خولیا یه وه جوړه سه رفرازیه ک و جوړه په رینه وه نازادیه ک له به دهن به خوی و کلیشه به ندی و پهیره وه کاری دروست کرد، بووه مایه ی بینینه وه و ئەفراندن و داهینانی شیوازیکي تهسته تیکي نوئ، که مایه ی سه رنج راکیشانه وه و به وهرچه رځان له قه لاهم درا، خودی نووسه له دیما نه یه کی رڼنامه یی دا ده لئ: «نالی و خه ونیکي ته رځه وانی له خوی دا له دایک بوون و ژیا نه وه یه کی نوئ ی ئەم رڼگار یه، په رینه وه یه به پردیکي شانوی بئ ناستی خه ونیکي ته مړم... که واته ده بی بارود و خیکي گونجاویان بئ گه ران و توشی له پای بینینه وه یه کی دی بئ گوشه نیگا وچه مکیکي نوئ، که واته چ گومان له وه دا نییه ئەزمونه که بئ له دایک بوونی تیور و هوو روخساریکی ته و تویه، که به ته وای زامنکه ری گه یان دبئ... دهمه وئ شانویه کی کورده واریانه بیته ناراه، بویه له وشه ی شیرینی کوردی، له ناواز و داب و نه ریت و په نگ و بوی ولا ته که م بئ شانۆکه م خوازیینی کردوه...»^(۱).

رڼنامه قان (ئه حلام مه نسور) له بابته که یدا، له سه ر شانوی (نالی و خه ونیکي ته رځه وانی)، ده لئ: «ناتوانین به ئاشکرایي بزاین ماموستا سالار دهیه وئ چئ بلئ. ئایه حه بیبه ره مزی نیشتمانه، یاخود ته نها خه و بینینه، له نیو ناله و دهنک دانه وه میژووی کون و نوئ... واته دوینی و ته مړ... نه وه به نه وه ده بی ئەم گورانی یه هه میشه یی یه داگیری بیروهوشی مړوئی کورد داگیر بکات»^(۲).

گه سه رنجی دوتوئی دهقی شانۆکه بدهین، به ئاشکرا هه ست به هوکاره کان ده کهین، به لام له زمانی وتاری راسته وخوو دووره.

«ماموستا: ته مړ وانه یه کی نوئ ده خوینین، سنووری پوله که به جئ دیلین، یان با بلین وانه یه کی بی سنور ده خوینین، نالی و خوشه ویستی، ژیان و مهرگ له پیناوی ژیاندا، تهو شاعیره ی هه نگاوی ئاواره یی نا، ئیمه ش.

قوتابییه کان: خه ونیکي ته رځه وانی، ئیمه و تهو و ئیوه، ده ژینیته وه «ئه م دیالوگه بئ چه ند

۱- ئه حلام مه نسور: رڼنامه ی (هاوکاری) ژماره (۸۸۷) رڼی ۱۶/۴/۱۹۸۷، لا (۴ و ۶).

۲- ئه حلام مه نسور: هه مان سه رچاوه، لا (۴).

جاریک دهوتریتتهوه».

ماموستا: لهچاوی هونه ر و ئهدهبهوه تهماش دهکین، کیشهکه لهلای ئیمه دووهیللی
سهرهکی ههیه، شاعیر و خوشهویستییهکهی، شاعیر و نیشتمانکهی، ههردووکیان له
چوارچیتوهی ژانیکه گهردهدا خول دهخونهوه و ئاکامهیهک دهگرتهوه.

(دهنگی با و بۆران)

دهنگی (۱): چ توف و بابوریانیکه، چ وهیشوومهیهکه و نابریتهوه، ئای ئهمه ئهو بهلا
رهشهیه که باپیران باسیان کردووه.

دهنگی (۲): داخۆ کهی رۆژ دهبیتهوه؟

دهنگی (۳): تهنانهت کهلهشییری کهلهشیئاسا خویندنی له بیرچۆتهوه!

دهنگی (۱): شهویکه لهشهوه تووشهکان.

دهنگی (۲): ئا ئهمه ئهو خاکه سارییهیه، که پیتی دهلین وادهی دهجال ههستان.

دهنگی (۳): ئای بۆ حالی ئهو ئافرهته ژانگرتووه بهستهزمانه، کهی ئهو منداله له دایک
دهبی؟ کهی ئهو دایکه کلۆله سهرفراز دهبی؟

دهنگی (۱): کهی رزگاری دهبی؟؟ ژان مهرگیکی سهختی دلپهقی ههمیشهیه، ژان زۆری
خایاند، ژان خهریکه رۆژگار ههلهلوشی و گینگلی پیوه دههات..

گیهرهوه: ئهو دهمهی دهجال ههلهدهستی، ئهو کاتهی خیری خهلیکی دهبهخشریتتهوه،
بهباردهنی دواي دهجال دهکهن، بی ئارامی یهخهی جهوانان دادهدری، جهجال گشت هیوا و
خهندهیهک دهماشیتتهوه و به کولی دا دههات. چ خانوولانهیهک ههیه کاولی دهکات، جهجال
کولله بارانیکی پر له نههامهتی و قات و قرییه...» (۱).

له دایلوگیکی تردا و لهسهر زاری (کورس) دهلی و (کورد) یش هیمای ههموان:

«شار خامۆش... شار رهش پۆش و بهرگی خهمنایکی پۆشیوه، مهرگ یاسا و یاساوله و
ئاسمانی ژینی تهنیوه رهشهبایهکی بهلایه و گشت دهرگایه والا دهکات...» (۲)

زیاتر بۆ سهلماندنی حهقیقهتی مهبهستی شانۆبیهکه نووسهر چامه بهناوبانگهکهی نالی که
له شامهوه بۆ سهلمانی ناردووه به ریگی (عهبدولرهحمان بهگی ساحیبقران) ناسراو به
(سالم) و که بهم دیره دهست پی دهکات:

۱- ئهمهده سالار، شانۆی سالار، لا (۱۵، ۱۶).

۲- ههمان سهرچاوه، لا (۲۰).

«قوربانی تۆزی رینگەتم ئەى بادی خوش مرور

ئەى پەيکى شارەزا بە ھەموو شارەزور» (١)

(سالم) بە ھەمان شێوە وەلامى (نالى) دەداتەووە کلتۆلى و کوێرەورى کوردی بۆ روون دەکاتەو، بەو پەرى ھەستى نیشتمان پەرورەریەو دەلى:

«جانم فیدای سروەکەت ئەى بادەکەى سەحەر

ئەى پەيکى شارەزا لە ھەموو راھى پر خەتەر» (٢).

لەبەر پەيوەندى رۆژانى نووسىنى شانۆکەو بە رۆژانى خاکەسارى چامەکەى (نالى) و (سالم) ھەو، پيوست دەکا، بۆ زیاتر رۆشنايى بەخشىن بە بابەتەکەى ئەم بۆچوون و لیکدانەو ھەيەت ھەيەتە!

«پاش ئەو ھى لە ئەنجامى تیکچوونى حوکمرانى بابانەکان کوردستان بەجى ئەھىلى و سەرى خۆى ھەلئەگرى و روو ئەکاتە شام و ماو ھەک لە نامۆیدا ئەمىنیتەو، ھەوای نیشتمان ئەداتەو لە کەللەى، ژانىکى قوول لە دەرونيا گینگل ئەخوا، ئەنجامەکەى ئەم شاکارە ھونەرییە، ئەم تابلۆ پر واتایە ئەبى کەوا لە وێو بۆ ھاودەردىکى خۆى، بۆ (عبدالرحمن بەگى سالم) ی ناردووە، ئەویش لە سولەيمانىیەو بە شاکارىکى تری لەم چەشنە وەلامى ئەداتەو، کە پیاو ھەردووکیان بەراورد ئەکا، وا ئەزانى دوو کەون خراونەتە قەفەز، قەفەزى دەر بەدەرى و یەکیکى دەست بە سەرى، لە بەرامبەرى یەکا ئەخوین و بۆ یەکدیى ئەنێرنەو...» (٣).

لە بینراویکى دى شانۆییەکەدا (حەبیبە) ی دولبەرى (نالى) ھاوار و فریادی بۆ دلبراو ھەکەى بەرز دەکاتەو:

«نالى.. نالى.. ئەمانە دەیانەوێ ئابرووم بەرن، نیازیانە بە زۆر بۆ بیانیەک بمخوازن...» (٤).

ھەموو مەبەستىکى نووسەر کوردستان بوو و (حەبیبە) جوانترین ھىماى نیشتمانە و ویرانە ھالىەکەى بە دەستى داگیرکەرەنەو ئەنۆینى ئەو تا جارىکى دى جەختى لەسەر کراوەتەو:

١- دیوانى نالى، مەلا عەبدولکەریمى مودەرس، بەغدا، ١٩٧٠، ل ١٧٤.

٢- علاءالدین سجادى، دووچامەکەى نالى و سالم، چاپخانەى مەعارف، بەغدا، ١٩٧٣، ل ٧٥.

٣- دیوانى نالى، مەلا عەبدولکەریمى مودەرس، بەغدا، ١٩٧٠، ل ١٧٥.

٤- ئەحمەد سالار، شانۆى سالار، لا (٢١).

«کۆرس: وا دوزمنه چاو چنۆنه کان، چاوی چلنگی ته ماکارییان له دهستگیرانه که ی بریووه. یه کهم: مه مکیان بری.

دووهم: پرچیان بری.

سی یه م: میلیان به چاوانیا هینا...» (۱).

له دوانی بنبراوه کانی شانۆیه که دا پتر مه به سته که یه کلا ده بیته وه وه ئاشکرا ده بی، ئه وه تا:

«گیره وه: شار خرۆشاوه، وا دوانزه سواره ئازاکه ی که عه جه مه کانیان تۆقان، ئه وه تا به ته پللی سواریه وه پیشوازی له نالی ئه کهن، نمایشی سوارچاکی ئه کهن،...» (۲)*.

سه رجه م ئه و راو به لگه زیندوانه ئه وه ده سه لمین که له ژانیکی هه سته نه ته وه بییه وه، وه ک رهنگدانه وه یه کی واقعی شانۆی (نالی و خه ونیکی ئه رخه وانی) له دایک بووه.

۱- ئه حمه د سالار، ل ۲۲.

۲- هه مان سه رچاوه، ل ۳۶.

* له دیمانه یه کی ته له فیزیۆنی دا، به ناوی (سه ردان) که رۆژی ۲۰۰۵/۶/۱۵ له که نالی ئاسمانی کوردستان پیشکesh کرا، له وه لامی پرسیاریکا سه باره ت به هۆکار و مه به ست له نووسینی شانۆیی (نالی و خه ونیکی ئه رخه وانی)، به م شیوه یه ها ته وه لام دانه وه: «ئه و رۆژه، رۆژیک بوو له رۆژه هه ره ناخۆشه کان، ئه و ده مه ی له په یمانگه ی هونه ره جوانه کانی سلیمانی ها تینه ده ری. کاروانیکی دوور و درێژمان له لۆری سه ربازی بیینی که پرکرا بوون له گوند نشینه رووت و هه ژارانی کورد، ژن و منال و پیرو په که وه ته، گه ردی خا که ساری و کتۆلیان لی نیشته بوو، لیو و به یار و ماندوو، چوار ده وریان به جه لادان ته نه را بوو. ئیمه که چه ند مامۆستایه ک بووین به دلێکی پر له حه سه ره ته وه لیمان روانین و هه نگاو به هه نگاو رقم ئه ستوو تر ده بوو، زۆر بایه خی سه یرم بر بادا و بیرم له جۆره به ره نگار بوونه وه یه ک ده کرده وه، ئیواره ده ات و ده نگی تۆپ بارانی ئه و شه ره ی شوفیتی عه ره ب، ده سه لاتی عیراقی به سه ر ئیرانیان سه پاندوو، ناچار بکردین بچینه مالی خوشکه که م، که له کۆلانه که ی ئه و دیومانه وه بوو، له گه ره کی تووی مه لیک، له به ره ئه وه ی ئه وان ژیر زه مینیان هه بوو، تا دره نگ وه ختانی هه ر پېشم ئه خواره وه و گینگلم ئه دا، شه و به دیوی رۆژا شکایه وه و هه ر بیدار بووم، ژانیکی سه یر گرتمی، هه سته یکی پر له تۆله ی پیروزی نه ته وایه تی دایبۆشیم و ده ستم دایه قه لهم و (نالی و خه ونیکی ئه رخه وانی) م نووسی. هه ر ئه و مسوه ده یه بوو به بی ده سته کاری خسته مه سه ر شانۆ، بۆ به یانی کاک (که مال شیخ ره ئووف هه نجیره) که پیکه وه مامۆستا بووین ها تن به دواما و وتم، کاکه شیخ، ئه وه ی دویتی بینمان ئه م شانۆیه ی پی نووسیم و به دهم رێگا وه ده مخۆنده وه و تا ده هات له نه به ری ده نگمدا سۆزی برۆا به خۆ بوون بالا ده بوو...»، ئه مه له کاسیتی قیدیوی به رنامه ی (سه ردان) تومارکرا وه.

بابه تی شانۆبیه که!

قارهمانی، یان کاره کتهری سهره کی و هه لسه پینه ری پرو و داوه کان (نالی) یه، واته «مه لا خدری ته حمه دی شاهه یسی مکایه لی»: «له گوندی «خاک و خۆل» له دهشتی شاره زوور هاتوته دنیاوه، به پیتی ریتبازی خوبندی تهو سهرده مه له سهره تاوه قورئانی پیروژ و ورده کتیبی فارسی خوبندوه و چوه بو فیه قییه تی و له پیناوی وهرگرتنی زانسته ئایینییه کاندای شار و دیهاته و قوتابخانه دارهکانی به شیککی کوردستان گهراوه و دوا پلهی تهو خوتندنهی برپوه و ئیجازهی مه لایه تی وهرگرتوه. تهو شوینانه ی که زور تیا یانا مابو بیته وه سنه و سابلاغ و زهر دیاوای قهره داغ و هه له بجه و سوله یمانین...»^(۱).

سه بارهت به سالی له دایک بوون و مه رگی چهند رایهک هه یه به ههر حال له سه ده ی نوژده هه ما ژیاوه.

له باری نالی و کوچه که یه وه، پیره میترد، به بۆنه ی چاپی دیوانی نالییه وه سالی (۱۹۳۱) نووسیویه تی:

«ته قریبه ن نه وه د سال له مه و پیش، روژیککی رهنگ زهردی پایز، پیریککی سه رو ریش سپی ئیفتاده، میزه به سهر، به مات مه لوولی له پشت ته سپیککی به کورتانه وه پرو به (وه یسی) له سلیمانی ده رچوو...»^(۲).

(نالی) عاشقی (هه بیبه) یهک بووه و چهندین جار ناوی هیناوه به جوانترین شیوه باسی کردوه و بالاترین هونه ری بالای شیعی بو خواستوه و به کارهیناوه، لیڤه دا ته نها نمونه یهک ده هینینه وه:

«جه نانی وهک جینان کردم به ماوا
(هه بیبه) ی (مالیاوا) مالی ئاوا!
هه لالی بی نیکاحی حوری عینم
به جوتی ناظیری شهرع و فه تاوا
زه فافه تگاهی په رده ی ئالی چاوم،
موبارهک هه جله بی بو بوک و زاوا
صیداقی روئماوو، وه صلی شاهد
له گه ل شایی که ران بی دهنگ و داوا

۱- دیوانی نالی: ل ۲۳، ۲۴.

۲- روژنامه ی ژیان: ژماره (۲۹۳) ی (۱۴) ی ئه یلولی ۱۹۳۱.

و یصالی بئی که م و که یفی حوضوری
له (نالی) گهر ده پرسی، یه عنی ئاوا»^(۱).

بۆ که سایه تی (نالی)؟

«ژیاننامه ی (نالی) چەندین ویستگه ی وەرچه رخانی ئەوتۆی بەخۆوه دیوه، بوونه ته رووداو و گۆرینکارییه ک که سیمای دراماتیکی پێوهیه، ئەمەش به بوونی ململانیی سەخت و بەردهوامی به گیانیکی پوخت پالەوانانە ی تەراژیدی تەرزەوه، بەلێ گەر به و پێوه رانه ی له سەر توخمه سەرکییهکانی دراما بابەتی پێ پێوانه دهکری، ئەوا له و ژياننامه یه دا گیانی نیمچه درامایه ک هاتۆته دی، بۆیه به ستنه وه ی به هیلکی فرمانی دراماتیکیه وه به ئاسانی به دراما دهبی، که واته ئەمەیان هۆکاریکی هه ره گرنگ بوو. هه رچۆن بوونی دوو جه مسه ره سەرکییه که ی (دراما)، له لایه ن رێگر و لایه نی ژيانخواز، به شێوه تهقلیدییه که، یان چه مکه کلاسیزمیه که، دهکاته رهوا به رامبه ر نارهوا»^(۲).

۱- دیوانی نالی: لاپه ره (۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴).

* له دیمانه یه کی تاییه تی له گه ل نووسه ر، لیم پرسی: وه ک له زاری خۆته وه گوتمان لی بووه، که له ته مه نیکی منالیه وه عاشقی شیعری کوردی بوویت و له قوناغی ئاماده ی دا نووسینتان له سەر (عه بدولرهمان به گی ساحیتقران - سالم) نووسیوه و گه لی شاعیری کلاسیکی بوونه ته ئیلهامبه خشتان، هۆکاری سهره کی چیه له ناو هه موانا (نالی) یتان هه لێژاردو و کردتانه پالەوانی بابەتی شانۆیه که ت؟.

له وهرامه دا وتی: «جگه له مه زنی (نالی) که له بیره وه ری و گه نجینه ی که لتووریا جیگای تاییه تی هه یه و هه میشه به نمونه ی بالای داهینانم ناسیوه، هه ر بۆیه زۆر جار له بری گوێ له موسیقا گرتن دلخۆشی و ئارامی دل به خوبندنه وه ی شیعره کانی داوه ته وه، هه ر له ته مه نیکی منالیه وه که سه ربوره ییم ده خۆنده وه هه ستم به جو ره هیمما و خه یالکی داستانی، ئەوتۆ ده کرد به تاییه تی که نووسینه که ی (پیره میرد) م ده خۆنده وه، له ژنیر ناویشانی (خدمه تیکی بئی هه متا، به مونسه به تی طبعی دیوانی نالییه وه که کاتی خۆی له رۆژنامه ی (ژیان) دا بلاوی کردبووه و پاشان له چەندین شوێنی تردا ئاماژه ی پێ کراوه، به تاییه تی که باس له کۆچ و رۆژگاری کۆچه که یه وه دهکات.

۲- دیمانه ی تاییه تی له گه ل (ئهحمه د سالار) رۆژی ۲۴/۶/۲۰۰۵، له هوتیلی (لومانا) له شاری دهۆک.

گرنگی هه‌لێژاردنی ناوێشان:

ئەوێ لێردا دەبێتە مایەێ سەرکەوتووی بەرھەمی شانۆیی، شارەزایی و کارامییە لە هه‌لێژاردنی ناوێشانێکی ئەوتۆی سەرنج راکیش، کە ئەمە زیاتر پەیوەندی راستەوخۆی بە تاقیکردنەوە و ئەزمونگەری نووسەری شانۆوە ھەیە، بە تایبەت، ئەگەر ناوێشانەکە پر بە پیستی شانۆکە بێت و بە شێوەیەکی موحکەم ناوێشان و ناوەڕۆک بەرجەستە بکات و ئەو ئامانجە پیروزی کە نووسەر ویستووەتی بێگەڕێتەوە وەرگر و لەودا بەدی بهێنێت و لە ھەمان کاتیشدا بیرۆکەێ فەلسەفی نووسەر فەرامۆش نەکردبێت.

بەلام ئایا (نالی) خەونە ئەرخبەوانییەکەێ (ئەحمەد سالار) ھەمان ئەو (نالی) یە یە کە بە یەکیک لە سێ کۆچکەێ شیعری میرنشین (بابان) ناسراوە؟ واتە (مەلا خدری میکائیلی) ھاوڕێ (کوردی) و (سالم) بوو و خاوەنی دیوانە، یان تەنھا ئیلهام بەخشە و بۆ مەبەست و کار و ئەرکیکی شانۆیی بەکاری خستووە و بەرجەستەێ کردووە؟.

نووسەر بابەتیکی لە ژێر سەردێری (منیش دەلیم) نووسیوە، دیارە خۆی لە خۆی دا وەرانی ئەو سەبارەت بە بابەتی شانۆیی (نالی و خەونێکی ئەرخبەوانی) ھونەرمنەندیکی گەورەێ شانۆی عێراقی، لە ئاکامی بینینی نوێاندنی شانۆییەکە، نووسیویەتی:

«شانۆی (نالی و خەونێکی ئەرخبەوانی) سەربوردەێ ئەم شاعیرە و چیرۆکی عەشقەکەێ بۆ (حەبیبە) دەگێڕێتەو شەیدابوون و پەیوەست بوون، چاوەروانی و ئەشکەنجە و بەخت بوون لە پێناویا. ھەروەھا نوێاندنەکە باس لە خۆشەویستی شاعیر بۆ نیشتمان و شارەکەێ (سلیمانی) بەسەر دەکاتەو، کۆچ و ئاوارەیی و رووداو، ئەو وەرچەرخبەوانی ژیانی شاعیری دروست کردووە، ئەمانەش لە کەش و ھەوا یەکی پر لە ھیما و داستانی بەدەردەکەوێ»^(١).

ئەو قسانەێ سەبارەت بە کەسایەتی شانۆییەکانی کراوە، گوا یە مەبەستیان لەو بوو، چۆن و بۆ دەستکاری کەسایەتیەکانی کردووە، لەوانە، ھەر بۆ نموونە، لە نووسینیکی رەخنە ئامیزی (د. بەدرخان سندی) سەبارەت شانۆیی (جەزیری وانەێ ئەقین دەداتەو) لە ژێر سەردێری (اضواء مخلصە علی مسرحیة الجزیری)^(٢)، ئەوەتا (ئەحمەد سالار) وەرانی ئەو راو بۆچوونانە بەم شێوەیە دەداتەو:

١- عزیز خبون: رۆژنامەێ (الجمهورية) یەکشەممە (٢٨) ی حوزەیرانی (١٩٨٧)، ژمارە (٦٤٩٩) ی بیستەم سال.

٢- جریدە العراق: العدد (٣٩٧٠) الأحد، ٥/٢/١٩٨٩ م.

«هیندی لهو بهریزانهی لهسەر بهرهمهکانم به تاییهت لایهنی نووسینی، دهنوسن، گهلیک جهخت له په یوهست بوونی تهواوهتی بهرووداوه میژووییهکان یان کهسایهتییهکان دهکهن، یان بۆ ههر کهسهیهک که بۆ بابته شانۆیییهکم خواستی، دهیانوهی چۆن تۆمارکهریکی دهست پاک، کتومت، وهک دیکومینت، بهبی هیچ دهست لیدانییک ئه و شتانه بۆ سهر شانۆ بگوبزمهوه... دهلیم، ئهگهر وام بکردایه ئهوه هیچم نهکردوه، چونکه ئهوه کاری من نییه، من دهخوایم و ههڵدههینجم، بهلام درووست دهکم، ئهواته زادهی بیروبوچوونی من و گهیانندی ئهركه شانۆیییهکم مه بهسته، نهک میژوو نووسینهوه و ئهشیف کاری، نه شانۆکشم کردۆته مۆزهخانهی پیشاندانهوهو نمایشکردنی دهگمهنه دیرینهکان، بۆیه به دلنیا ییهوه دهلیم (نالی) و (جهزیری)، (ههڵۆ) هی من نهک ئهوانه ی تربوون، رووداوهکانیش وهک من بۆ، ئهمرۆ و ئاینده دههویتن، نهک کۆته لاسازی بۆ رابردوو، رابورودوو پهگمه و له چلی تازه سهر ههڵداوی نهوبه هاری ئهمرپوه چاوی بوون بۆ ژیان ههڵدینم...» (۱).

ئهمهش بۆ ئه و بۆچوونه دهچێ که (ئهحمهد سالار) له تهک بۆچوونه درامی و مه بهسته درامیییهکی شانۆ بهیت ئامیژییهکی (برتۆلد بریخت) ی ئهلهمانی یهکدهگر نهوه، پرۆا بوونی به و شانۆ (ریالیزییه) لهسهرجهم ههول و کۆششهکانیا رهنگی ده دادهوه و زورجاریش به زاری خۆی جهختی لهسهر ئه و لایه نه کردۆتهوه.*

ئهوه تا رهخنه گر (کهمال غه مبار) یش لهم باره یهوه دهلی: «ئو شه خسییه تهی که هونه رمنده (ئهحمهد سالار) له ریگهی (نالی و خهونیکی ئه رخه وانی) بۆ (نالی) په خساندوه، شه خسیه تیکی رووکesh تهنکاونییه له سه رهتای شانۆنامه کهوه تا کۆتاییه کهی، له گهڵ بارودۆخ و رووداوهکاندا ئاوێته دهبی و پهیتا پهیتا له ریگهی نهش و تۆمارکردنی درامی رهگهزهکانی رووداوهکانی شانۆنامه کهدا دهجوولێ و ههڵدهکشێ و به درێژایی شانۆنامه که رهنگوروخساری دهگۆرێ و ته کامول دهکا. شه خسیه تیکی ئاوێته ییه که ته مسیلی مه وداکانی رابوردوو دهکات وهک میژوو و واقیش و بهرگی مه وداکانی واقیع و تیپروانیی سهردهم

۱- ئهحمهد سالار: شانۆی سالار، لا (۲۵۵).

* ئهحمهد سالار: کۆری ریزلینان، موسل، رۆژی ۲۴/۹/۲۰۰۳ یه کیتی شانۆفانانی موسل سازیان دابوو، لهو کۆردها له لایهن رۆشنییرانی «موسل» وه نازناوی (هونه رمندهی گهلی عیراق) یان پێ به خشی.

دەپۆشنى ۋەك نواندن و كەسايە تىكرن...»^(۱).

كەواتە (ئەحمەد سالار) ئەو (ئالى) يەنى خولقاندوۋە شايستەنى ئەو پرده زىربىيە بى دويىنى بە ئەمپرۆ بەستى بۆ مەبەستىكى ئەمپرۆ و سېبەينى.

ناوەرۆكى شانۆيەكە:

لە سەرەتاۋە نووسەر بە كۆمەلە رېنمايىيەك دەستنىشەنى شىۋازى نواندەكەى كردوۋە، بەو رېنمايىيەك نەك تەنھا جۆرى شانۆيەكە، بەلكى خولقىنەرى كەش و ھەوا گشتى شانۆيەكەى بەرجەستە كردوۋە، نووسىۋىيەتى: «شانۆ شانۆيەكى لاكىشەيى يە، لە چەقى ھۆلەكەدا نە بە پىي ژمارەى ئەكتەرەكان دەق بەھەر چوار لاي شانۆكەدا دانراۋە، سىنيەك چەند مۆمىكى لەسەر دەسووتى... بۆنى دارى عود و بخور شانۆكەى پرکردۆتەۋە، ئەكتەرىك گوللا و پىيى بە دەستەۋىيەو بەسەر بىنەراندە دەپىرئىتى، بىنەراندە بەرە دىنە ژوورەۋە، سەنتور دەژەنرى...»^(۲)، گۆرانىيەك كراۋە بەسەرەتا، ئەو گۆرانىيەش يەككە لە گۆرانىيە بەناۋبانگەكانى (دەرويش عەبدوۋلا)^(۳). ديارە مەبەست لەو سەرەتاۋە ئاۋاز و گۆرانىيە خستە روۋى ھىلى دراماكەو جۆرى رووداۋەكانىيەتى، فەرھادى رەنج بەخسار و دەرەدەرى و دۈپلەى ئەقەن، ھەموو ئەمانە ھاۋتەربىن لە تەك بەسەرھاتەكانى (ئالى)دا، دەلى:

«فەرھاد واى لى نەقەوماۋە

ۋەك من رەنجى نەكىشاۋە

رەنجەرۆ خۆم يارتۇراۋە... با بېرم جانانە»^(۴).

دۈبەدۋاى گۆرانىيەكە زەنگى قوتابخانە لى دەدا و يەككىيان دەبىتە مامۇستا و ئەۋانى دى قوتابى:

«مامۇستا: ئەمپرۆ ۋانەيەكى نوئى دەخوينىن، سنوورى پۆلەكە بە جى دىللىن، يان با بلىن

۱- كەمال غەمبار، گۆقارى (سېنەما و شانۆ) ژمارە (۳) سالى يەكەم ئەيلۈلى (۱۹۹۸)، ل ۴-۱۱.

۲- ئەحمەد سالار: شانۆى سالار، ل ۱۵.

۳- دەرويش عەبدوۋلا، دەرويشىكى دەف ژەن بوۋە گۆرانىيەكانى سۆز و ئايىن نامىزى ھەبوۋە، لە سالانى پەنجادا لەلايدەن خوالېشۋەخشىۋە (شىيخ مەمدى مەھى) يەۋە ئەو ئەسەرەتەى ماۋنەتەۋە، ھەروەھا گۆرانى شاعىرىش يادى ئەم بەھرەمەندە پر سۆزەى كردۆتەۋە. بېروانە، ديوانى گۆران (دەرويش عەبدوۋلا)، ل ۱۱۹.

۴- ئەحمەد سالار، شانۆى سالار، ل ۱۵.

واندیه کی بئ سنوور دهخوینین، نالی و خوشه ویستی، ژیان و مهرگ له پیناوی ژیاندا. ئەو شاعیرە ههنگاوی ئاوارەیی نا ئیمەش.

قوتابییه کان: خەونیکی ئەرخەوانی، ئیمە و ئەو و ئیوه دەژینیتەوه. (۱).

پاشان له رینگای دەنگەکانەوه روژانی خاکەساری وێرانە خاکی دەخاتە بهرچاو و رەشەرۆژان به بیرا دینیتەوه.

پوخته کە لەسەر زاری کەسایەتی گێرەرەوه بهم شیوهیه دەدوێ: «ئەو دەمە ی دەجال هەڵدەستێ، ئەو کاتە خێری خەلکی دەبه خشریتەوه، بهرباد دەنێن، دوا ی دەجال دەکەون، بئ ئارامی یەخە ی جەوانان دادەدرێ، دەجال گشت هیوا و خەندەیه ک دەماشیتەوه و به کۆتالی دا دەدات، چ خانوولانە و هیلانە هەیه کاولی دەکات، جەجال کوللە بارانیکی پر له نەهامەتی و قات و قرییه» (۲). بۆ رینگا خوشکردن، بۆ پالەوانی شانۆنامە کە، ئەو شتانە دەهیتەوه کە له چوار دەوری دەخولیتەوه، (پیرەمێرد) و (مەلا عەبدولکەریمی مودەررەیس)... تا پتر خەرمانە لەسەر سەری، روژنایی پەخش بن و بەره بەره گیانیکی داستانێ ئامیژی پێ دەبه خشی، دیارە نووسەر ههنگاوی سازدانی ئەو رۆل و فرمان و رووداوانە دەنێ کە به پالەوانە کە دەسپێرێ.

«نالی له گەرانه ویدا دەبیتە هیما و رەمز و سونبولی به خشین و خیر و فەر. له گەرانه ویدا ژنی نەزۆک کورێ ئازای چاونه ترسی وەک (کاوه ی ئاسنگەر) ی دەبێ هەر دلداریک به دوا ی دلبەرە کە ی خۆی شاد دەبیتەوه دوا ی لیکترازانیکی زۆر، لەو خەونە ئەرخەانییه دا (نالی) له گۆر راستی دەبیتەوه و به (حەبیبە) ی خوشه ویستی دەگا. (۳).

رووداوه کان دەگەنە ترۆپکە دراماییه کە، ژان گەرەوه دەبێ و چاوه پروانی (حەبیبە) و مەینەتی حەبیبەیه، کە دەیانەوی به تالانی بیبەن، گەرانه وە ی (نالی) له هەبیبەتی پالەوانیکی داستانێ دا: «نالی راپه‌ری دەستەو خەنجەر بوو، شەدە ی له ناوچه وانی جەراند، ئاو زەنگی لێداو ئەسپی تاودا، بروسکە ی هاتێ، وا گرژمۆن بوو، دیو و درنج زەندەقیان لێی دەچوو، دەت ووت چەندەها ئەرارات و هەلگورده و غەزەبی گرتوو، ئیستا، تا تاویکی تر

۱- ئەحمەد سالار: شانۆی سالار، ل ۱۵.

۲- هەمان سەرچاوه: ل ۱۶.

۳- کەمال غەمبار: گوشاری (سینەما و شانۆ)، ژماره (۳) سالی یەكەم، ئەیلوولی ۱۹۹۸، ل ۴-۱۱.

دوینا ژیره و زهه دهکات...»^(۱). شار دهخروشی و سه رهله نوی قاره مانانی میژووی کوردایه تی پیشوازی لی دهکهن، که له تاقی نیوه پودا به (هه بیبه) شاد ده بی گشت خوزگه و ئاواته کان دینه دی، له کوتاییدا واده میزگینی دی به ئافره ته ژان گرتووه که بدهن و (هه بیبه) بی خه مخور نابی.

ئاکام:

ئه م شانویه نووسهر بو رۆژانیکی نووسیوه و نواندویه تی، دژایه تی و (قهرکردنی کورد) له ترۆپکا بووه و هه که ئه رکه گه وره که ی شانۆ جه ماوه ری کوردستان به هیوا به خۆبوون و هه تمیه تی سبه ینی جوان لاواندوه و دلنیا یی کردوونه ته وه. ئه مه ش به زمانیکی پوخت شانویی و به و جوړه ش به سه ر ده سه لاتی زه به لاهی سانسوړا ره تبیت و له هه مان کاتدا جوړه نار په زایی ده برینیکه، کورد واته نی: «جام پر بی لی ده پژی»، ده بی ئه وه ش بلین ئه وه ی (نالی و خه ونیکی ئه رخه وانی) پیش بینی بو کرد، هاته دی و کورد هه نگاوی بو ژبانی نوی نا و خه ونه ئه رخه وانییه که، هاته دی.

ده بی بلین: شانوی (نالی و خه ونیکی ئه رخه وانی) شانویییه کی ته و او کوردییه به گشت بنه ما و خاسیه ته کانی شانوی خومالی و گه وره ترین وهرچه رخان و گوپانکاری له بزاقی شانوی کوردیدا دروست کرد و شانۆ مه ودا یه کی نوی وهرگرت و توانای شانوی ده رخست بو گوپینی نه هاتی و ره شبینی به هات و گه شبینی.

۱- ئه حمده سالار: شانوی سالار، لا (۳۵).

شانۆى

ئەوانەى توونى بابا چوون

۲- ئەوانەى توونى بابا چوون

كەسەكانى شانۆگەرى

۱- سالار	(نوسەرە)
۲- پىروز	(خیزانى نوسەرە)
۳- ھۆنەر	(منالى نووسەرە)
۴- شەنگە	(منالى نووسەرە)
۵- پاشا	(پاشاي ھەقايەتەكەيە)
۶- سازن	(سازنى ھەقايەتەكەيە)
۷- ئەستېرەوان	(ئەستېرەوانى ديوانى شاھ)
۸- نازەنىن	(سازادەيە)
۹- لاوھ	(عاشقى نازەنىنە)•
۱۰- كەسپك	(نيردراوى شارى ھەوايەتە)

• لە نەمايشكردندا لە جىياتى نازەنىن و لاوھ (فەرھاد و شىرىن) بەكار ھېندراوھ.

۲- شانۆیی ئەوانەى توونى بابا چوون*

بابەت و چاوگ:

بە شىۋەيەكى گىشتى ئەو سەرچاۋەيەى كە ئەم شانۆگەرەيەى لى ھاتوئە بەرھەم بو دوو سى بابەتى سەرەكى دەگەرپتەو.

يەكەم: سەربوردە فۆلكلورىيەكانى توونى بابا:

«لە رۆژانى منالېما، شەوانى جارانى پايزان و زستانان، ھەقايەت و بەيت و بالۆرە و سەربوردەى سەير و سەرسوڤھىنەرەنەيان ئەگىرپايەو و ئىمەش بە پەرۆشە و گويمان لى ئەگرت. چەندىن جار بەسەرھاتەكانى توونى بابام بەرگوئ ئەكەوت. بۆ نمونە: گوايە جارىكيان گولكى بزر دەبى و نايبىنپتەو، پاشى چەند سالىك ئەبىتە گاگەلى و لە توونى باباۋە روو لە ئاۋايىەكە ئەكاتەو، يان وا دەى كنگر كەردنى بەھاران ئەبى و كچۆلەيەكى كەنگرە بزر دەبى و سالان رائەبوورى و بە پىرپىرنى ئەگەرپتەو.

يان زۆر جار يەكى دوعاى لە يەكى بەكرەيە ئەيوت: ئاۋى ئاموون چىو توونى بابا...»^(۱).

دووەم: بەو پىتى يەى (توونى بابا) ھىمايە بۆبى سەر و شوپنى و نەگەرەنەو، ئەمەش لە رۆژىكا بوو، كە گەلى كورد كەوتبە بەر شالاۋى (قېردن) گەلىك بران و نەگەرەنەو و گەلىكىش بە عەزەرتى ئەو چاۋەروانىيەو سەريان نايەو كەواتە ھىنانەو سەرگۆزشتەى توونى بابا چوون بۆ ئەو مەبەستەيە، كەلە چوارچىۋەى گرفت و كىشە

* لە پايزى سالى (۲۰۰۲) لە شارۆچكەى (عەنكاۋەى) شارى ھەولېر نووسىۋە و بۆ يەكەم جار لە گوڭقارى (شاكار)ى ژمارە (۱۷)ى زستانى سالى (۲۰۰۳) بلاۋكراۋەتەو، كە گوڭقارىكى يەكىنتى ھونەرەندەانى كوردستانە و لە شارى (سلىمانى) دەرئەچى. لە كىتپى (رۆژانى گولپەنگ و شانۆى سالار)ى (ئەحمەد سالار)، لەلايەن دەزگەى چاپ و بلاۋكردنەو (ئاراس)ە لە ھەولېر سالى (۲۰۰۴) بلاۋبۆتەو. لەكاتى كاركردنەى لەلايەن نووسەرەو كەسايەتى خراۋەتە سەر و دەست كارى كراۋە. يەكەم جار، رۆژانى ۱۲ و ۱۳/۴/۲۰۰۴ لە شانۆى (ھۆلى گەل)ى شارى ھەولېر نوپىراۋە و ھونەرەندە (ئەرسەلان دەرويش) دەرھىنەرى بوو. دووەم جار، رۆژى ۲۲/۴/۲۰۰۴ لە شانۆى (رۆشنېرى)ى شارى سلىمانى نوپىراۋە و ھونەرەندە (ئەرسەلان دەرويش) دەرھىنەرى بوو. ئەمە ۋەك كاريكى شانۆبى بۆ (كوردستان T. V) تۆماركراۋە و پىشاندرەو. شايانى باسە نووسەر رۆلى (سالار) كەسايەتى سەرەكى شانۆبىيەكەى نواندوۋە.

۱- دىمانەى تايبەتى (ئەحمەد سالار)، دھۆك ۷/۸/۲۰۰۵ ھۆلى محەمەد عارفى جىزىرى.

سهره کبییه که دا خوئی دهنوینئی، ههرچۆن ئەزموونه کانی (ئەحمەد سالار) کیشەیی کورد
کیشەیی سهره کی بووه، بوونی که سایه تی (شیرین) له شانۆیییه که دا به روونی ئەو
مه بهسته ئاشکرا دهکات:

«شیرین: کچم لهو دار به پرووهی قهه ئەو که ژ وکیوانه پروانه، پیر بئی و کلۆر و شکستیشی
بئی، ته نانهت هه وره بروسکهش لیتیدا و به خه لۆزی کات، چونکه رهگی به وچیا سه ختانه دا
پۆیشتهوه، مه حاله ژبانی لی بیری و خامۆش بئی، ههر که به هاران هات ئاوا... شیرین دار
به پرووه کهت له بیر بئی و شیرینیش بئی فرههههه نییه»^(۱). له دایالۆکیکی تردا و ههر له سهر
زاری شیرین دهلی: «شیرین: شیرین لهم غایلاته گهری و به چاو سهر ئەو دیواره زه به لاهانهی
چوار ده ورت که وه هه لگهری و سهر که وه، له دونیا پروانه، ئەبئی فرههههه خه ریکی تاقی
کردنه وهی به ختی خوئی بئی، ئای فرههههه! سهره تای دل و دلخوازه یان بوو، له چاوه کانیم
پروانی، ئاوا وه کو ئیستا چاک له بهرچاومه: فرههههه، راستم پئی بلئی، له چاوه کانتا خه میکی
زۆر ئەبینم، راسته له گه ل تاکه یت شتییک هه یه و لیتی ئەشاریته وه، پرسیاریکی لی ئەکه م
راست وهرامم به ره وه، سهرچاوهی ئاوی شیرینی شار ئەبوژیته وه، یان، نا؟.

ئهویش قولنگه که ی، ئاوا نایه سهر شانی و ئەوجا خه نده یه کی بۆ کرد، خه نده یه ک، چۆن
خه نده یه ک! به خته بارانی به سهر سیا سالی حه زه کاندایه باران»^(۲)، بهر له کو تای و له
دایالۆگی که سایه تی (سالار) له وهرامی (پیرۆزی) هاوسه ریا که لیتی ئەپرسی: ئیدی بیر له
چی ئەکاته وه، خولیای بینینه وهی توونی بابا خسته سهر که لکه له ی گه لیک شت، ههر له
ماله که مانه وه، به لی ئەم خانوهی، ئیستا تیا ئەژین، لی ره وه ده ست پئی ئەکه مه وه...
سهر له نوئی، سهر له نوئی ئەکه مه وه سهر که لکه له ی چۆن و که ی تیشکی خۆر له ههر چوار لاوه
ماله که مان روژن ئەکاته وه و...»^(۳).

له دوانی دایالۆگی شانۆیییه که دا و له سهر زاری (سالار) هیما ی شورش و به رده وامی
ده نه خشیینئی و ئامازه بۆ ره وتی نوئی شورش دهکات، به عاشقی نوئی و گولی سوور بۆ سهر
په رچه می دوله بر، عاشقی له (لاوه) جهر به زه تر.

«سالار: ته واو... ته واو بوون... ئەوه نازهنین، ئەو به یانییه به بهرگی سهرتا پاشینه وه و
گولیکی سوور سووری به دهسته وه گرت و پرووی له بانیه بهرکراوه که ی کو شکی شاهانه کرد

۱- ئەحمەد سالار، شانۆی (ئەوانه ی توونی بابا چوون) گوڤاری شاکار، ژماره (۱۷) سالی ۲۰۰۳، ل ۲۳.

۲- ئەمه له نمایشکردنه که دا هه بووه، ۲۰۰۴/۴/۱۳، هه ولیر.

۳- هه مان سهرچاوه ی نمایش.

و ورد ئەپروانی، چاوەروانی چاوەترسیکی لە (لاوە) جەربەزەتری ئەکرد لیتی وەرگری و بۆی لەسەر پەرچەم دا»^(۱).

سێ یەم: بابەتی (توونی بابا و کۆشکی پەیکەرەکان) بابەتییکی بەراوردکارییە و لەلایەن مامۆستای چیرۆک نووسی (سەلام مەنمی) یەو، نووسراوە و لە گۆڤاری (رامان) دا بڵاوکراوەتەوە.

لە سەرەتای دەقە شانۆییەکەدا بەم شێوەیە لەلایەن، کەسایەتی (سالار) ه و کە هەر خۆدی (ئەحمەد سالار) ی نووسەر، باسکراوە: سالار: «گۆڤاری -رامان- ی بە دەستەوێیە و ئەوی خۆینیتەو»:

سالار: عیڵ پاشای کۆری جەمشید پاشا ئەمری بەدەورو بەرەکە ی کرد و ووتی:
(ئەبێتە عیڵ پاشا) هەر لاویک بتوانی بچیتە (توونی بابا) و دەروازەکانی بشکێنن ئەوا (سەول) خانمی کێژمان ئەبێتە بووکی و...

پیرۆز: ئەو ئەو هەرایەت لە چیبە؟ ئەو چۆ ئەخۆینیتەو؟ سالار بەسەری باوكم وام زانی تەلەفیزیۆنەکە یە.

سالار: پیرۆز ئەمە بابەتیکە کاک سەلام مەنمی لەسەر (توونی بابا) نووسیویەتی.
بابەتەکە کاریکی بەراورد کارییە، لە نێوان (توونی بابا) و «کۆشکی پەیکەرەکانی -خۆرخە لوپس بۆرخیس» کە چیرۆکی هونەرییە و (توونی بابا) کە ی، لەمەر خوشمان ئەفسانە یە.

پیرۆز: باشە خۆ تۆ سەلەهایە، کە خولیای شانۆی کە لەپووریت هە یە؟ چۆن بیرت لەو ئەفسانە یە نەکردۆتەو؟!

(توونی بابا) جاران رقیان لە کەسێ بوایەتەو، ئەیان وت: «ئای ئاموون چۆ، توونی باباچۆ» مەبەستیان لەو بوو، نە یەتەو.

سالار: (توونی بابا) هەزار و نۆسەد و دوو دەرە ئەم دیوێ کەس تێدا ب خەوێ بە دوو سەرە!

پیرۆز: ها، ئیستا، ئەلێ چۆ؟ ها؟.

۱- ئەحمەد سالار، شانۆی (ئەوانە ی توونی بابا چوون) گۆڤاری شاكار، ژمارە (۱۷) سالی ۲۰۰۳، ل ۳۴.

سالار: بیریککی لی ئەکه مه وه»^(۱).

سه ربورده ی (توونی بابا) له نووسینه که ی ماموستا (سه لام مه فی) دا له لایهن (ئه حمه د سالار) وه کراوته که ره سه و ئه رکیککی گران و گرنکی شانویی پێ به خشیوه، ئەمه ده که یه تی: «عیل پاشای کوری جه مشید پاشا، ئه مری به ده ور به ره که ی کرد و وتی:

- هه ر لاویک بتوانی بچیته - توونی بابا - ده روازه کانی بشکینێ ئه وا (سه ول) ی کچمی ده ده می.. چه ند که سیک چوون به بیر ی ئه و بانگه وازانه، به لام سه ربان نه هینایه وه دواوه و درنده خواردنی...

روژێ - هیمه ت - ه شوان، چو و بۆ لای پاشا و وتی:

- پاشام، من ئاماده م ئه گه ر سه ربشم داناوه ..

- منیش به شوینی یه کیکی وه ک تۆدا ویلم و ده مه وی نه یینه کانی - توونی بابا - بزانه، دۆست و دوژمنی ولاتم بناسم، ئه و لاوه ی گری کویره کانی بکاته وه، هاوسه ری - سه ول - ی کچه تاقانه که مه .. هه تا ئیستا باوو باپیرانمان نه یینه کانی - توونی بابا - یان نه زانیوه .. یه کسه ر چو و بۆ لای هاوڕیکه ی و پیتی وت: ^(۲)

- پاشا ده لیّت: ئه وه ی ده روازه کانی - توونی بابا - بشکینێ - سه ول - ی کچمی ده ده می..

- ئه وه گیل بوویت..؟! پاشا باش ئه زانی هه ر که سی چووه ئه وی گه رانه وه ی بۆ نییه، ئه ی درنده کانی - توونی بابات - نه بیستوه ..؟!

- به لێ بیستومه، به لام ئه وانه ی چوون به ته نیا خو بان بوون و که س یارمه تی نه داو، ئه گه ر له گه لم بیی سه رکه وتن به ده ست ده هیتم، پاشاش ده یه ویت مرۆقی عاقل له بیعه قل جیابکاته وه و مرۆقی زیره ک و هۆشیاری خۆش ده وی و نه یینه کانی - توونی بابا - ی لامه به سته ...

- ئه ترسم درنده هه ردوو کمان بخوات...

- سه رکه وتنی من سه رکه وتنی تۆشه ..

شیر و تیربان له خو بان به ست و شه ویک چوونه - توونی بابا - وه و ده روازه ی یه که میان پشکین، چه ند په یکه ریکیان به رچاو که وت، په یکه ری یه که م پشتوینیکی گه وره ی ده ق ده قی به ستبوو، مشک ی و پووشین - ی تیکه ل کردبوو، خه نجه ریکی مشت سپی به قه د

۱- شانوی (ئه وانه ی توونی بابا چوون) دوا ده سخته تی نو سه ر.

۲- سه لام مه فی، تونی بابا و کۆشکی په یکه ره کان، گو قاری (رامان) ژ (۷۱)، سالی ۲۰۰۲، ل ۱۰۰.

دیارکردبوو. جووتی - سۆل - ی رهنگا ورهنگی له پێ کردبوو، له پهیکه ریکی تر دا تهسپ سواریک ده بینرا، ئاوزهنگی لی دها تهسپه کهیشی کلکی کلافه کردوو. له ئاوزهنگی لیداندا ریشو مشکیه کهی بادهیشه کانهوه. له دهروازهی دووهمیشدا پهیکه ریکیان بینی قالیچه که وینهی رهنگا و رهنکه کهی (سلیمان) ی به سه ر شانیدا شوپو بوو، له سه ر قالیچه که وینهی چهن دین بالنده نه خشین تو مار کرابوو، حه زه تی (سلیمان) نزای بارانی بو ده کردن. له وانیهی پهیکه ری دهروازهی سییه مدا چهند زه لامیک ده بینرا شهن و سیلک و بیژنگ و کهوو چهند جه و آل و هوپیان به دهسته وه بوو، بۆ لای خه رمانیکی کوترا و ده چوون... له دانگهی پهیکه ره کهوه، زه لامیک خویدانه کهی به دهسته وه یه و مه ر و بز ن له سه ر گاشه به رده کان خوئ ده دات..

له سه ر خویدانه کهش وینهی مانگ و تهستی ره کی شرابوو... له لای راستی دهروازهی چواره مدا پهیکه ریکی سه رسو رهینه ر ده بینرا، وینه نووسینه کانی گوزارشتیان له کوشتن و ته تک و ویرانکاری ده کرد... ده می شمشیر به سه ر گه رده نی مروقه سووربوو، به لام له لای چه پی پهیکه ره که پیچه وانیهی وینهی نووسینه کانی لای راست بوو... خه نجه ر شمشیری له ت کردبوو وینه کانی لای راست تیکشکی ترابوون وینه کوژراوه کان زیندوو بوو بوونه وه، وینه کانی لای راستیان که وئی ده کرد، روژ له سه ر پهیکه ره که هه له اتبوو...» (۱).

خستنه پرووی ناوهرپوکی شانۆیه که

سه ره تا که شیکی فولکلوری گونجاو به گیرانه وهی بیرده وهرییه کی دیرینه و نمایشیکی (ئه نتوگرافی)* ئه و ژبانی گوندنشینانه یی بابه ته که یی لیوه دهست پی ده کات. که سایه تی - شیرین دیته ناوهره و په یوهست بوونی به - (فه رهاد) یکه وه و - فه رهاد - یش به خولیای گه رانه وهی ئاوی شیرین بو خه لکی و ولاته که یی. پاشان به شیوه یه کی ته و او - ربالیزمی - یان ره واته بگوتری سروشتیانه، ئه چینه مالی - سالار - وه، نووسهر و هونه رمه ندیکی شانۆکاره، له ته که ئه ندامه کانی خیزانه که یا مشتومر و گفتوگو له سهر بابه تی - توونی بابا - ده که ن و بریاری کردنی به کاریکی شانۆیی ده دات، ههنگاو به ههنگاو، یان بینراوه به دوا ی بینراوا باسی لیوه ده کری و ده گاته بینینه وهی گریی شانۆیه که:

«سالار: دۆزیمه وه، ئالیهره وه دهست پی ئه که م: کئی بتوانی په ی به نه یینی پر له گری کویره کان و کلافه ئالۆزه کانی به ری؟»

جه ره به زه! کام به رجه زه؟ ئه ی گوايه ئه وانی تر چی بوون؟!

دیاره ته لیسمیک له ئارادایه وه، ئه و ته لیسمه بوته دهر د و به لای خه لکه که .. جوانه.

پیرۆز: بیرت چوویه وه؟ تو خۆت باست له ههوت دیوار به نده که وه ئه کرد؟

سالار: تو بلی ههوت تاقه که، ههوت تاقه که، باشه که زانرا ئه و دیوار به ندانه چی ئه نوین ئه و ئیتر نه یینی که ئاشکرا ئه بی. ئه و ههوت به به سستیکی گرنگی تیایه، بدات گرمیان شوین گۆرکه یان پی کرا. که واته چی ئه بی؟

هه رسیکیان: بابه ته که ئالۆز ئه بی.

سالار: به لام هه ر به ههوتی ئه مینیته وه^(۱).

چیرۆکی - شازاده نازهنین - و - لاوه - ی په یان به ندی ئه قین و گره و بردنه وه دیته

* گومان له وه دا نییه، که زوریه ی نووسهران په نا بو بابه تی فولکلور ده بن، چ وه که سایه تییه کی میژوویی، یان ئه فسانه یی، ئه مهش بو به رجهسته کردنی ئه و رووداوانیه، که له دیر زه مانه وه رویان داوه. ئه م رووداوانه به پیی باری دهرونی مرۆف په یوه ندیبیه کی به تینی له گه ل دوینی و ئه مرۆدا هیه، چونکه باری دهرونی هه میشه له غه ریزه بنه رته تییه که یدا هه ریه که، ئه گه ر چی به پیی کات و شوین گۆران به سهر دا بیت، له و ما نووسهر ئه م دووناوه زه قه ی گریداوه به م شانۆنامه یه وه، ئه مهش له کاتی نمایشکردندا (چونکه له نووسیندا ئه و ناوانه به رچاو ناکه ون ئه مهش به مه به سستی گونجاندنی کاره که به له گه ل کاتی ئیستادا نمایشه که وه کو ناوی شیرین فه رهاد له رۆژی ۱۳/۴/۲۰۰۴ له (هولئ گه ل) له هه ولیتر، له لایه ن هونه رمه ند (ئه رسه لان دهرویش) وه ده رهینرا، بۆیه لیته دا و له م لیکنۆینه وه یه، هه ولی ئه وه م داوه که گونجاندنیک له نیوان نمایشکردن و نووسین بکه م.

۱- ئه حمه د سالار، شانۆی (ئه وانه ی توونی بابا چوون) گوشاری شاکار، ژماره (۱۷) سالی ۲۰۰۳، ل ۲۴.

ئاراو، واتە، شان بە شانی - شیرین - و - فەرهاد - ئەو دڵخوازیە دیتە پیشەووە لە دوو تۆی رووداوەکانەو دەبنە یەک و هێماکان یەکانگیر دەبن، سەبارەت بەو دڵ و دڵخوازیە دەبێستین: «سالار: ئەوێ خەیاڵی شازادە نازەنینی لە کەلە نابێ، ئەوا سەر بە گەرۆوی نەهەنگا ئەکات، هەر ئەوێ نەوێ و زیاتر و زیاتر... بگرە هەزارویەک کوێرەوێ و چەرەمەسەری ناتوانی مەبەست بپێکی، تەنھا مەگەر بتوانی زەبری عەقڵ و زەبری بازوویەکانگیر بکا و ئەو دەمە هەست بە شوێن گۆرکەییەکە بکات و وەک خۆی لێ بکاتەو. ئادەیی با بزەم! من ئەمە ئەو پەیمان دەرە و وا پوو لە دیاری بەرز و جوانی شازادە نازەنین خانگی کچی پاشای شاری هەقاییەتی پشت کێوان ئەکەم...» (١).

جاریکی تر کۆششی، نەمان و کۆششی سالار - و کەسەکان بۆ هەڵپێنانی تەلسیم و گەرفتی شوێن گۆرکەیی دیواریەندەکان یەک دەگرەو. هەموان بۆ، ئەو دەچن و ئەوێ تا لە دیوانی - پاشای شاری هەقاییەتی پشت کێوان - یش ئەستێرەناسان هەمان رایان هەیه، کەواتە لەم کاری سەرچەم یەکانگیرییەدا برەو و بایەخ بە رووداو، یان فرمانە شانۆییەکە دەدرێ و لەلایەکی ترەو بە هێزبونی بەرھەڵستکار و ئەشکەنجەیی - توونی بابا - هێندەیی تر هێز و گۆر و پەروشی بە شانۆییەکە دەبەخشی.

لە تەک هەر بەرەو پیشەوێ چوونی لە جیهانی هەقاییەت و ئەفسانەکەیی شاری پشت کێوان بە مائی - سالار - ی ئەمڕۆ تەریب و هاوتا دەبێتەو، هەموو جاری لایەنەکانی بیروبووچوون و هەنگاوەکان دەخرینەو بەرباس و چەند و چوون لەسەرکردن. ئەمەش بە دوو مەبەست! یەکەمیان بەشداری کردنی بینەر، دووەمیان، هەڵبژاردن و بزواندن بۆ سەر راستەری، بۆ سەر راستەری، بەراوردکردن و بەرامبەر یەک راگرتنی جارێ و هەقاییەت، لەگەڵ ئەمڕۆ و گەرفتی ئەمڕۆ. - سالار - بۆ پتر توند و تۆڵ کردن نیوانی جارێ و ئەمڕۆ بێر لە - کلاوی سەخری جن - دەکاتەو بە مەبەستی تێکەڵبوونی بە جەرگەیی، ئەفسانەکەو کێشمە کێشەکەیی بەو کلاو و روو لەشاری هەقاییەتی پیش کێوان دەکات! «سالار: خەونە یان راستی؟! واکە لای کەس باسی نەکەم و نەهێنەکانی ئەم کلاو زەنگۆڵە دارەش نەدرکینم. باشە پرسیارێک هەیه! ئەوان بەو توانا سەیرەو، چ پێویستیەکان بە کەسێکی وەک من هەیه؟! دیارە، ئەمە جەختە لەسەر ئەو راستییە، حەقیقەت سی هەزار سالیشی بەسەر رابووێ بزە نابێ و هەر ئەچینەو سەری» (٢).

١- ئەحمەد سالار، شانۆی (ئەوانەیی توونی بابا چوون) گوشاری شاکار، ژمارە (١٧) سالی ٢٠٠٣، ل ٢٥.

٢- ئەمە لە نمایشەکە (١٣/٤/٢٠٠٤)ی هەولێر ئاماژە پێکراوە و لە نووسینەکەیی گوشاری (شاکاردا)

دەستکاری کراوە، پروانە: ل ٢٧.

- سالار - روو له شاری مه به ست دهکات، له م رووه دهگاته ئه و ده مه:

«سالار: ئه وه تام، ئه وه تام، لیرم، گه یشته و مه ته به رده م دهروازه هه ره گه وره که ی شاری هه قایه ت. ئیستا سی هه زار سال به ر له لای خۆمانه، کلاوه ئه فسوناوییه که م له سه ر ناوه و که س نامبیتی... رینگایه کی دوور و دریتی پر له لیوار و هه لدیر و ده عبا و درنده م بریوه.. به هه نگا و نا نه شه و و رۆژم به یه که وه گری ئه دا... ئای خه م به ده ست ئه ژنۆکانه خوار دووه...» (۱).

پاش ئه وه ی سه ر خه و ی ده شکینی نیردر اوانی - لاوه - ی دلخوازی شازاده به ئاگی ده هی نه وه و سپارده که شی پی ده گه ی نه.

- سالار - سه ر به توونی بابادا دهکات و تاق به تاق دیوار به ند، دیوار به ند، به سه ری دهکاته وه و به وردی وه سپی نه خش و نیگاره کانی دهکات، په ی به حه قیقه تی ده ستکاری و شوین گۆرگه کان ده بات، له لایه کی دیکه وه به ئالۆزه باری فه له ک ده و رانه وه ده به ستی ته وه، ئه وه تا، ئه ستیره وانان له روانگه ی خۆیا نه وه وای بۆ ده چن! «ئه ستیره وانه کانی جاران ئه یانوت! ته وه ره کانی ئاسمان له گۆراندایه، ئه ی هه زار جار ئا فه رین ئه ستیره وانه دنیا دییه که ئا له م ده روو ده رگایه بده و بیخه ره ناو با سه که وه...»

چۆن چۆنی؟ ئا، ئا و... جی گورگه که به چیا و ده ریا.. ئه و ده مه نه گیانله به رانی ده ریا له سه ر چیا و زه و ی، ئه ژین و نه زینده وه رانی چیا یی له ده ریا دا هه لئه که ن، که واته شیرازه ی بوون له گرێژنه ده ره چی، پتوهره کانی ژیان نامین، ئه وسا بۆچوونه کانیش ئه گۆرین، که واته هه ر هه موو شته پایه به نده کانیش ئه گۆرین. ئا ئه مه به لمین، ئه مه ئه و راستیه یه که بۆچی ئه ستیره ناسانی جیهان به جۆریکی دی ئه ستیره کانیان ئه بین. که واته ئه و کاره ی له سه ر راستی و بوونی ئه و تاقانه ی - توونی بابا - کراوه، کلۆلی و به ده ختی بۆ ئه و خه لکه هینا وه ئه مه رای منه، ئه بی ئه ستیره وانه کانی ئاینده چۆن لیتی بروان... ئه وه ش له مه داره کانی ئه و ده مه وه یه، که واته ته وه ره هه ر ته وه ره، به لām چی گۆراوه؟ وه لām جار یکی تر و له هه ولیکی تری نووسه ردا بۆ پتر په یوه ندی به ستن له گه ل جار اندا و به مه به ستی یه که خستنی کیشه که، هه ر چۆن له لای نووسه ر ریشه ی کلۆلی خه لکه که له جارانه وه هاتووه و به رده وامه:

«سالار: کیشه که ی ئیمه بۆ ئه و دوو تاقه بزکراوه ئه گه ریته وه، چیا یان لیها تووه؟ بۆ کوئ براون؟ ئه م هه موو به لایه ی به سه ر شاری یارانی هه قایه ت هاتووه و به سه ر یارانی شاری ئه مپروش وه ره با شتییک بکه یین، ره نگه باری راستیه که مان بۆ ده رکه و ی» (۲).

۱- ئه حمده سالار، شانۆی (ئه وانه ی توونی بابا چوون) گوڤاری شاکار، ژماره (۱۷) سالی ۲۰۰۳، ل ۲۸.

۲- هه مان سه رچاوه، ل ۳۲.

هەر بۆیە بۆ بەستنهوهی هەردوو سەردەم بە جەمسەری کێشه سەرەکییە کەوه، کە دیارە کێشه نەتەوا یە تێه دێرینه کە ی گەلی کورده، ئەو تا بە هۆی ئامیتریکى - سەتەلایت-هوه په یوهندی دهکەن و خەلکی جارانه کەش نیازی سەردانی خەلکی ئەم رۆژەیانە:

«سالار! بەهۆی ئەو ئامیترەى، بە دیاری بۆ شازادەى شارى هەقايەتم ناردوو، ئیستا ئەوان شەوانە سەیری بەرنامەکانى ئیمە ئەکەن.... زیاتر حەزبان لە فیلیمى کارتۆنیەکانە، برپاریان داوه پاش هەلەینانى نەینیهکانى - توونى بابا - سەردانیکیان بکەن، ئیمەش بۆ پیشوازییان روو لە دەرووی - توونى بابا - ئەکەین...» (١).

بینینهوه بەردەوامە، تاق بە تاق، ژانى بەیەک گەیشتن دلخوازن و خەمى بینینهوهى بناوان، هەست بە گەران و سۆراغیكى پر لە برۆا بە خۆبوون بۆ دەست گیرکردن و چنگ کەوتنى ئەو راستییەى هەموو هەول و هەنگاوهکانى لە پێناودایە!

سالار: «من نەخەوتم، ئەوان خەوتن.. پاش ئەوهى تەواو ماندوو بوون... دوو تاق و نە.. نییه، کوێه چوو..؟ چ دەستى هەللى کەندوو؟ بۆچى هەللى کەندوو؟ ئەوان خەوتن... شای درنده و دیوو درنج، گشت خرۆشان چاو چلکێتیکیان نارد سۆراغیان کات» (٢).

بەر لە کۆتایی لەسەر زارى کەسایەتیی - شیرین - هوه هەست بە خوشی و چێژی کۆلنەدان و وره بەرزى ئەکەین:

«شیرین: فەرهاد ئەلیم: فەرهاد شەوانیكى تار و نووتهكى - توونى بابا - فیترى کردم چەندە بە تاریكى بەرى دنیا دیتەوه یەک، هەزار ئەوەندەش بە تالە گزنگیكى خۆرى بەیان دنیا بەرینترۆ دلکراوەتر بێ. فەرهاد ئیستا زانیم بە شەوانى دەيجووریش قولنگ وەشاندن خوشتر ئەبێ. هەرچۆن لەگەڵ هەر قولنگ وەشاندىکا پرشنگى رووناكى حەسانەوه خەلاتى بازووى ماندوو ئەکات، فەرهاد دەمەو بەیان خەو بردمیهوه و خەونیکم بینى، زۆر کورت و خیرا: (خەونەکە) فەرهاد بۆ نیگەرانی؟ لەبەر ئەوهى قولنگەکانیان دزیوه؟ هانى بگره قولنگیكى نویم بۆ هیناوى، هەستەوه لاوه، هەستەوه جاریكى تر بە کەساسى نەت بینم، ئەم قولنگەم لە کلۆلى رۆژان و شەوانى پر ئەشکەنجەى - توونى بابا - دا چنگ کەوتوو، بە کەسى نادەم قولنگى دیارى شیرین بێ هەر بۆ فەرهادەکەیهتى...» (٣).

لە کۆتایی شانۆییە کەدا هەست بە سەرەتا و دەست پێ کردنەوهیهكى نوێ دەکەین و

١- ئەحمەد سالار، شانۆی (ئەوانەى توونى بابا چوون) گوڤارى شاكار، ژماره (١٧) سالى ٢٠٠٣، ل ٣٢.

٢- هەمان سەرچاوه، ل ٣٣.

٣- نمايشى ٢٠٠٢/٤/١٣ هەولێر، لە نووسیندا دەستکاری کراوه، برۆانه: شاكار، ل ٣٣.

به‌رده‌وامی ده‌به‌خشی، به‌و مه‌به‌سته‌ی کیش‌ه‌که نه‌پراوه‌ته‌وه و هه‌ر به‌رده‌وامه:

«سالار: بۆ‌بینهر. نه. ئیمه ده‌ستمان پیکرد به‌ دوای گرفته‌کاندا چوین، ئه‌و گرفته‌ی که ئه‌وه هه‌زار... پیتوبست ناکات تا چه‌وته‌که شوینی خۆیان نه‌گرنه‌وه، هه‌روا ئه‌روا.»^(۱)

هه‌له‌سه‌نگاندنی شانۆگه‌رییه‌که

شانۆی - ئه‌وانه‌ی توونی باباچوون - ئه‌لقه‌یه‌کی نوێیه له زنجیره هه‌وله‌که‌ی - ئه‌حمه‌د سالار - له‌پای بنیادنانی شانۆیه‌کی تایبه‌تی، یان پوخت کورده‌واری، له‌م هه‌ول و به‌ره‌مه‌یدا له‌گه‌لیک روه‌وه‌په‌ره‌ی به‌شیوازی تایبه‌تییه‌که‌ی داوه، چ وه‌ک دارشتن و چ وه‌ک ته‌کنیکاری نووسین.

مامه‌له‌کردنیکی نوێیه به‌که‌ره‌سه‌ی که‌له‌پوور، چ وه‌ک جو‌ری هه‌لبژاردنی بابته‌ و چ وه‌ک ئه‌رك پێ دان و به‌سه‌رده‌م کردنی بابته‌که.

چه‌ند هیللیک دینه ئاراوه، له‌گه‌ل به‌رده‌وامی و به‌رزه‌بوونه‌وه‌ی هیللی فرمانه‌ درامیه‌که‌دا یه‌کانگیر ده‌بن و به‌ره‌وێکی به‌هێز به‌مه‌به‌ست و کیش‌ه‌ شانۆیه‌که‌ ده‌به‌خشن. له‌رووی به‌راوردکاریه‌وه له‌گه‌ل شانۆیه‌کانی پێشتری دا، کۆمه‌له‌ سه‌رنجی ده‌سکه‌نه‌ ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: له‌رووی زمانه‌وه، زمانێکی تایبه‌ت به‌بابته‌ و رووداوه ئه‌فسانه‌یه‌که، زمانێک پڕ به‌پری خه‌یاله‌ داستانه‌یه‌که و گونجاو له‌ته‌ک سه‌رده‌مه‌ دێرینه‌که‌دا، له‌هیندی شوینا که‌ گیانی به‌یت ئامێزانه‌ی پیتوه‌ دیاره، ئه‌و جو‌ره‌ رسته‌ و وشه‌ و رزمه‌ی به‌کارهێناوه که‌ مه‌به‌ستی به‌یت ئامیزی و شیوازه‌که‌ی بدوینێ، که‌ ئه‌و په‌ری مامه‌له‌کردنی نووسه‌ره به‌که‌له‌پوری ره‌سه‌نی کوردیه‌وه، بۆ‌نمونه:

«هه‌ی لاو، هه‌ی لاو، هه‌ی لاوه

هه‌ی سوار، هه‌ی سوار، هه‌ی سواره

ته‌پلێ سواربیان لێ دا

دار و به‌یداخ هه‌لبێرا

ئاوزه‌نگی چه‌خماخه‌ی دا

خرمه‌خرمی سمانه

نه‌عه‌ره‌ته تا ئاسمانه

ئه‌سپان بالیان گرتوه

۱- ئه‌حمه‌د سالار، شانۆی (ئه‌وانه‌ی توونی باباچوون) گوشاری شاکار، ژماره (۱۷) سالی ۲۰۰۳، ل ۳۴.

شەدە با، ئەيشە كىنى

ئاي لە كۆرى گەرمىنى

هەي لاو، هەي لاو، هەي لاو

هەي سوار، هەي سوار، هەي سوار»^(۱).

دووەم: بە ھەمان شێوە بۆ بەرجەستەکردنى ھەمان گىيانە ئەفسانەيە خەيالدارەكە، كاتى دىتە سەر باس و ھەسپى كردن بە جوانى رەچاوى كردووە، ئەمەش بۆ گونجاندن و بۆ خولقاندنى كەشە دەروونىيەكى گشتى يارىدەدەرى بىنەران بى لە وىنەكيشان و دروستکردنا ئەوەتا كاتى - شىرىن - رازى دلى بو - فەرھاد - دەكاتەو:

«شىرىن: فەرھاد گەيشتیتە كۆى؟ دەنگى نايە؟ ئەو خەلكە ئاوى شىرىنيان ئەوى و شىرىنىش لەو گەوالە ھەورانە ئەوانى، با، دەستى گرتوون و بۆ ھەوارىكى نوى لە شەقەى بايان پى ئەدا.

فەرھاد وت: ھەر ئەبارىن؟ كەى، لە كۆى، چۆن؟ ئادەى با بزەنم؟ ئەبىنم بەرە بەرە گەوالە ھەورەكانى زۆر بوون و دريان بە سىنەى ئاسمان داو تا دى زیاد ئەكەن و زياتر بەرز ئەبنەو، ئەو قاز و قولنگانن و پوھ و ھەوار بوونەو و ھەورەكەيان پۆشى و ئاودامان بوونە ھەورو بارىن، بارىن... كە جوان ئەبارىن... چىيان لى ھات؟ فەرھاد بىيان گرەرەو»^(۲).

ھەروەھا بە پى شوبىن و سەردەم رەچاوى زمان و جۆرى ئاخافتن كراو، ئەوەتا لە مالى - سالار - دا:

«ھونەر: ئەو چىيە! باوكم پرخەپرخىەتى!

شەنگە: باوكە.

پىرۆز: خەبەرى مەكەنەو.

سالار: (دىتە ژوورەو) لە لايەكەو خەوم لى كەوتبوو، لە لايەكى تىرشەو خەونم ئەبىنى و دەنگە دەنگى ئىوھشى.. ئەزانن چىم بە سەرھاتووە؟ پىرۆز: خەونەكەت پىچرپىچر بوو.

سالار: دەفەر موون بۆم گرى بەنەو.. ئادەى با بزەنم چۆن چۆنى بەيەكەو ئەيەستەو؟»^(۳).

۱- ئەحمەد سالار، شانۆى (ئەوانەى توونى بابا چوون) گوڤارى شاكار، ژمارە (۱۷) سالى ۲۰۰۳، ل ۲۹.

۲- نمايشى ھەولير، ۱۳/۴/۲۰۰۴.

۳- ۱- ئەحمەد سالار، شانۆى (ئەوانەى توونى بابا چوون) گوڤارى شاكار، ژمارە (۱۷) سالى ۲۰۰۳، ل ۲۴.

سێ یەم: لە لایەنیکی تری پەرەسەندن و نوێکاری و تایبەتمەندییە ئەم شانۆییە لە گەڵ ھەر بەرەوپێشەوێکی چوێکی فرمان و رووداوە شانۆییەکەدا بە گۆرانییەک، یان سروودە شانۆیی و وێردێک بابەتەکانی بەیەکەوێ توندوتۆڵ کردووە، بەبێ ئەوەی بۆی بخوێنێ دانانە و دانانەکش ھاوشانی شوێن و جۆری گۆرانیکاری و بابەتە ئەفسانەییەکیە، تێدایە بە پیتی پێویستی بێنراوە شانۆییەکە، پتر لە شیعری فیرکردن و رەمز ئامیژن دەچێ و زمانەکی جودایە، لەبەر ئەوەی ئەندامانی خێزانەکی - سالار - ئەلێنەو:

«ئێمە، پەندێکتان بۆ ئەلێنەو

ئێوێش بۆ خۆتان لێکێدەنەو

پەندەخشی بەردی گشت دەورانیکە

یادگاری جوانی باو باوانیکە

وتیان ماسییەک گێژاو لێوێ دا

ئەشکەنجە و ئازار وریای کردو

بوو وانه بۆی، بپاری پێ دا

روو ل زەریای گەورەکاتەو

پەندێکی تریش وای گیرایەو:

جاری ھوشتی رێگای بزرکرد

ئەزانێ چونی بە ھوش ھاتەو؟

کاتی بیابانی وە بیرکەوتەو

رەشەبا گۆلی لە رەگ ھەلکێشا

وہرزانی رابردو بە ھار ھاتەو

گۆل چون رەشەبای لە بوغزا تاسان

لەسەر بەردی رەق غونچەکی کردەو^(١)

گۆرانییەک ھەموان ئەلێنەو و بابەتەکانی دیوار بەند و تاقەکانی - توونی بابا - ئەخاتە روو:

«ئەگێرنەو توونی بابا

لە تاقی یەکەمینا

مەملانی گەرم بوو

پێ ئەشکەنجە و سەخت بوو

١- ئەحمەد سالار، شانۆی (ئەوانەکی توونی بابا چوون) گوڤاری شاکار، ژمارە (١٧) سالی ٢٠٠٣، ل ٢٧-٢٨.

وا دهی رووبه رووبوونه
 ئاوزهنگی ئاگری گرت
 ئەسپی سه رکەش هەلشاخی
 شەدە با ئەیشە کینئ
 حیلە شاخە و شاخ ئەردا
 بۆتە تەپل و کەرەنا
ئەگێرنەو تونی بابا:
 تاق تاقی دووهمینە
 پیغەمبەر سلیمانە
 قالێچە بە ئالەندە نەخش
 دنیای تیا دا ئەنوێنئ
 نزای باران بارینە
 جووتیار چاوی لە هەورە
 زەوی چاوی لە تۆو
 ئۆخە ی دڵ بۆ بارانە
 خواپە بارانئ داکا
 ژبان لە باراندایە^(۱)

گونجاندنی دوو سەردەم:

لەم دەقەدا، لەتەک گەرانەووە بۆ دێرزەمانئ و نوqm بوون لە کەش و هەوای هەقاییەت و دێرۆکا، سەردەمی ئەمرۆش بە گشت لایەنەکانییەو، بەبئ ئەوێ هەست بە دزێوی و نەگونجاندن و ناتەبایی بکری، ئەزموونی هونەرمانە و نووسەرێکی شانۆییە کە دەیهوئ کەرەسەییەکی کە لەپووری بۆ مەبەستێکی شانۆیی بەکاربێنئ، بەشداربوونی ئەندامانی خێزانەکە - پیروزی هاوسەر - هونەری کوری - شەنگە ی کیژی - لە پرۆژە ی شانۆ مەبەستە کەیدا، گواستەوێ سەردەمەکان و - مۆنتاژ - کردنی بینراوەکانی بە هەلوێستی شانۆیی. ئەوێ - سالار - ی نووسەر لەم ئەزموونەدا خولقاندووەتی: «لەبەرەنجامی سووربوونی لەسەر دواندەوێ رابردو و تەوژینکردنەوێ میژوو لە نمایشی شانۆییدا، هونەرمانە -

۱- ئەحمەد سالار، شانۆی (ئەوانە ی توونی بابا چوون) گوشاری شاکار، ژمارە (۱۷) سالی ۲۰۰۳، ل ۳۲.

ئەحمەد سالار - بەردەوامى خۆى لەسەر ئەو پرۆژەيە راگەياندا بە نمايشى (ئەوانەى توونى بابا چوون). بەلام ئەمجارەيان ئەو ئەزموونە دەچىتە قوناغىكى ترەو، ئەويش بەشداری ئاگايى نووسەر لەناو پرۆسەى نووسين لە تەك كارەكتەرەكانى رابووردوو»^(۱).

كەواتە ئەم ئەزموونە گۆرانكارىيەكى گرنكى بە خۆيەو ديوو. خودى نووسەر - ئەحمەد سالار - لە دىمانەيەكى رۆژنامەوانى سەبارەت بەم ئەزموونەى دەلى:

«ئەگەر جياوازی و گۆرانكارى و پەرەسەندنى زياتر نەبى لەو شىوازی گرتوومەتە بەر، ئەو چىم نەکردوو و لە شۆينى خۆمدا وەستاوم، بەلام ئەوەى كە دلخۆشم دەكات، بە هەموو شىوئەيەك، بەو پەرى دلنایيەو دەلىم: ئەم بەرەمە هەنگاويكى نووى و گەورەترە لە هەنگاوەكانى پىشتەر، هەرچەندە بنیادنانە لەسەر ئەو بنیادەى كە ئومىدى شانوئەى كوردیان تیدا خواستوو، شانوئەى تايبەتمەندى، شانوئەى پەنگ و پوالتى تايبەتى تیدا بيت»^(۲).

كەواتە لە جىگای خۆیدا، سەبارەت بەم - توونى بابا - يە بگوترى:

«جياوازی لەگەل ئەوانەى پىشوو دا هەيە، لە رووى بەكارهينانى ئەو كەرەستە و كەلوپەلە فۆلكلورىيەنى لە ژيانى كوردەواریدا بەكاردیت و لەم شانوگەريیەدا بەشە شىرى پى براو»^(۳).

هەرلەسەر نووى كوردنەو و گۆرانكارى چەندىن راوبۆچوون هەيە، بەلام زۆرىنەيان لە بۆچوون هەنگاويكى نووى شانوئى سالاردا يەك دەگرنەو، يەكى لەو رايانە پىي وایە: «لە شانوگەرى (ئەوانەى توونى بابا چوون) نىمچە گۆرانكارىيەك لە شىو و ناوەرۆكدا بەدى دەكریت و بۆيەكەم جار مامۆستا ئەحمەد سالار هەولتى ئەو دەدات كە كەلەپوور تىك هەلكىشى سەردەم بكات و كۆن بە نوئە بىستىتەو، لە رىگەى كەسايەتى نووسەرىكى شانوئى و خىزانەكەى، كە بەسەرھاتى توونى بابا دەكات بە شانو مندالەكانىشى بەشداری لە هەندى لایەنى نووسینەو وى حىكايەتەكە دەكەن و دەبن بە بەشێك لە دىيای نووسەرەكە و ئەو ئەشكەنجە و ئازارەنى وەك نووسەرىك لەگەل نووسینەو وى بەسەرھاتى شانوگەريیەكەى دەپچىتى»^(۴).

بەراى ئىمە نىمچە گۆرانكارىيە نىيە، بەلكو گۆرانكارىيەكى گەوھەريیە لە شىوازی

۱- نهاد جامى - ئاگايى نووسەر لەناو پرۆسەى نووسين- رىبازى ئەدەب و ھونەر - سالى چوارەم - ژمارە (۲۵) ى ۲۵/۵/۲۰۰۴.

۲- چاوپىكەوتنىك لەگەل نووسەر ئەحمەد سالار: ۲۰۰۵/۸/۱، دھۆك.

۳- شوان سەرابى، گوڤارى، رامان، ژمارە (۸۴-۸۵) ى مايس و حوزەيران، ۲۰۰۴، ل ۳۸۷.

۴- حەيدەر عەبدولرەحمان - گەرانىك بەدواى ئەوانەى توونى بابا چوون - گوڤارى - رامان - ژمارە (۸۴) و (۸۵) سالى ۲۰۰۴، ل ۱۳۲.

دارپشتن و جوړی دروستکردنی ته و پرده له نیوانی تهفسانه و واقع دا. سهبارت بهوهی که یه کهم جاره - سالار - ههوللی تییه لکیش کردنی که له پوور به سه ردهم بکات، رهوا نییه، چونکه - سالار - هه له سه ره تایه ههول و ته زمونه بنیاد نه ره کانیه وه ته و ریچکه یه ی گرتووه، هه بۆ نمونه - پردی ولات^(۱) - نالی و خه ونیکی ته رخه وانی - جه زبری وانه ی ته بین داده دات.

لیره دا به پیوستی ده زانم، له نیوان ته و کومه له را و بۆچوون و هه لسه نگانده نه ی له سه ر ته م به ره مه ی - ته حمده سالار - و تراوه، رایه ک که پتر وردتره و له گه لی یه ک ده گر مه وه ته و بۆچوونه ی هونه ر مه ند - نهاد جامی - یه، که پیی وایه: «هه ولله کانی بزوتنه وه ی شانۆبیما ن له ره فتار کردنی له ته ک رابردو و نه بوونی زه مه نی هه نوو که یی نووسه ره، ته ویش په یوه ندی به ئاماده نه بوونی بیر کردنه وه یه له ناو نووسینی، به لام کاتی که له و ته زمونه نوپیه ی سالار بیر کردنه وه له ناو نووسین به شداره، مانای وایه ئیدی رابردو و له ناو زه مه نی ئیستا بۆ پیرو ز کردنی میژوو ناگه ریته وه، وه ک پیشت له به شیک له ته زمونه کانیدا ته و خاله به دی ده کرا، به لکو - سالار - ده یه ویت که سی تی (ته و) ی نووسه ر بکات به نوپنه ری پی که گه یشتنی زه مه ن له نیوان (زه مه نی روودای تهفسانه یی) و (زه مه نی هه نوو که یی نووسین)، بۆ ناوانی ته و نمایشه به (ته وانه ی توونی بابا چوون، مانای گه رانه وه یه کی تر نییه بۆ تهفسانه، به لکو خالی پی که گه یشتنی ته مه یه به رابردو و، به وه ی چۆن له نیوان ته و دوو ته زمونه که نالی په یوه ندی دروست ده که یت...»^(۲).

۱- له یه کهم فیستیقالی هونه ری کوردی سالی ۱۹۷۴ به شدار ی پی کرد. (مه به ست ته حمده سالاره).

۲- نهاد جامی - ئاگایی نووسه ر له ناو پرۆسه ی نووسینی - رتیبازی ته دهب و هونه ر - ژماره (۲۵) سالی چواره م، ۲۰۰۴/۵/۲۵.

شانوی

گره‌وی به‌ختی کوره دارکهنه‌که

۳- گرەوى بەختى كۆرە داركەنەكە

كەسەكانى شانۆگەرى

۱- كۆرە داركەنەكە (كۆرە كەچەلەكە)

۲- پاشا

۳- پىرەژن

۴- جۈلەكە

۵- پۈۈچى

۶- سەگ و پشیلە و مشك

۷- ۋەزىران

۸- كچى پاشا

۳- شانوی: گرهوی بهختی کوره دارکهنهکه *

سه بارهت به ههلبژاردنی ئەم حکایه ته بۆ کارێکی شانویی نووسەر، ده‌لێت: «هه‌ر له ته‌مه‌نی منالیه‌وه، زۆر جار گویم له‌ حکایه‌تی (کوره‌ که‌چه‌له‌) ده‌بوو. له‌ زۆر حکایه‌تی تری فولکلۆریدا له‌و باب‌ه‌ت و سه‌رگۆزشته‌یه‌م به‌رگۆی ده‌که‌وت، ئەنگوستیه‌ی ئەفسووناوی و بازی به‌خت و گه‌یشتن به‌ (خدری زنده) و له‌و باب‌ه‌تانه‌، له‌و ده‌مه‌شه‌وه‌ چوومه‌ته‌وه‌ جیهانی هونه‌ری شانوه‌ و به‌ تایبه‌ت، له‌و قۆناغه‌وه‌ بیرم له‌ بنیادنانی شانویه‌کی به‌رچه‌له‌ک کوردی و که‌ره‌سه‌ که‌له‌پووری کردۆته‌وه‌، یه‌کێ له‌و باب‌ه‌تانه‌ ئەم حکایه‌تی (کوره‌ که‌چه‌له‌) یه‌ بووه‌، ئەمه‌ش له‌ پای چهند هۆبه‌کی گرنگه‌وه‌، له‌ پیشیان‌ه‌وه‌ هه‌بوونی ئەو گیانه‌ نیمچه‌ درامیه‌ی له‌و حکایه‌ته‌دا یه‌، به‌ تایبه‌ت ململانی ی مرۆف بۆ هینانه‌وه‌ی ئەو خه‌ون و ئاره‌زووانه‌ی، وه‌ک غه‌ریزه‌یه‌کی خۆرسک له‌گه‌ڵ مرۆفدا تا ئەمڕۆ به‌رده‌وامه‌ و به‌ پیتی باری په‌ره‌سەندنه‌کانی ژیان گه‌وره‌ و به‌هادارتر بووه‌. جگه‌ له‌و توخمه‌ سه‌ره‌کییه‌ی دراما، هه‌بوونی گه‌لی توخمی ته‌واوکه‌ره‌ی کاری درامیه‌یه‌، وه‌ک (دایلوگ) واته‌ ده‌مه‌ته‌قی و تووێژ، په‌رده‌یه‌که‌ پر به‌ پری که‌سایه‌تیه‌کان، هه‌رچۆن زاده‌ی لایه‌نه‌کانی که‌سایه‌تیه‌کانه‌، چ له‌ رووی بایلوگی و سایکۆلوگی و سۆسیۆلوگی یه‌وه‌ بێ... په‌یوه‌ست بوونی به‌ میژوو و ژیا‌نی که‌سایه‌تیه‌که‌وه‌، به‌و په‌ری دارشتنی واقعه‌یه‌یه‌، جگه‌ له‌و توخمه‌ سه‌ره‌کیانه‌، دروست بوونی رووی په‌رۆشی بینیه‌وه‌ له‌ته‌ک خولقاندنی که‌ش و هه‌وای ده‌روونی گونجاو، «هاندهرێکی به‌هیزی ده‌ستنیشانکردن و ئەو هه‌لبژاردنه‌، زاده‌ی کوششێکی (پ. د. شوکریه‌ ره‌سوول)ه‌، به‌وه‌ی له‌ دو‌تۆی کتیه‌که‌یدا (حه‌کایه‌تی خورافی کوردیی له‌ رووی مۆرفۆلۆژییه‌وه‌) که‌به‌لای منه‌وه‌ کارێکی دانسقه‌یه‌ له‌ رووی زانستی و ئەو جو‌ره‌ شی کردنه‌وه‌ و بینیه‌وه‌یه‌یدا و به‌و شیوه‌ پوخته‌ی ئاسان کارییه‌کی باشی بۆ کردم، هینده‌ ده‌سه‌لاتداره‌، ئەگه‌ر به‌ هۆشیاری مامه‌له‌ی درامیه‌یه‌م له‌ گه‌لانه‌کردایه‌ ده‌ره‌قه‌ت نه‌ده‌هاتم ئەمه‌ش یه‌که‌م جار نییه‌، به‌لکو‌ گه‌لیک له‌ میژو ئاشنام به‌ به‌ره‌مه‌کانی. (۱)

* ئەم شانۆگه‌ریه‌ نووسەر له‌ ۲۰۰۵/۶/۱۴ له‌ شارۆچکه‌ی (عه‌نکاوه‌) ی پارتیزگای (هه‌ولێر) نووسیویه‌تی. ئیواره‌ی ۲۰۰۵/۷/۲۸، بۆ یه‌که‌م جار، له‌ هۆلی (رۆشنییری) شاری (هه‌ولێر) نمایش کراوه‌، هه‌روه‌ها له‌ ئیواره‌ی ۲۰۰۵/۸/۷ له‌ هۆلی (محهم‌د عارفی جزیری) شاری (ده‌وک) نمایش کراوه‌، دیسانه‌وه‌ له‌ ئیواره‌ی ۲۰۰۵/۸/۱۴، له‌ شانۆی (په‌مانگه‌ی هونه‌ره‌ جوانه‌کانی شاری سلێمانی) پیشکەش کراوه‌. شایانی تێبینیه‌ هه‌رسی جاری نواندنه‌که‌ له‌ ده‌ره‌ینانی نووسه‌رکه‌ی بووه‌. له‌ لایه‌ن چوار ئه‌کته‌ره‌وه‌ سه‌رجه‌م که‌سایه‌تیه‌یه‌کانی نوێنراوه‌، ئه‌کته‌ره‌کانیش بریتی بوون له‌م هونه‌رمه‌ندانه‌: جوانه‌ سه‌عید، چینه‌ر ئەحمەد سالار، رزگار مه‌حمود، به‌همه‌ن حاجی، هونه‌رمه‌ند (ئه‌سه‌لان ده‌رویش) یاریده‌ده‌ری ده‌ره‌ینه‌ر بوو.

۱- دیمانه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌گه‌ڵ ئەحمەد سالار، باره‌گای ئەنجومه‌نی سه‌ندیکای هونه‌رمه‌ندانێ کوردستان، هه‌ولێر، ۲۰۰۵/۱۰/۴.

شیکردنه وهی دهقی کورهدارکهنه که

سهره تا ده بیت ئاماژه به وه بکهین، که سیمایه کی بنه رت له حیکایه ته فولکلوریه کان ههیه، ئه ویش له خالی دهستپیکردنه وه به زاراوهی (هه بوو، نه بوو) دهست پیده کات. له دهقه دا ئه م بنه مایه ره چاو کراوه، پاشان حیکایه ته که دیته سهر ئه وهی، که دهقی پروودا وه که وهک خوی باس بکریت. ئه مهش پیویستی به وه ههیه که دانوستاندنیکی دوو لایه نی، یان چهند لایه نی بیته ئاراوه.

له م حیکایه ته دا هیزی پروودا وه که دراوه ته پال (کورهدارکهنه که) به وهی که هیلکه یه کی سیحراوی به ریگای ریکه وته وه ده که ویتته دهست، لایه نی دیکه ی جو له ی حیکایه ته که ده که ویتته سهر شانی چهقی دووهم، که دوکانی بازرگانیکی جو له که ی ده و له مه نده. به مه حیکایه ته که خوش ده بیت به ره و گرمی ده روات و ده بیته مایه ی بونیادی درامی، که سهرنجی خوینهر یان بینهر به و پهری هیز و جو له وه بو لای خوی راده کیشیت.

لایه نیکی تری ئه م جو له یه له و پیشنیازیه که بازرگانه که بو کورهدارکهنه که ده خاته پروو، ئه ویش به رده وامی هینانی ئه و هیلکه یه یه که هه موو روژیک بو ی بهینیت. ئه مه لی رده دا بو خوی لایه نیکی دیکه ی به رده وامیدانه به حیکایه ته که و به ره و (گری) ی ده بات. ئه م گرییه له ویتوه دهست پیده کات، کاتیک که بازرگانه که نه خوش ده که ویت «من نه خوشیه کم هه یه به هیج هه کی می تکه ده وای نایه، ته نیا به خواردنی گوشتی ئه و تهیره نه بیت، که تو هیلکه که می بو دهیننی، گهر ئه و تهیره م بو بهیننی ئه و ا چیت له دنیا دا ده ویت بو ت ده کم».

بیگومان ئه م بیرو که یه ده بیته هیلکی سهره کی ئاره زووی مانی ژبانی جو له که که، که ئه مهش له خویدا ده بیته خالیکی تری ده رگه کردنه وه بو ئه وهی کورهدارکهنه که به ره و ژبانیکی به خسته وهر بنیت، پاش ئه وهی کورهدارکهنه که بریاری هینانی تهیری دا و دایه دهستی جو له که که ئه ویش پیتی ده لیت: «چیت ده ویت بلتی، ده سبه جی بو ت ده خه مه سهر چاوم». لایه نیکی دیکه ی به رده وامی دان به م حیکایه ته له وه وه دهست پیده کات که کورهدارکهنه که ده لیت: «ئو نه نگوستیله ی به ختم ده ویت که چی لی داوا بکه ی ده سبه جی دیته جی». ئه وهی لی رده دا مایه ی سهرنج راکیشانه ئه وه یه، که بونیادی حیکایه ته که ده بیت ئه م گریانه ی تیدا بیت، بو زیاتر خوشکردنی رهوت و به رده وامی چیرو که که به وهی که جو له که که له وه لاما ده لیت: «بریا داوای هه رچییه کت کردبا، به لام داوای ئه وهی لی نه کردبام، ناچارم ده تده می».

ئەمەش بۆ ئەو دەگەرپتەو، كە مەرۆف دەبیت خاوەن قسە و پەیمانی خۆی بیت، بە واتایەکی تر ئەم حیکایەتە خۆی لە خۆیدا ئامۆژگاری ڕەوشتی باش لای مەرۆف دەکات، كە زۆربەى حیکایەت و ئەفسانە كۆنەکان وەك جیگرتیکی ئایینی بەم کارە ھەڵدەستن.

پاش ئەوێ كە ھەردوو لا لەسەر ئەم پەیمانە ڕێك دەكەون. كۆرەداركەنەكە ئەو تەیرە دەكۆڵینیت بۆ جوولەكەكەى دەبات، لەم ساتەدا ڕووداوێكە بەرەو گرتییەکی تر دەچیت ئەویش: **«لە ڕێگە مشكێك و سەگێك و پشیلەپەك دەبینی، لە برساندا لاكەى سەریان دى»**. بە بینینی ئەم ڕووداوێ بەزەیی لای كۆرەداركەنەكە بەرپا دەپیت، ئەمەش ئەو دەگەییەنیت، كە ھەمیشە مەرۆقی سادە و ساكار بە تاییبەت ئەوانەى كە لە بەزەبیدا ھاوبەشن ئەم ڕەوشتەیان تێدا ھەبێ. كۆرەداركەنەكە دەگات بەو بربارە كە **«ھەندێك نان و گوشتیان بۆ دادەنى و باقى خواردنەكە بۆ كەبەرى جوولەكە دەھێنى»**.

لێرەدا پەردە بەسەر ڕووداوى یەكەمى حیکایەتەكە دیت بەوێ **«ئەنگوستیلەكەى لى وەرەگرتى و دەگەرپتەو مالى»**. لایەنێكى تری جۆشەدانى حیکایەتەكە لەو ساتەو دەست پێدەكات كە كۆرەداركەنەكە دەگاتە مالى **«دایكى ھاوار دەكات برسیمە، تا ئیستا لە كوێ بوى؟ بۆ شتێك پەیدا بكە بیخوى»**. لێرەدا كۆرە دەبەوێت ئەنگوستیلە سبىراویەكە تاقى بكاتەو بۆ ئەوێ بەزەییەكى خۆى بسەلەمیتى كە دانى خواردنە بۆ دایكى، بەمەش دوو ئەزمون تاقى دەكاتەو، ئەنگوستیلەكە چ كاریكى بۆ دەكات **«دەچیتە ئەو دیوى خانووەیان و داواى سینیەك خواردنى ڕازاوى شایانە لە ئەنگوستیلەكەى دەكا. دەسبەجى سینیە خواردن دیتە بەر دەمى و بۆ دایكى دەبا»**. ئەگەر بە وردى تەماشای ئەم داواکاریە بكەین دەبینین نەك لەم حیکایەتەدا بەلكو لە زۆربەى حیکایەتەكانى كوردی و گەلیك لە میللەتانی خاوەن فولكلۆر ئەم ڕووداوانە بەدى دەكریت. ئەمە بەرەو ئەویمان دەبا، كە ئەو ئارەزووى لای مەرۆفە لەبەر چەند ھۆكاریكى جیاوازی چىناپەتەى نایەتە دى. بەلكو تەنھا بە پەنابردن بەرەو ئەفسانە واتە (خەون و خەيال) دەچەسپیت.

پاش ئەوێ دایكى تیر دەكات، لێرەدا حیکایەتەكە لەگەڵ پەندى كوردیدا تێكەڵ دەبیت كە لە وەلامى پرسىارى دایكیدا دەلیت: **«كالك خورى، یان بیستان ڤن»** واتە تو پرسىارى ئەو مەكە كە ئەمە چۆن بە دەست ھاتوو.

شایانى سەرنجە بۆ ئەوێ ئەو ڕووداوێ تێكەڵكیش بیت لەگەڵ ئارەزووى كۆرە بەوێ داواىەكى خۆى بۆ دایكى دەردەبریت و دەلیت: **«بچى خوازینى كچى پاشای بۆ بكات»**، لێرەدا ئەویمان بو دەردەكەوێت كە ئەو بەرەبەرەكانیە چىناپەتییە نەمیتیت و كۆرەداركەنەكە لە

چینیکی هه ژاره وه به رهو چینیکی به رزتر بروات، واته ئه مه بانگیشه کردنه بۆ نه مانی جیاوازی چینیایه تی.

ئه وهی سه رنج راکیشه لیڤه دا هه ندیک په ندی کوردی چینیکی بی دهسه لات دروستیان کردوه به لام کورده دارکه نه که دهیه ویت ئه مه هه لبوه شینیته وه که دایکی ده لیت: «کورم دانیشه، به قهه به دهی خوت پیت راکیشه» له گه ل ئه مه شدا سوزی دایک له جیاوازی چینیایه تی گه وره تره و ده چیت بۆ مائی پاشا و پاش ته قهه لایه تی زۆر له پاشا ده گات و پاشا ده پرسى: «ها پیرهن پارهت دهوئ، یان دهغل و دان؟» لیڤه دا ئه وه مان بۆ ده رده که وئ که هه ر پاشایه ک کاتیک یه کیک له هاونه ته وه کانی خوئ بۆ لای دیت، هه میشه به مه رامی ئه وه یه که هاریکار یکردنی ده ویت. ئه م رووداوه ده رگایه کی تر ده کاته وه که دایکی دارکه نه که ده لیت: «به خوا گه وره م گه و... ره... م ها... خو... م... بۆ شتیک... به لام ده ترسم؟!»، پاش دانوستاندنیک که پاشا له گه ل وه زیره کانی ده یكات ئه مه ش به مه رامی ده رختنی ئه وه یه که پاشا وه ک ده ستووریک له گه ل وه زیره کانی کوده بیته وه و به دایکی کورده دارکه نه که ده لیت: «به که چه لی کوپت بلتی، گه ر ئه م شه و تا به یانی کۆشکیکی سه د قات دروست بکات که هه موو شتیکی تیدا بی، هه ر له ویشه وه تا مائی من هه مووی فه رشی ئالتون بی، ئه وه کچی خومی ده ده می، خو گه ر وا نه کا ئه و بۆ خۆم ده زانم چی به سه ر دینم. باشه؟... ده برۆ». ئه گه ر به وردی ئه م پيشنیه یازه بیخوینینه وه ئه وه مان بۆ ده رده که ویت که چی ده سه لاتدار هه میشه نایه ویت له گه ل چینی خوارتر دا ریک بکه ویت، چونکه دانانی مه رچی به م شیوه یه هه رگیز نایه ته دی، مه گه ر ته نها به ئه فسون ئه نجام بدریت.

له م حیکایه ته دا ریکه بۆ ئه وه خوش ده کریت که بۆ جارێکی دیکه ئه نگوستیه لی سیحراوی له گه ل مه رچی سیحراویدا یه کبگر نه وه.

دایکی کورده که چه له به ره و مال ده گه ریته وه به سه ره اتی خوئ و پاشا بۆ کورده که ی ده گیریتته وه کورده که شه ئه م داوا یه به ئاسانی وه رده گریت و ده لیت: «دایه هه مووی ئاسانه بۆچی وا خوت ناره حهت کردوه؟ ئه وه هه ر هیه نییه، وه ره بیخه م بخه وین، تا به یانی هه موو شتیک ئاماده ده بیت» بۆ کوتایی پیه یانی ئه م رووداوه واته ئه م په رده یه، هه ردوو لا (که چه له و پاشا) مه رچی هه ردوکیان به دی دیت و کورده که چه له کچه پاشا ده گوژیته وه.

شایانی باسه ئه م حیکایه ته ته نها لیڤه دا کوتایی نایه ت به لکو بۆ گریدانی رووداوی یه که م (ئه نگوستیه لی جووله که که) که ئه م کاره گرنگه ی ئه نجامداوه بۆ به ستنه وه ی به رووداوی یه که مه وه، جووله که که به دوا ی ئه وه دا ده گه ریت که ئه نگوستیه لی خوئ به ده ست بییت تا

پیتی دهوله مه ند بیت، ئەمه ئەوه مان بۆ دەر ده خات که جووله که هه می شه به دواى ته ماعدا ده گه پیت. جووله که که ئەنگوستیله یه کی هاوشیوه ی سیحراویه که دروست ده کات بۆ ئەوه ی له گه لیدا بگوریت ته وه. جووله که که به دواى مالى کورده دا ده گه پیت خۆی به ئەنگوستیله فروش نشان ده دات که ده گاته مالى کورده که چه له له دەرگا ده دات.

لیرده دا په رده یه کی تر ده کریت ته وه که کچه پاشا (ژنی کورده که چه له له) جووله که که ده باته ژووری بۆ ئەوه ی ئەنگوستیله که ی خۆی پیشان بدات، لیرده دا دەر خستنی ئەو خوی شان دانه یه که ژنان هه ز ده که ن شته کانی خۆیان نیشانی خه لک بدن به مه ش خۆیان وا نیشان ده دن که خاوه ن زیر و زیون. جووله که که بۆ ئەوه ی ئەنگوستیله که ده ست بکه ویت ته وه فیللیک دینیت ته ناوه وه ئەنگوستیله سیحراویه که له گه ل ئەوانه ی خۆیدا تیکه ل ده کات و ده یگوریت. لیرده دا ئەمه ئەوه روون ده کاته وه که ده بیت له کاتی مامه له کردندا مروف ووشیار بیت.

لایه نیکی تری ئەم رووداوه له وپوه ده ست پیده کات که کورده دار که نه که ده گه پیت ته وه ماله وه، پاش ئەوه ی ژنه که ی رووداوه که ی بۆی ده گپیت ته وه، لیرده دا (فلاشباک) یک دروست ده بی ئەویش هینانه ناوه ی به ره ه می باش واته ره فتاری باش کورده که چه له یه که له گه ل «سه گ و مشک و پشيله ی» ئەنجام داوه. ئەمانه واته ئەم ئاژه لانه بۆ دانه وه ی قه رزی باشی کورده که له گه لیدا به دواى جووله که که ده گه پین پاش دیتنه وه ی ماله که ی هه رسیکیان توانیان ئەنگوستیله که له ناو ده می جووله که که دهر به یتن ئەویش به م ریگایه: «مشکه که ده لی: من فیللیکم دوزیه ته وه ئەویش ئەوه یه: کلکم ته ر ده که م، له خۆله میشی وهر ده دم، به کونه لوتی کابرایه که دا ده که م، کابرا به مه ده پژمی و ئەنگوستیله که ی لی ده په پیت ته وه ده ری، با پشيله پری پیدای بکا و سه گه که ش له به رده م دەرگا رابه ستی و لپی وهرگری و به روا». ئەوه ی لیرده دا مایه ی سه رنج راکیشانه ئەوه یه که مروف ده بیت سوود له تاقیکردنه وه و ره فتاری ئاژه ل وهر بگریت چونکه ئەوانیش خاوه ن ئەزمونی خویان.

حیکایه ته که به م شیوه یه به ره و ئەوه ده چیت که کوتایی پی بیت به لام بۆ خوشکردنی ریگای کوتایی ئەم رووداوه روود ده دات «له و به رئاوه که پیاویک ده بین سه گه که ده ست به وهرین ده کات و ئەنگوستیله که ده که ویت ته ناو ئاوه که وه»، لیرده دا ئەم رووداوه ده بیت ته مایه ی ئەوه ی که خۆینه ریان بینهر گرفت ی ئەوه بن ئایا ده بیت پاش ئەمه چی بقه ومیت. بۆ ته واوکردنی باسه که (له و نزیکانه کابرایه ک ده بین راو ده کا و ماسی یه کانی گه وره بووه به قوللابه که یه وه، له راوچیه که ده چنه پیشه وه، راوچیه که ش به زه یی پیمان دیت ته وه و ناو سکی ماسیه که یان ده دات بۆ ئەوه ی بیخون. کاتیک سه گ و مشک و پشيله خه ریکی خواردنی ناو

سكى ماسيه كه دهن، پشيله كه هاوار دهكا و دهلى: «دېتمه وه... دېتمه وه نه گوستيله كم دېتمه وه...»، دايه نه دهستى كورده داركه نه كه بهم شيوه په رده له سهر رووداوه كان دادهرېته وه. شايانى سهرنجه هموو حيكايه ته فولكلوريه كان به «هه بوو، نه بوو» دهست پيډه كات و به دهسته واژه ي «نهنش كالم در، هاتمه وه هيچم پي نه برا» كوتايى ديت.

تېلېنى و سهرنچ له سهر دهقه نووسراو و نمايش كراوه كه

به راي ئيمه هم دهقى شانويى (گرهوى بهختى كورده داركه نه كه) په رېنه وه به بۇ قوناغيكى نوئ له قوناغه كانى گه شتى نووسهر به جيهانى كه له پووريه كه یدا، لهم روه وه هم بارى سهرنجانم هه يه:

۱- دهستنيشاني چوار نهكتري كرووه بۇ نواندن سهرجهم كه سايه تيبه كان كه له بيست كه سايه تى پترتره و نازاديش بۇ دابهش كردنى كه سايه تيبه كان.

۲- بۇ يه كم جار حه كه يه تخوان تهنه نهكتري نايوتنى، بهلكو دابهشه به سهر هموويانا و هه ندى جارېش بهكو ده بېنين.

۳- له رووى زمانه وه، په رېنه وه به له زمانىكى پوخت شاعيريانه ي كه له تيكرى دهقه كانى پيشووى نووسه را به زهقى خوى دهنوتنى، بهلكو لهم كاره دا، زمانىكى تهواو نزيك له زمانى حه كايه ته كه وه و پتر پشتى به زمانى دايلوگه كانى ناو حه كايه كه به ستوه و به شيوه يه كى گشتى زمانى گوندنشينانه، يان دروستتره، ناوى بنين به زمانى كومه لگاي كشتوكالتيانه، كه زمانى بنچينه يى گهلى كورده، له بهر نه وهى كومه لگايه كى كشتوكال كارپوه، به زمانى جوتيارانه ده دوين.

۴- گيانىكى نيمچه كوميدى، يان پيكنين هيندرى تيا دا به دى دهكه ين، نهو جوړه پيكنينه ي «كاتى بيندر پي دهكه نى، كه به تهواوى هاوهستى بابته كه بو بيته وه»^(۱) له بهر نه وهى مهبهسته كه وا دهخوازى.

۵- دووركه وتنوه له دريژه دايلوگ، يان مۆنولوگى دوور و دريژ، بهلكو پتر رووى له كورت و پوخت كرووه و نهمهش بۇ بابته و جوړى رزمى كاره كه وه ده گهرېته وه.

۶- تيكل كردنى بابته كه به بابته ي شانوى زاروكان، نهو هس له بينراوى نازه له كان، واته سهگ و مشك و پشيله، كه بۇ چهند جارى دېته ناو شانوييه كه وه.

۷- جاريكى تر كاريگه ريتى شتوازي شانو بهيت ناميزيه كه ي بهخت ده بېنه وه به تهواوى

۱- والټ دزنى، لماذا نضحك، ص ۶.

ههستی پێ دهکەین، چ له شیوازە بەیت ئامیزییه که و چ رووکردنه کاری نامۆبوون و به ناگاهیتانەوه و پرسیار زهق کردنهوه و بزواندنی توانای بیرکاری لهلای بینهران، بهمههستی گۆرانکاری، نهک شی کردنهوه.

۸- دهولمه‌ندکردنی بابته‌که، یان کاری رازاندنهوه به پهن‌دی پیشینان و گه‌مه فولکلۆرییه‌کان.

نووسەر سه‌بارهت به‌م داواکاره‌ی له دیمانه‌یه‌کی رۆژنامه‌وانیدا ده‌لێ: «گره‌وی به‌ختی کۆره دارکه‌نه‌که، هه‌نگاو و کۆشش‌پێکی ته‌واوکه‌ره‌ی هه‌نگاوه‌کانی پیشوومه، که له پای به ده‌سته‌پێنانی شانۆیه‌کی پوخت کورده‌وارییانه‌دا ناومه، له پرووی جۆری به‌کاره‌پێنانی که‌ره‌سه و شیوازی دارشتنه‌وه، ناچیته‌وه سه‌ر چ ته‌وژم و رێبازیکی شانۆیی، چیرۆکیکی فولکلۆری دێرین فولکلۆری ئیلهام‌به‌خشیه‌تی، له رینگای چنگی که‌وتنی ئه‌نگوستیه‌یه‌کی ئه‌فسوناوییه‌وه، هه‌رچۆن خه‌ون و خولیا و خه‌ونیکی دێرینه‌ی مرۆف به‌گشت موراز و ئاواتی ده‌گات و هه‌رچییه‌ک بخوازی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه شانۆیه‌که وێلی بینینه‌وه‌ی راستیه‌و دادوه‌ری ده‌خوازی و ئاکامیش له کارکردنا راسته‌پێ گه‌شتیه‌که بۆ گه‌یشتنی که هه‌رده‌بێ بگات راسته‌رینگا ده‌بینیته‌وه... شیوازی به‌یت ئامیزییه کوردیه‌یه‌ک په‌یره‌و کردووه. که له ئاستی سه‌ره‌له‌دانی گشت گری شانۆیه‌که‌دا، چه‌شنه‌ها پرسیار راست ده‌بیته‌وه و خه‌لکه‌که به‌ ئاگا ده‌هینیته‌وه...» (۱).

به‌لای منه‌وه ئه‌و هه‌له‌سه‌نگاندن و راده‌برینه‌ی نووسەر سه‌بارهت به‌ ده‌قه‌که‌ی، نر‌خاندن و هه‌له‌سه‌نگاندنیکی ته‌واو پر به‌ پری هه‌نگاوه‌یه‌که‌تی.

به‌رای بینهریکی شانۆیه‌که (سه‌لام عه‌بدوللا) رای وایه: «مامۆستای نووسه‌ری شانۆگه‌ری «گره‌وی به‌ختی کۆره دارکه‌نه‌که، جاریکی دیکه سه‌لماندی که هونه‌رمه‌ندیکی خولقیته‌وه، کار له دوا‌ی کار له‌وه‌ی پیشووتری و وردتر و به‌هێزتر و شاکارتره...» (۲)، هه‌ر له‌سه‌ر هه‌مان نواندن به‌رای (شوکر سلیمان)ی رۆژنامه‌نووس: ئه‌وه‌ی له گره‌وی کۆره دارکه‌نه‌که بینیمان، کۆمه‌لیک پرسیار بوو، ئه‌و پرسیارانه‌ی ته‌نها ئه‌و که‌سانه له خۆیان ده‌که‌ن، کاتی ده‌که‌ونه به‌ر گێژهلۆکه‌ی نه‌هامه‌تییه‌کانی ژیان و ئه‌و ئالۆزیانه‌ی له دووتوبی گیرمه و کیشه‌کانی رۆژگاروه ئالۆده‌یان ده‌بیت...» (۳).

۱- جه‌مال گرده‌سووری، شانۆیی به‌ختی کۆره دارکه‌نه‌که، چه‌پکی په‌ند، رۆژنامه‌ی (خه‌بات) لاپه‌ره‌ی کلتور، یه‌کشه‌مه، ۲۰۰۵/۸/۲۱، ژماره (۱۸۹۲).

۲- هه‌مان سه‌رچاوه.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه.

که واته به پیتی سه رجهم ئه و رایانه ی له سه ر ئه م کاره ی نو سه ر دراوه جه خت کردنه له سه ر هه و لدانی بۆ به ده سه ته ییانی شانۆ به کی ره سه نی کوردی به یت و ئاهه نگ ئامی ز ته ریه رو خساریکی تای به تی هه بی ت بۆ ئه م مه به سه شه ی پشتی به می ژوو و ئه فسانه و که له پووری گران به های که له که مان به سه تووه و سوودیکی که و ره ی شانۆی لیانی بینیه وه، دوینی کردۆ ته ئاوینه ی ئه م پۆ نوین خه ون و خولیا له ناخه وه ده بزوینی و ئه یه وی ئه مجاره شه به زمانی پیمان بلی:

«کرۆکی شانۆ که ریه که ئه وه مان پێ ده لیت که وه ک پیشینان و وتوویانه «له پرێک نابیت به کورپیک» واته که یشتن به هه ر ئامانجیک ئیش و کارکردن و ره نجدانی که ره که و ده بی خه ونه کانیشمان شیاو و گونجاو بی له که ل هیز و توانا کافان و بتوانین کاریان بۆ بکه ین و بینا هیینه دی و به ته مای ئه وه نه بین به چاو نو قانییک بکه یه دوا لوتکه. پیموایه هه لباردنی ئه م باب ته شه زۆر گونجاوه و په یوه ندیه کی ته وای به ژیا نی ئیستانمان هه یه.»^(۱)

به گشتی ئه وه ی نو سه ر ویستویه تی ده ری بپریت، گریدانی هه ردوو زه مه نه (رابردوو، ئیستا)، ئه وه ی له رابردو ودا به به خت و ریکه وت ته ماشا ده کرا ئه مه شه ییگومان په نابردن بۆ جیهانیکی میتافیزیکی، که مرۆف له ئه نجامی ئه و به ره ره کانییه که له نیوان چینه کانی کومه لدا پرووی داوه. ئه و که سانه ی که پایه ده ست بوون له کۆمه لدا ده بوونه ته گه ره به رامبه ر دا بینکردن و به ئامانج که یاندنی خه ونی هه ژار و که م ده رامه ته کان، ئه م چینکاریه و به ره ره کانییه وایانی لیکردبوو، که ته نها له ریگای خه ون و خه یاله وه واقیعه یه که یان بگورن، ئیستا له زه مه نیکی نویدا ئه م خه ون و خه یاله به بادا چوو و راستیه که شی به رده وام زانست به ره و چاره سه ری ده روات، بۆیه پیوستمان به شانۆ که ریه که که چاره سه ری ئه م مله لانییه بکات و به پیتی که ران به دوا ی خاله سه ره کیه کانی ئه مه دا، شانوه کان به ئه نجامیکی ریالیستی بکه یه نین، نه ک خه ون و خه یال. ییگومان ئه مه ریگه له وه شه ناگری که له سه رده می ئیستاندا هه ندی جار په نا بۆ خه ون به ین، چونکه مرۆف هه میشه هه ز ده کا هه ر خه ون ببینیت.

۱- حه مه سوار عه زیز، کوره دارکه نه که گره وی برده وه! رۆژنامه ی (خه بات) لاپه ره ی (کلتور) شه مه ۲۷/۸/۲۰۰۵، ژماره (۱۸۹۸).

دەقى بىانى

۴

شانونامەى ئەفىگىنيا لە ئۆلىس

كەسەنى شەنۆيەكە:

ئاگامەمنوون: پادشاى - ميسنى - و - ئاراگۆس - ە. مىرەنى گرىك بە پادشاين كەرد.
سەر كەردەى لەشكرى گرىك دەكات بۆ سەر تەرۋادە لە باى ھېنانەۋەى - ھېلېن - و
تۆلە سەندنا - لە پېناۋى بوون بە پادشا دەستى كۆشتىنى كەرد و لە ئاكامدا ھەستى
بەۋە كەرد كە پادشاينى لە چاخ دانە و ناچارى كەردن بۆ ئەۋەى خېزانەكەى بكاتە
قوربانى پەلەكەى.

پېرەمىرد: لە پېناۋ لەلاى - تەندارس - ى - ئەسپەرە - ى كۆپلەبوۋە، پاشان لە دەست و
دايەرەى - ئاگامەمنوون - پادشاينە.

مىنالاىۆس: پادشاى - ئەسپەرە - ى - و براى ئاگامەمنوون - ە و مىردى - ھېلېن - ە.
كلىمىنترا - كچى - تەندارس - ە و خوشكى - ھېلېن - ە ژنى - ئاگامەمنوون - ە.
ھېمەيەكى دايكىكى بە بەزەيى و راستگويە و ئازار و خەمىكى زۆرى لەپاى -
ئەقىگىنيا - ى كچىا خوارد، تا دۋانى جار دكۆكى لە مافى ژيانى كچەكەى كەردو
مىردەكەى بى تۋانا باس كەرد.

ئەرىستۆس: كۆرە تاقانەى - ئاگامەمنوون - ە.

ئەفىگىنيا: كچە گەۋرەى - ئاگامەمنوون - و كلىمىنترا - ى نمۇنەى بالاي بى تۋانى و
خاۋىنيە، و بۆتە نېچىرى رۆژانىكى دېندە، بەرەو مەرگى دەبەن بەبى ئەۋى تۋانى
ھەبى يان دەسلەت، دەكرىنە قوربانى بۆ دەستىكى - مېتافىزىكى - ون و ناديار و
نەزانىن.

كۆرس: لە دەستە كىژانى - كالاكس - پېكھاتۋە.

دەست و پېتوئەند: كۆمەلە ژنان و پياۋان.

ئەكلىز: كۆرى - بېلدېز - ى فەرماندەى - مىر مىدوون - ە.

نېردراۋ: سەربازىكى - ئەرجىف - ىيە و نامەبەرى - ئاگامەمنوون - ە بۆ كلىمىنترا - ى
ژن.

رايى كەرانى قوربانى: لە كالكس - ى گەۋرە ئاخون و چەند سەر كەردەيەكى - ئاكيا - ى
پېكھاتۋە.

شانۆنامەى ئەفەگىنىيا لە ئۆلىس *

هۆى هەلباردننى ئەم شانۆبىيە

دیارە هەلباردننى هەر تىكستىكى شانۆبىيە لە لایەن هونەر مەندىكەووە چەند هۆكارىك هەيە. كە لە نىوانى سەدان شانۆى بيانیدا هەلى دەبژىرى و بىگومان پەسەندكردنى بۆ ئەو بايەخ و توخمانە دەگەریتەو، سەرکەوتن و مەبەستەكەى تیدا دەبينى، شانۆى -ئەفەگىنىيا لە ئۆلىس- لە نىوانى سەرجهەم شانۆبىيە گرىكىيەكانى ئەو سەردەمە دىرینەدا، شانۆبىيەكى جياوازه، چ لە رووى پەرەپىدانى هونەرى نووسىنى شانۆبىيەو، هەر چۆن خۆى -يورپىدس- پەرەى بە هەنگاوهكانى شاعىرانى شانۆى پيش خۆیدا، بە تايبەت هەولەكانى -ئەسكىلۆس- و پاشان -سۆفۆكلىس-، پەرەپىدانه و پتر پەيوەست بوونه بە واقىعهو، چ لە رووى مامەلەكردنى كەسايەتییەكان و چ جوړى گۆرپانكارىيەكان. كەواتە وەك نمونەيەكى هەرە شاكار كە بە تەواوەتى مەرج و خاسیەتەكان ئەوانەى -ئەرستۆ- لە كتیبى -هونەرى شىعر- دا ئاماژەى بۆ كردوون، دەكرى بگریتە بەرهەمى پەیمانگەهى هونەرە جوانەكان، هەر چۆن

* ئەم شانۆنامەيە لە نووسىنى (يورپىدس)ە، بۆيەكەم جار سالى (٤٠٥)ى پيش زايين لە شارى -ئەسینا- نوێنراوە، سالىك بەر لە مەرگى -يورپىدس-. مەحمود مەحمود سالى ١٩٤٦ بۆ سەر زمانى عەرەبى وەرگىراوە، هەمان شانۆنامە نووسەرى كورد (ئەحمەد سالار) لە سالى ١٩٨١ كردوویە بە كوردى و بە چاپى گەياندووە، هەر هەمان نووسەر بو بە دەرھێنەرى ئەم شانۆبە و لەسەر تەختەى شانۆى پەیمانگای هونەرە جوانەكان لە شارى سلیمانى پيشكەش كراوە.

شانۆی گریکی به بنچینهی شانۆی جیهانی داده‌نری و له به‌نامه‌ی خویندنی به‌شی شانۆدا یه‌که‌م بابته و سه‌ره‌تایه، که‌واته بۆ مه‌به‌ستیکی زانستی و پیاده‌کردنی لایه‌نی پراکتیکی خویندنه‌که‌ی شانۆ به‌دروست و په‌سه‌ندم بینى - ده‌بی ئه‌وه‌ش بلییم: یه‌که‌م به‌ره‌مه‌ی به‌شی شانۆی په‌یمانگه‌ی هونه‌ره‌ جوانه‌کان بوو، له‌ چ روژگارێکا؟ له‌ سه‌ره‌تای هه‌شتاکاندا و سالی (١٩٨٢) کورد و کوردستان له‌ بارودۆخیکی گه‌لی دژوارا ده‌ژیان، کۆمه‌له‌ هیللی دراماتیکیانه‌ی - وینه‌یه‌ک له‌ ته‌ک بار و ژيانی ئیمه‌ی ئه‌و روژانه‌دا هاوته‌ریب بوون. روژانه سه‌دان کوره‌ کورد رووبه‌رووی مه‌رگ ده‌بوونه‌وه به‌چه‌شنه‌ها جوړ، به‌ به‌رچاومانه‌وه‌ کوپانی شاره‌که‌م. که‌واته له‌ به‌ قوربانی بوونی - ئه‌فیگینیا - دا قوربانیه‌کانی خۆمان ده‌دیه‌وه، له‌ ئازایه‌تی و رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی چاره‌نووس، له‌ پیناوی په‌یامێکا هه‌رچۆن - ئه‌فیگینیا - له‌ پیناوی هه‌موانا خۆی کرده‌ قوربانی، لی‌تان ناشارمه‌وه، هه‌میشه - له‌یلا قاسم - له‌ وێژدانما نمونه‌یه‌کی ئازای - ژان دارک - کانه‌یه و بگره‌ زیاتر، کیژتیکی قوتابی زانکۆ، چۆن که‌ بۆ سه‌ر سێداره‌ برا وای ده‌زانی به‌ بووکی بۆ ده‌ست گیرانه‌ عه‌ززه‌تخوازه‌که‌ی ده‌به‌ن، له‌سه‌ر و ئه‌مانه‌وه‌ روژانی چهند جه‌نگ بوو، که‌ ئیمه و خاکه‌که‌مانی پتیه‌ سوتابوو.

که‌واته چ ئازایه‌تی و چ قوربانی بۆ خاک و نه‌ته‌وه‌و چ په‌روشی ئازادی و سه‌رفرازی، له‌ ته‌ک شاکاری بابته‌که‌و پیداوێستی خویندنی به‌شی شانۆ... بوه‌ هوکاری هه‌لبێژاردنی و پێشکه‌ش کردنی، ئه‌وه‌ی پتیه‌سته‌ بلییم ئه‌وه‌یه: ئه‌و شانۆیه‌ پتر له‌ دوو هه‌زار و پینج سه‌د سالی به‌سه‌را رابووردبوو و ده‌بی بینهران چێژی لی وهر‌بگرن و مه‌به‌سته‌ شانۆیه‌که‌ بگه‌ینی؟. له‌ یادمه‌ روژی - جه‌نه‌راڵ پرۆقه‌ - دا ئه‌و قوتابیه‌ کیژده‌ی که‌سایه‌تی - ئه‌فیگینیا - ی ده‌بینمی - خاتوو به‌یان ره‌شید زه‌ریفی - بوو، منایکی شه‌ش هه‌وت سالانی خوشکه‌زای پی بوو، له‌ هوڵه‌که‌ داینا، پرۆقه‌ ده‌ستی پی کرد و وتم به‌رده‌وام‌ن راتان ناوه‌ستینم، ئیدی که‌وتمه سه‌رنج دانی ئه‌و مناله‌ تا کو‌تایی نواندنه‌که‌، سه‌یرم کرد به‌ره‌ به‌ره‌ به‌و په‌ری په‌روشییه‌وه سه‌رنجی شانۆیه‌که‌ی ده‌دا و به‌ ته‌واوی ئاگای له‌ خۆی نه‌ما‌بوو، تا کو‌تایی، مناله‌که‌م له‌ باوه‌ش گرت و ماچم کرد، به‌ قوتابیه‌کانم وت: ته‌واو ترسی ناوی شانۆیه‌که‌مان سه‌رکه‌وت، جه‌ماوه‌ریکی باش ده‌بی و چێژی لی وهر‌ده‌گرن، پاشان بۆم روون کردنه‌وه، چۆن ئه‌و مناله‌م کرده‌ پتیه‌وه‌ سه‌نگی مه‌حه‌کی راسته‌قینه، هه‌ر واش ده‌رچوو، ئه‌و کاره‌ی له‌ دوو هه‌زار و پینج سه‌د سال پێش زاین هینابوو‌مانه‌وه‌ ئه‌م‌رۆ ئاشنابوو هه‌موان پیتی ئاشنابوون، ئه‌مه‌ش نه‌ینی و ئه‌فسوونی هونه‌ری ئه‌و شاکاره‌ی - یورپیدس - ه‌ که‌واته به‌ وردی حسابم بۆ جه‌ماوه‌ر کردبوو،

ئەمەيان ئەرکی سەرەکی دەق ھەلپژاردنە. (۱)

وەرگێر و دەرھێنەر، لە ژێر - وشە ی دوا لاپەرە - بەروونی مەبەستی لەم کارە روون کردۆتەو، ھەرۆھا ئاماژە ی بۆ ئەو کردوو، کە دەبوو راستەوخۆ وەرگێرایە، نەک لە رێگای زمانیکی ترەو و دەبوو ھەر خۆی چۆن بوو، بە ھەمان شیوہ بە زمانی شیعەر بکرایە بە کوردی.

ئاوردانەو ھەمان لە کولتووری کۆنی گریکییەکان، ئاوردانەو ھەبەکی چاک و لەبارە، وادە ی خۆبەتی، کاریکی رەوا و دروستە، ئەگەر بۆ چاوەکردنەو ھەمان بێ، یان بۆ بەستەو ھەمان بە ھەلقەبەکی گەورە و گرنگی زنجیرە مەزنەکی شارستانیەتی مەزۆقەو.

دەست بردن بۆ شانۆنامە ی (ئەفیگینیا لە ئۆلیس) ی (یۆرپیدس) ی بالا دەست بردنە بۆ ھەرە شاگولێ گولزاری ئەو بەھارە دڵکەرەو ی گریک، جگە لەو ی چاوە برسیتیش ھەرکاری خۆی کردوو لە پەلاماری شتی گەورەدا، «ھەرچەندە ماوہیەکی زۆری چەند سەد سالی بەسەردا ھاتوو بەلام ئیستاش خۆبێکی گەرم و گۆری ھەرزەکارانە ی ئەم رۆژگارەمان بە دەمارەکانیدا دی و دەچێ، بۆیە شیاوی بە نۆبەرەبوونی بەرھەمی پەیمانگە ی ھونەرە جوانەکانی شاری سلیمانیم زانی، دەبێ کاریکی وا چەندین پرسیاری لێو سەرھەلدا و وەک بپرسی: بۆ لە زمانی گریکییەو نەکراوە بە کوردی؟ بۆ بە زمانی شیعەر نە نوسراوەتەو؟ لە کاتیکی سەرەتای شانۆنامە کلاسیکییەکان بە شیعەر نوسراون... بەلێ دەیان پرسیار و بگرە و پتریش... جا کە کەم بۆنەو ی ھێندێ شت لە قوژبن و تاریکیدا نەمیییتەو و ئاشکرا بکریت» (۲).

ھەرچون بێ لەم شانۆبەدا ئەم لایەنانە رەنگ دەداتەو، ئایین، باری رامیاری، خیزان، خوشەو یستی خاک و نەتەو، پەرۆردەکردنی گیان بەخشین، دژایەتی دوژمنان و کوشش لە پیناوی ئازادیا.... ھتد.

۱- ئیبراھیم ئەحمەد سەمۆ، دیوانە ی تاییبەتی مامۆستا، ئەحمەد سالار، لە بارەگای سەندیگای ھونەرەمەندانی کوردستان

- لقی دەھۆک، رۆژی ۲۰۰۵/۸/۱.

۲- ھەمان دیوانە، ۲۰۰۵/۸/۱.

«يورپىدىس» و سەرچاۋەى شانۆىيەكان *

داستانە دىرىنە گرىكىيەكان بە گشت سەربورە و چىرۆك و رووداۋەكانىيەۋە سەرچاۋەى سەرەكى بەرھەمەكانىيەتى، بۆنمۇنە ھەر لەسەر زىنجىرە داستان و ئەفسانەكانى - ھىتركلېس - كە بۆتە بابەت و كەرەسەى سەركى نووسىنەكەى ئەم شانۆىيانەى نووسىۋە: (ھىتركلېسەشەت)، (گەۋرانى ھىتركلېس).

لە سەر داستانەكانى شارى - تىيە! (باخۆسىسەكان)، (فىنىكىيەكان)، (ئافرەتەنزاكارەكان). لەو رووداۋە مېژوۋىيەكان، كەلە پروۋى شىكۆيى دانەۋە بوونەتە ئەفسانە، يان بلىين لە دواين رۆژانى جەنگى - تەرۋاد - ۋە كە دە سالى خاياند شانۆى: «ئەفىگىنيا لە ئۆلىس» و «ئەفىگىنيا لە تۆرس» و «تەرۋادىيەكان» و «ھىكۆيا» و «ھىلېن» و «ئەندروماخى» نووسىۋە.

بە ھەمان شىۋە ئەفسانە و چىرۆكە خەرافىيەكانى ناو - ئەنىكا - بوونەتە ھەۋىنى:

* يورپىدىس ھىندى لە مېژوۋىيەكانى شانۆۋى بۆدەچن كە لەشارى - ئەسىنا - لە دايك بوۋى، راي جىاۋازىش ھەيە، گۈايە لە گۈندى - فىلا - ى ناۋەندى ناۋچەى - ئەنىكا - لە دايك بوۋە و سەبارەت بە سالى لە دايك بوۋى، دەگوتى: لەو رۆژەدا لە دايك بوۋە كە ھىزەكانى گرىكىيەكان بەسەر لەشكرى فارسەكان دا زالبون، كە نىزىك دوورگەى - سىلامىس - روۋىدا. بەۋ پىيە، سالى لە دايك بوۋى دەكاتە (۴۸۰) ى پ. ز. لە سەرچاۋەيەكى مېژوۋىيە تىدا، دەست نىشانى سالىكى دى كىدە لە تۆمارىكى دىرىنە، بىرىتە لە تاشە مەرمەرى، بە (نەخشى يارۆس) دەناسرى، بە بۆنەى دوورگەى (يارۆس) ەۋ وا ناۋزەدە كراۋە، كە لەۋشۋىنەدا لە سەدەى ھەقىدەھەمدا بىنراۋەتەۋە و ئەۋ نەخشەش بۆ سالى (۲۶۴) ى پ. ز. دەگەرۋىتەۋە. دەست نىشانى سالى لە دايكبوۋى بە سالى (۴۸۵-۴۸۴) ى پىش زايىن كراۋە. (پروانە: (جىمىل نصىف التكرىتى، قراءە وتأملا ت فى المسرح الاغرىقى، ص ۱۸۱، ھەروەھا پروانە: (جلىرت مورى - يورپىدىس و عصره، ص ۱۱-۱۲).

شايانى باسە لىرەدا ناۋى ئەۋ ھەژدە شانۆىيەى - يورپىدىس - تومار دەكەين، گەۋاھى زىندۋىيەتى و مەزىنىيەتى: (ئەلكسىست، ئەندروماخى، باخۆسىيەكان، كۆزانى ھىتركلېس، ھىتركلېسە شەت، ھىلېن، ھىكۆيا، ھىيۆلىتس، ئەفىگىنيا لە ئۆلىس، ئەفىگىنيا لە تۆرس، ئايۆن، سىكىلۆب، مىدىا، ئۆرىست، ئافرەتە نزاكارەكان، تەرۋادىيەكان، فىنىكىيەكان، ئەلەكترا). شايانى تىبىنىيە نووسەر لەۋ ھەژدە شانۆىيەدا (پىنج جار) خەلاتى يەكەمىنى ۋەرگرتۋە.

(هيوڤلېتس) و (ئاپۆن).. لەم شانۆیی - ئەفیگینیا لە ئۆلیس - ە دا. بابەتییکی تەراژیدی خوازاو لە داستانێ - ئەفیگینیا - ی کچی پادشا و - ئاگامەمنوون - کە بە چ شیوەیەکی کێژیکیی لە پیناوی خەلکی تردا خۆی بە قوربانی دەکات. هەرچۆن لە شانۆی - ئەریختیس -^(١) کێژیک خۆی بە قوربانی شارەکەیی دەکات.

ئەو هی خالێکی جیاکەرەو و دیاری ئەم شانۆییە کە لە سەر جەم شانۆییە گریکییەکانی بەر لە خو جیا دەبێتەو، دەگەریتەو: «کەسایەتی - ئەفیگینیا - ی پالەوانی شانۆییە کە بە کاریگەری بارودۆخە کەیی دەورووبەریەو پەرە دەسێتی، ئەمە لە هیچ تەراژیدیەکی دی گریکی دا رووی نەداو، باوکی بە بیانوی ئەو هی کە دەیکاتە هاوسەری - ئەخیل - بۆ - ئۆلیس - ی دینی»^(٢) بەلام کارەکە و هینانە کەیی بۆ مەبەستی بە قوربانی کردنی دەگۆرێ. رووداوێکە لە - ئۆلیس - ی کە نار دەریا روو دەدات.

١ - ئەو دەقەیی، یورپیدس، بە تەواوی نە گەییویمان.

٢ - د. جمیل نصیف التکریتی، قراءه وتأملات فی المسرح الأغریقی، ص ٢٠٣.

بابه تی شانۆیه که

ئەو رەمزانە ی که لەم شانۆگەرێه و گەلیک لە شانۆگەرێهکانی نووسەرانی کلاسیک دا بە کار هاتوو یهک دهگرهوه ئەمەش لە ژێر کارتیکردنی ئەفسانە و حیکایەت و داستان و هەموو توخمە پێکھێنەرەکانی شانودا بە کار هاتوو، و بونەتە هەوینی گشت دەقە کونەکانی گریکی، هەروەها بونەتە رەمزی زورانبازی لە نیوان خوداوەندی خێر و شەردا، شایەنی سەرنجە ئەم رەمزانە لە نیوان هەموو مللەتێکدا هەیه و هەریه که بە پیتی تیروانیی خۆیان بە شیوێهکی تایبەت بە خۆیان بە کاریان هێناوه، ئەمە چ لە ناو کۆمەڵگادا بێت وەکو کرداریکی رۆژانە، یان لە نووسینەکانیاندا پەیرهویان کردبێت، هەروەک چون لەم شانۆگەرێه دا بەدی دەکریت.

- ئاگامەمنوون - ی میستی پادشای - ئاراگوس - بوو - مینالایۆس - برای بوو. ئاگامەمنوون - کلیمینتسرا - ی کردە هاوسەری و - مینالایۆس - ش. هیلین - دەبێتە هاوسەری و لە نیوانی سەدان داخواری کەرانا بۆی دەبێ هەموانیش سویند دەخۆن هەر دەست درێژییهک بکریته سەری ئەوا هەر هەموویان کۆمەکی لی دەکەن.

بە پیتی داستانەکان، ئەو - هیلین -، وەچە ی - زیۆس - ی خواوەندە و جوانترین ژنی دونیا بوو.

رۆژی لە رۆژان - پارس - ی کۆری - پریه - ی پادشای - تەرۆادە - لە خستە ی دەبا و فریوی دەباو - هیلین - رەدوی دەکەوی. ئەو دەمە - مینالایۆس - هاواری لی هەڵدەسی و هاوار و پەنا بۆ پەیمانەرەکانی دەبێ بە فریادی بێن، ئەوانیش بە دەنگییهوه دین و هەموان بۆ جەنگ و سەندنهوهی - هیلین - یهکانگیر دەبن. - ئاگامەمنوون - بەسەرکرده و سەر لەشکر دەکەن، ئەو کاتە دەبوو بە کەشتی چارۆکه دار روو لە - تەرۆادە - بکەن بەلام - با - هەڵناکات. - ئاگامەمنوون - ئەو ی بیرچوو بوون و کاتی - کلیمینسرا - ی بە هاوسەر بوو نەزری قوربانی بۆ - ئارتیمس - ی خوداوەندی راووشکار و با کردبوو، بەلام جی بەجی نەکردبوو، ئەوا هاتەوه رێگای و گەورەئاخوون پیتی را دەگەینی، که با هەڵناکات تا - ئەفیگینیا - ی گەورە کچی بە قوربانی نەکات، لێرەوه باوکه لە نیوانی ئەرکی باوکایەتی و ئەرکی گشتی دا تیا رادەمی، ناچار هەوال بۆژنەکە ی دەنیری که - ئەفیگینیا - ی کچی بۆ بنیری بە بیانوی ئەوێه که لە - ئەخیلی - ی مارە دەکات، - ئەفیگینیا - دەگات و رووبەرۆی حەقیقه ته که دەبێتەوه پاش هەول و تەقەلا و پارانهوه بۆ دەر بازوون لەو

چاره‌نوسه سه‌خته، ناچار ده‌بی مهرگ هه‌لبژیری و ده‌دریته ده‌ست ده‌سته‌ی قوربانی کاران، پاشان هه‌وال ده‌بیستری که له‌و ساتی شمشیر هینانه‌وه‌ی به‌خت کردنه‌که‌دا، چه‌خماخه‌یه‌ک دیت و - ئە‌فیگینیا - بۆ ئاسمان هه‌لده‌کیشری و کار ئاسکی له‌ جیگای داده‌نری. ئە‌مه‌ش به‌هۆی ئە‌و ئازایه‌تی نواندنه‌یه‌وه، خواوه‌ند ئاسمان به‌ شایسته‌ی داده‌نی. ئە‌مه‌ چیرۆک و سه‌برده‌ی شانۆیی - ئە‌فیگینیا له‌ ئۆلیس - بوو.

شرۆڤه‌کردنی شانۆنامه‌ی - ئە‌فیگینیا له‌ ئۆلیس -:

سه‌ره‌تا له‌ که‌ناری ده‌ریایه، شه‌وه و خه‌و هه‌ر نه‌چوه‌ته‌ چاوی - ئاگامه‌منوون پاشا - و هه‌ست به‌ ئالۆزه‌باری و خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ک ده‌کری که‌ پاشای بێدارکردوه:

«ئاگامه‌منوون: مه‌لان هه‌لنیشتوون، ده‌ریا کش و ماته، ته‌نانه‌ت شنه‌بای سه‌ر - بۆریس - یش نیشتۆته‌وه و ئارامی گرتوه‌ه.

پیره‌مێرد: به‌لام له‌که‌ل نه‌وه‌شدا - ئاگامه‌منوون - کۆشک و جیگای خۆی به‌ جی هیشتوه، خه‌ویکی قورسیش به‌سه‌ر - ئۆلیس - دا چۆکی داداوه، هیشتا وه‌کوو ئیشک چییان به‌بی ده‌نگی له‌ ئیشک گرتان، فه‌رموون به‌چینه ژووره‌وه.

ئاگامه‌منوون: پیره‌مێرد خۆزگه به‌ تۆ ده‌خوازم، خۆزگه به‌ به‌خت، خۆزگه به‌ هه‌موو نه‌وانه ده‌خوازم به‌ دلنیا‌یی و ئاسوده‌یی‌وه ژیان ده‌به‌نه سه‌ر به‌و که‌سانه‌ی له‌به‌ر چاوی نین، له‌ ناودا نین، خه‌می مه‌زنه‌ پیاوان له‌ نه‌ندازه و ووزه به‌ده‌ره.

پیره‌مێرد: پاشایه‌تی که‌نجینه‌یه‌کی گرانبه‌هایه و پایه و پله‌یه‌کی به‌رز و پیرۆزه.

ئاگامه‌منوون: پله‌و پایه‌یه‌کی له‌ق و لیژه،، نه‌سه‌روتنه، می‌ملا‌یه‌تی رووناکی لی به‌ تاریک ده‌کات....»^(۱).

له‌و بینراوی سه‌رتاییه‌دا، له‌سه‌ر زاری - ئاگامه‌منوون - به‌ دایلوگیکی دوور و درێژ می‌ژووه‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه چۆن بووه‌و ئیستاش چۆن گێروده‌ بووه‌ تیوه‌گلاوه، ئە‌مه‌ش به‌هۆی - هیلین - ی برا ژنییه‌وه و که‌ چۆن ره‌دووی - پارس که‌وت - و چۆن له‌سه‌ر به‌لینی پیشووی سه‌رجه‌م داخوازی که‌رانی - هیلین - که‌ ئە‌گه‌ر ده‌ست درێژی بکریته‌ سه‌ر ئە‌و

۱- یورپیدس، ئە‌فیگینیا ئۆلیس، وه‌رگیرانی، ئە‌حمه‌د سالار، ل ۶.

هاوسه‌ری بوونه‌وه‌ی - هیلین - به - مینالایۆس - هه‌موان به‌ ده‌نگ دین... ئه‌وا ئیستاش کالاکس - ی ئاخوونه‌ گه‌وره‌ ده‌لی: «ئهرتیمس - ی خوداوه‌ندی ئه‌م ولاته، قوربانی گه‌ره‌که‌ و ئه‌و قوربانی یه‌ش ده‌بی کچه‌ گه‌وره‌ی من بی، ئه‌وسا که‌ با هه‌لده‌کات، تا، که‌شتیه‌کان چاوری‌کان به‌ری بکه‌ون، ئه‌وسا که‌ به‌ خیرایی ئه‌مانگه‌یه‌نیته - ته‌رواده -، و ئه‌و - ته‌رواده -یه‌ی شووره‌ و قه‌لا و سه‌نگه‌ره‌کانی له‌به‌ر هێرشێ هێزه‌کامانا ده‌رمی و هه‌ره‌س دینی، ئه‌گه‌ر قوربانیه‌یه‌که‌ نه‌ده‌ین ئه‌و ئه‌نجامه‌ به‌ ده‌ست ناھێنین...»^(۱).

پاشان باس له‌ په‌ژاره‌ی خۆی و ده‌راوکی ده‌کات و به‌ حوکمی باوکایه‌تی په‌شیمان له‌ بریاری و نامه‌یه‌کی نوێ ده‌نووسی که‌ کچه‌که‌ی بۆ نه‌نیرن و به‌ پیره‌مێردا نامه‌که‌ی به‌ری ده‌خات و به‌لگه‌یه‌کی تایبه‌تی وه‌ک نیشان ده‌داتی که‌ ژنه‌که‌ی واته - کلیمینترا - برۆی بی بکات. دوا به‌دوای ئه‌و راسپاردن - کۆرس - له‌ ده‌سته‌ کیژتیکی - کالاس - ی پیکه‌هاتوو و به‌نیازی ته‌ماشاکردنی سوپاکه‌ن و باس له‌ رووداوه‌که‌وه‌ ده‌که‌ن.

- کۆرس - وه‌سپی خۆ ئاماده‌کردنه‌که‌ و بنچینه‌ی سه‌ربووره‌که‌ ده‌که‌ن.

«یه‌که‌م که‌سی کۆرس: ئه‌ی ده‌سته‌خوشکانی خوشخوان، گه‌شتینه‌ خاکی - ئۆلیس - ئه‌و خاکی به‌ شه‌پۆلای ده‌ریا خاوتین بۆته‌وه‌، ده‌ربه‌نده‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کانی - ئۆلیس - مان بری، کالاکس - ی نیشتمانیان به‌جێ هێشت، «روو ده‌کاته‌ ته‌ماشه‌که‌ران» ئه‌و شوینه‌ی رووباره‌ زیویه‌که‌ی - ئه‌رسیۆس - له‌ که‌ناریا تافه‌تاف و هه‌لچوونیه‌تی.

دووه‌م که‌سی کۆرس: سه‌یره! کامه‌تا؟ کوا ئۆردوگای قاره‌مانان؟ کوا خێوه‌ته‌کانیان؟ کوا که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌کان؟ چییان لیهاات؟

سێیه‌م که‌سی کۆرس: ته‌ماشای ئه‌وه‌ هه‌زاره‌ها که‌شتیه‌ له‌ که‌نداوی - ئۆلیس - دان، تیا راماون! چاوه‌ڕێن با هه‌لبکات تا به‌ره‌و - ته‌رواده - بچن...»^(۲).

- مینالایۆس - ریگایه‌ پیره‌مێردی نامه‌به‌ر ده‌گری و به‌ زۆر نامه‌که‌ی لی ده‌سینی و ناوه‌ڕۆکه‌که‌ی لا ئاشکرا ده‌بی و له‌سه‌ر ئه‌و په‌شیمانبوونه‌یه‌ی - ئاگامه‌منوون - پاشای برای ده‌بیته‌ مقۆمقو و هه‌رایان و مینالایۆس - هه‌ره‌شه‌ی ئاشکراکردنی له‌لای هه‌موان پی ده‌کات و ده‌یترسینی و به‌ پیاویکی بی به‌لین و ترسنۆک و راری باس ده‌کات.

«مینالایۆس: ئه‌گه‌ر له‌ بارتا هه‌یه‌، ده‌وێری فهرموو وه‌ره‌ به‌رامبه‌رم ئه‌و کاته‌ قسه‌یه‌کت

۱- یوربیدس، ئه‌فیگینیا له‌ ئۆلیس، وه‌رگیرانی، ئه‌حمه‌د سالار، ل ۹.

۲- یوربیدس، ئه‌فیگینیا له‌ ئۆلیس، وه‌رگیرانی، ئه‌حمه‌د سالار، ل ۱۲.

له گه ل ده كه م.

ئاگامه منوون: ئاگامه منوون - ي كورې - نه تريوز - له كه س ناترسې و سل له كه س ناكات...»^(۱).

باس له بهر ژه وه ندى گشتى، په ر ژه وه ندى خاك و نيشتمان ده كهن و له سهر گشت په يوه ندييه كى تايبه تيبه وه داده نين به پاشا ده لئ: كه چو ن (ئارتيمس) ي خودا وه ندى جهنگل تان داواى به خت كردنى كيژ له به ي واده شووى كردووه و نه و كيژ له يه ش - نه فيگينيا - ي كچتان دهر چوو چو ن به و به خت كردنه سوپا كه ي - ئاكي ا - ده تواني دهر ياي (ئيجه) بېرئ.. كار ده گاته راده يه ك كورس بيته دهنگ:

«په كه م كه سى كورس: چهند ناخوش و دلته زينه مروث كوي ي له ده مه قالي ي دوو برا ده بئ.

دووه م كه سى كورس: له وه ده ترسم و سل ده كه مه وه، نه مه به لايه كى ليوه بكه ويته وه»^(۲).
- ئاگامه منوون - سووره له سهر نه وه ي، كچه كه ي ناكاته قوربانى خه مى برا كه ي و ده لئ: «به چ هه قى ره وايه له پاى تاوانى ژنه كه ي تو دا تيا بچي؟ نه گهر بيتوو نه و كار ه نار ه وايه دهر هق كچه كه م بكه م، واته ده بئ سهر اپا شه وو روژم له فرمي سكي تفت و تالدا بتوينمه وه...»^(۳).

هه والي گه يشتنى - نه فيگينيا - بلا وده بيتته وه و هه موان پي ده زانن خه لكي مه به ستي هاتنه كه ي ده زانن و له لايه كى تر يشه وه دا يكي و برا كه ي به خه يالي زه ما وه ندى - نه فيگينيا - هاتوون، جار يكي تر - ئاگامه منوون - ي پادشا و بارك گير وده ي خه مى هه لېژار دنى لايه نيكيان ده بئ، هه رچو ن هه موو پال ه وان يكي - ته راژيدى - و ئاكام روو به رووى چاره نووسه تاله كه ده بيتته وه، نازانى چي بكات!

«ئاگامه منوون: نازانم بلتم چي؟ له كويوه ده ست پي بكه م؟ به لاي روژگار له دواى ناوم، خودا وه ند خوي ده زانى چي ده كات، حه زم ده كرد پادشاه بوومايه، نه وه ي هيچ نه بيت، نازاد و سهر به سته، ده تواني به نار ه زووى خوي، پر به دلي خوي بو كلولي و كوي ره وه ري خوي بگري و بلا ويني ته وه، به لام نه وه بو مه زنه پيا وان نابي و نالوي، پا يه ي به رز پيا و ده كاته

۱- يورپيدس، نه فيگينيا له ئوليس، وه رگيتراني، نه حمه د سالار، ل ۱۸.

۲- يورپيدس، نه فيگينيا له ئوليس، وه رگيتراني، نه حمه د سالار، ل ۲۲.

۳- هه مان سهر چاوه، ل ۲۳.

۴- هه مان سهر چاوه، ل ۲۵-۲۶.

کۆیلە...» (٤).

لەسەر زاری ئەندامانی کۆرسی کێژانەووە باسە داستانییەک ورد دەکرێتەووە و هەوڵەکان دەگەیەنرێ و دەبیستیت شازن و کێژەکە ی دەگەنە شوێنی رووداوێکە و بە - ئاگامەمنوون - دەگەن، هەست بە خۆشەویستییەکی لە رادەبەدەر لە نێوانی باوک و کێژەکیدە دەکەین، ئەو پەری ریاڵیزمیانە و پەيوەست بە ژيانى خێزانیهوه:

«ئەفیگینیا: باوکە گیان، ئەمەوێ ماچیکت بکەم، ئای کە دلخۆشم بە باوکم شاد بوومەتەووە.

ئاگامەمنوون: وەرە کچە خۆشەویستەکەم، دەزانیت تۆم لە هەمووان لا نازیز تره؟...
ئەفیگینیا: دەبات لێم گەڕێ هەتا ئەو چرچ و لۆچانە لە رووی باوکما نەهێلەم،
باخەندەیهک لەسەر لیتوت نێم...» (١).

لە نێوانی گەرمی ئەو دەمەتەقی پڕ لە میرونەوایەووە - ئەفیگینیا - رووبەرووی حەقیقەتە جەرگەرکە دەبێتەووە و مەبەستی هێنانەکە ی بۆ - ئۆلیس - ئاشکرا دەبێ و باری تەراژیدیاییەکە خەست و پڕ لە ئازارتر دەبێ.

«ئەفیگینیا: ئەو فرمیسکە بەروومەتەووە!؟»

ئاگامەمنوون: کچەکەم، ئەبێ هەتا هەتایە لە یەک دەبرێن، دەبێ یەکتر نەبینینەووە، دەبێ لە دەستم بچێ...
ئەفیگینیا: نا.. نا.. نا باوکە گیان.. شتی وا نابێ.

ئاگامەمنوون: کچەکەم ووشە ساکار و بێ خەوشەکانن کسپە لەجەرگمەووە دێنی» (٢). پاش گەشتی ئازاری دایک و باوک و - ئەفیگینیا - ی کێژیان و ململانێ و پارانەوویەکی زۆری تره و دواجار ناچاربوون و ناچارکردنی بە هەلبژاردنی چارەنووسە مەرگییەکە ی و شانۆییەکە دەگاتە تروپیکى هەلچوونی رووداوێک تەراژیدیاییەکە و دایک لەبەردەمی - ئەلکیز - ی سەرەک دەستە ی بەخت کردنا دەکەوێ و بە پارانەووە داوین گیری دەبێ!

«کلیمنیسترا: ئەوا بێ شەرمانە، بێ سڵ کردن، لەبەر دەمتا بە چۆکا دێم، ئەوا من ئافەرەتیکم و لەبەردەم پیاویکی خوداوێکە نەژادا کەوتووم، ئازادیم لێ زەوت کراوە، چارە

١- یورپیدس، ئەفیگینیا لە ئۆلیس، وەرگێڕانی، ئەحمەد سالار، ل ٣٣-٣٤.

٢- هەمان سەرچاوە. ل ٣٤.

رهشی کچه کهم نازارم ئەدات، دەستی پارێزگاریم بەسەرا بکێشه دایکێکی بێ دەسەلات
بپارێزه، ئەو کچه بپارێزه که ناوی بووکی تۆی لێ نرابوو، لەبەر تۆ ملوانکە ی رەنگینی
ئالووالامان لە مل کردبوو...»^(۱).

کۆرس جاریکی تر رووداوهکان بە هەواڵ سەرگوزشتەو و بەشداری دەکەن، بریار دەدرێ و
دایک و باوک رووبەروو دەبنەوه!

«ئاگامەمنوون: کچه کهت ئاماده که، با چاوی لە فەرمانی باوکییهوه بێ و گوێ رایەلێن.
گولای پیرۆز ئامادهیه، کێکی سوێر خۆی ئامادهیه بۆ ئەوی ناو شالۆ و کلپە ی ئاگرە که
بکری...»^(۲).

- کلیمینسرا - سەربردە ی خۆ رەنجان و چۆنییهت شووکردنی بە - ئاگامەمنوون - باس
دەکات، که لە گەڵ ئەو هەموو بێ بەزەیی و توندوتیژیانهیهوه ئەم چۆن چارپۆشی لێ کرد،
ئێستاش کچه که ی لە پێناوی ژنی براکه ی قوربانی دەکات، کۆرس بە هاوارییهوه دی و تکا
لە - ئاگامەمنوون - دەکات!

«کۆرس: ئاگامەمنوون - گوێی لێ راگرە، دەبا خۆشیشی کارت لێ بکات، پاراستنی
منالان لە ئەستۆی باوکانه، ئەفیگینیا: باوکه گیان، من ئەو دەنگه زێرینه زولالە ی -
ئەرفیۆس - م نییه، دار و بەردی ئەحمە په ساند، ئەگینا منیش بە کارم ئەهێنا، تەنها فرمیتسک
شک دەبەم و هیچی تر...»^(۳).

باوک هیچ چاره ی نییه و دەبێ فەرمانی خوداوهند ئەنجام بدات!

«ئاگامەمنوون: خاوهنی دلێکم چۆن دلێ گشت پیاویک خوشەویستی و بەزەیی تێدايه.
کاتی بیر لە پیلانە نه خشیتر اووه که ده که مه وه، ترس و لەرز دامده گری، لە کردن و نه کردنی
ئەسلەمیتەوه، بەلام چار نییه دەبێ خواست و ویستی خوداوهند بێتە دی، ئەگەر نازار و سزا
و خەمیش بێ، هەمووتان چاوتان لەو هەزاره ها کهشتیه جهنگیه وهیه، دهشتوانن به چاکی
چاوتان لەو گشت پادشا بریق و باق پۆشانه ی - هیلان - ه وهبێ، - کالکس - ی ناخوونه
گه ورهش دەم به باسی توانا و خواستی خوداوهند ده کاته وه، باسی ئەوه ده کات که چۆن -
ئەرتیمس - با هەلناکات بۆ بزواندن کهشتیهکان تا قوربانی بۆ نه دری...»^(۴).

۱- یورپیدس، ئەفیگینیا لە ئۆلیس، وەرگیرانی، ئەحمەد سالار، ل ۴۹.

۲- هەمان سەرچاوه، ل ۶۰.

۳- هەمان سەرچاوه، ل ۶۶.

۴- هەمان سەرچاوه، ل ۶۹.

له سهر زاری كه سه كان، دايك و كيژ و كورس باس له به لای خودایی ده كه ن كه به سهر كه سانیکا ده باری و هیچ توانا و ده سه لاتیكینا نییه، بویه - ئه فیگینیا - ناچاره له به رده م فه رمانی خوداوه ند و باوك و به رژه وه ندی گشتی دا ملكه چی فه رمانه كه بی و بیته وه، ئه مه ش ئه و راسته رییه كه ده بی كه سیکی وهك - ئه فیگینیا - وهك پاله وانیکي ته راژیدی هه لی بژیژی و به دلنیا یه وه وهك رووله سهر فرازی هه میشه یی رووی تی بکات، ئه وه تا:

«ئه فیگینیا: دایكه گویم لی بگره، میترده كه م لی توورده مه كه، هیچ له توورده بوون ناچرتته وه، هه موو شتی به هیز ده كری، هه رچییه کیان بوئی ده یكه ن، له دلوه سوپاسی هه ول و كووشی ئه م پیاوه رهوشته به رزه ده كه م، سه روه رم کاریکی وا مه كه قسه و قسه لۆکی خه لکی و سه ربازه كانته بیته سهر، له وه سل ده كه مه وه، ئه م به رگرییه مان نهك هه ر هیچمان بو ناكات، به لكو له وانیه ده رد و به لای گرانترمان بو بخاته وه.

زۆر به چاکی بیرم له فه رمان و به ریه ی بو كوشتنم دراوه كردۆته وه، به سهر ترس و بیما زال ده بم و هیچ گوئی پی ناده م، ئه مرۆ - ئاکیا - و كه شتی گه له كانی چاویان له من به ریه، ئه م كاره ی من زه بوونی و تیکشكانی - فرجیا - و ئازادی و سهر فرازی - ئه رجیف - ی تیدایه، دلنیا بوونی هه میشه یی تیدایه...»^(۱).

له كو تاییدا پتر جه خت له سهر مه به سته كه ده كاته وه:

«ئه فیگینیا: من گیانم قوریانی خاك پی وولاته كه م ده كه م، خه لاتی - ئاراگۆس - ی ده كه م، با من بم و - ته روا ده. له ناو بچیت، له مه رگی مندا ئازادی و سه ركه وتن به بیر دی، خه لکی - ئه رجیف - ده به نه رۆلهم، هه تا هه تایه ناوم به نه مر ده بری»^(۲).

ده بینین - ئه فیگینیا - دلنه وایی - کلیمینسترا - ی دایکی ده داته وه، له كچۆلّه یه کی ناسكه وه ده گۆری به قاره مانیکي مه زن:

«ئه فیگینیا: دایكه گیان تكات لی ده كه م، نه كه ی پرچ و نه گریجه تم بو به رنیتته وه، نه كه ی به رگی شیوه ن و كوشت كه وتنم بو بیوشی، نه كه ی بۆم بگری و بۆم بلاوینیتته وه.

کلیمینسترا: كچه كه م ئه وه ده لیتی چی؟! بۆن نه گریم و بۆت نه لاوینمه وه؟

ئه فیگینیا: چونكه من نه مر ده بم، ده ژیم، هه تا هه تایه ناوت له - «میسین» ی دا بلند ده بی...»^(۳).

۱- یورپیدس، ئه فیگینیا له ئۆلیس، وه رگریانی، ئه حمه د سالار، ل ۷۸.

۲- هه مان سه رچاوه، ل ۸۰.

۳- هه مان سه رچاوه، ل ۸۲-۸۳.

کۆرس سروود و وێردی خۆی ده‌لێ، به‌ سه‌ره‌ۆکایه‌تی - نه‌کلێز - که‌ژاوه‌ی - نه‌فیگینیا - به‌رده‌م سه‌ربازانا راده‌بوری، ده‌گاته‌ به‌رده‌م باوکی، باوکی هه‌ره‌سی دینێ، - نه‌فیگینیا - ده‌لێ باوکی ده‌داته‌وه‌، به‌و په‌ری ده‌لخوشی و وره‌ به‌رزیه‌وه‌ روه‌ و به‌ختگا که‌ ده‌بیته‌وه‌. داوای ته‌داره‌ک ئاماده‌کردن و نه‌نجام دانی به‌خت بوونه‌که‌ی ده‌دا، هه‌ر به‌پیتی سه‌رجه‌م شانۆی دیرینه‌ و - کلاسیزم - بیه‌راوی کوشتن و خۆین رشتن له‌سه‌ر شانۆ روو نادات، به‌لام له‌ رینگای نێردراوه‌که‌وه‌، یان په‌یامبه‌ره‌که‌وه‌، تێکرای سه‌ربورده‌که‌ی - نه‌فیگینیا - و رووداوی مोजیه‌که‌ بو - کلیمینسترا - ی دایکی ده‌گێرپێته‌وه‌ و له‌ ئاکامه‌که‌ ئاگادار ده‌کری:

«په‌یامبه‌ر: - کالاکس - چه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت، هه‌ردوو ده‌ستی بو‌ نزاو پارانه‌وه‌ به‌رزکړده‌وه‌، جه‌نگاوه‌ره‌کائمان له‌ ناو به‌زه‌یی چاویان له‌ زه‌وی به‌یوو، چاومان له‌ لێدانه‌وه‌که‌وه‌بوو، گوتمان له‌ ده‌نگیه‌وه‌ بوو، که‌س نه‌یده‌توانی، بلێ کێژه‌که‌ له‌ کوێدابه‌وو... ئاخوون هاواریکی به‌رزی کرد، سه‌ربازه‌کانیش به‌ هاواری سه‌رسوڤمانه‌وه‌ له‌ ئاسمانیان ته‌روانی. خوداوه‌ند مووعجیه‌ی نیشان داین، مووعجیه‌یه‌ک هه‌رگیز به‌ خه‌یالی که‌سدا نه‌هاتوه‌، که‌س بروای نه‌ده‌کرد، له‌ شوێنی که‌چه‌که‌، له‌سه‌ر ووشکانیه‌که‌ ئاسکیکی که‌لی جوانمان بینی، به‌ختگا به‌ خۆینی نه‌و ئاسکه‌ نێردراوه‌ سووریو، ئیتر - کالاکس - به‌ ده‌لخوشیه‌وه‌ هاواری کرد: نه‌ی مه‌ردانی سوپای - ئاکیا - ته‌ماشایه‌که‌ن خوداوه‌ند ئاسکیکی ناره‌ به‌ختگا که‌ی و نه‌وه‌ی له‌ بری کێژه‌ به‌ قوریانی وه‌ری گرت، نه‌یوێست به‌ختگا به‌ خۆینی خۆشه‌ویستی پاشا خۆیناوی بی، - ئارتیمیس - ویستی ئه‌م مووعجیه‌یه‌مان پیشان بدات، نه‌وه‌تا با هه‌لی کرد تا چارۆکه‌ی که‌شتیه‌کان به‌کاته‌وه‌ و به‌رێیان خات بو‌ داگیرکردنی - ته‌رواده‌ -...»^(۱).

خاسیه‌ته‌کانی شانۆنامه‌ی دیرینه‌ «نه‌فیگینیا له‌ ئولیس»:

ئه‌و خاسیه‌تانه‌ی له‌لایه‌ن - نه‌رستۆ - وه‌ له‌ کتێبی - هونه‌ری شیعر - دا هاتوه‌:

«ته‌راژیدیا بریتیه‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی مه‌زن فرمانیکی ته‌واوه‌تی، درێژیه‌کی دیاری هه‌یه‌، به‌ زمانیکی رازاوه‌ به‌ چه‌شنه‌ها جوانکاری و به‌ پیتی به‌شه‌کانی ده‌گۆرێ. ئه‌م گێرانه‌وه‌یه‌تی له‌ رینگای که‌سانیکه‌وه‌یه‌ فرمان ده‌که‌ن، نه‌ک له‌ رینگای هه‌قایه‌ت و گێرانه‌وه‌وه‌، بو‌ پاکژبوونه‌وه‌

۱- یورپیدس، نه‌فیگینیا له‌ ئولیس، وه‌رگیرانی، ئه‌حمه‌د سالار، ل ۹۲.

۲- ئه‌حمه‌د سالار، رێبازه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر، ل ۱۷.

ده بزوتنی» (۲).

فرمانه که سهره تاو ناوه ندو کۆتایی هه یه، بیرۆکه ی قوربانی دانی، - ئه فیگینیا - ئاگار کردنه وه و دلّه راوکی و به رهه لستی و پاشان قایل بوون و دوا بریار و ئه نجامدانی، له لایه کی تریشه وه په یوه ست بوونی به یه که کانه وه - الودات - : یه که ی شوین سهرجه می رووداوه کان دیاری کراو له شه و رۆژیکا ئه نجام دهدری، ههروه ها یه که ی فرمان، ته نها فرمانیکی سهره کی تیایه، ئه ویش به خت کردنی - ئه فیگینیا - یه له پیناوی با هه لگرتن و روو - ته پرواده - چوون.

له رووی زمانه وه به زمانیکی بهرز و جوان نووسراوه، ئه مهش په یوهسته به بابته و بهرزیتی و نه ژادخوداوه ندی پالّه وانه کانیه وه.

به سهرهاتیکی داستانی دیرینه به سهر ده کاته وه و ئه مهش مه رج و خاسیه ته، و بهروون و رهوانی مه به ست ده گه یتنی.

خاسیه تی کۆ له خو گرتنه (التجمع)، که یه کیکه له دیارده کانی ئه و شانۆبیانه ی بابته کانیان له ژیان و بهرده و امیدایه، ئه وه تا له م شانۆبییه دا قوربانی دانه له پیناوی هه موان دا، له پیناوی بهرژه وه ندی گشتی دا، قوربانی بو گه ل و ولات، ئه مه یه کیکه له و باوره نه مرانه ی تا کۆمه لگا په ره بیینی و تا مرو قایه تی بمیتنی، رۆژ له دوا ی رۆژ جیگیرتر و پته وتر و له کارا تر ده بی.

۵

شانۆنامەى ئۆتيللو

كەسەكانى شانۆيىيەكە:

ئۆتۈللۈ - سەرلەشكرە.

بارابانتىيۆ - ئەندامى ئەنجومەنى پىرانە و باوكى دىزدەمونا يە.

كاميۆ - ئەفسەرە و ياوەرى ئۆتۈللۈيە.

ئياگو - ئالاھەلگىرى ئۆتۈللۈيە.

رۆدەريگو - پياويكى قىنىسىيە.

دۆك - سەردارى قىنىسىيە.

پياو ماقولان و ئەندامانى ئەنجومەنى پىران.

مۆنتانۆ - فەرماندەى پىشوو قوبرسە.

گراتيانۆ - براى بارابانتىيۆيە.

گالتەگىر - لە دەست و پىئوئەندانى ئۆتۈللۈيە.

لۆدفيكو - خزمى بارابانتىيۆيە.

دىزدەمونا - كچى بارابانتىيۆيە و ھاسەرى ئۆتۈللۈيە.

ئىمىليا - ھاسەرى ئياگو يە.

بيانكا - دولبەرى كاسىيۆيە.

كەشتىەوان

نېردراو

جارچى

ئەفسەران

سەربازان

گەورە پياوان

مۆزىكا ژەنان

دەست و پىئوئەندان

شانۆنامەى ئۆتیللۆ *

شانۆنامەى ئۆتیللۆ لای ئەحمەد سالار:

ئەوھى بە روونى ھەستى پى دەكرى و دەبينرى، پاراستنى گيانە شكسپىرىيەكەو رەچاوكردنى ئەركە شانۆيىيەكە، واتە كارىگەرئىتى و بە دەستەوھاتنى لە كاتى نواندن و پيشكەش كردنا، ئەمەش پەيوەندى ھەيە بە لايەنى شانۆقانى وەرگىرەكەو، چ وەك دەرھىنەر يان ئەكتەر، ھەر لەم بارەيەوھو بۆ پەسەندكردنى ئەم گيانەى شكسپىرە و بۆ ھەلسەنگاندنى ئەو وەرگىرەنەى كە نووسەر تىدا ئەو پەرى داھىنانى كردووە لە پيشەكى كتيبەكەدا مامۆستا (ع، ع، شەونم) ئەمەى دووپات كردوتەوھ «لە رۆژتيكەوھ كە مامۆستا ئەحمەد سالار دلسۆزانە بازووى مرۆقايەتى لى ھەل كردووە و ھاتۆتە مەيدانى ھونەرەو، بەردەوام رەنجى داوھ بۆ ئەوھى لە تەراتىن كردنى ناو ئەو مەيدانە پان و پۆردەدا پيشرەو بىت».

بە سەرنج دانىكى كەم دەرەكەوئىت كە تا رادەيەكى باش توانىويەتى ئامانجى خۆى بچەسپىتى، ھەر لە بەشداربوونىيەوھ لە دامەزراندنى «تپى نواندنى پيشرەودا» تا ئەگاتە ھەلباردنى چىرۆكە شانۆگەرييەكان لە جىي خويا و دەرھىنان و نواندن لە تازەترين شيوھدا... بەرھەمەكانى لە شانۆدا بە تايبەتى ئەوانەى كە خۆى دەستى بووھ لە پيشكەش كردنيا، وئىنەى رابەريكى ھونەرمەندى راستگۆ و پاكمان ئەخاتە بەرچاو، رابەريك كە ئەيەوئىت شانۆ بكاتە قوتابخانەيەكى راستەقىنە بۆ گەلەكەى.

لەم دوايىيەدا چىرۆكى «ئۆتیللۆ»ى شكسپىرى گۆرى بۆ كوردى و لەگەل تپىيەكەيدا لەسەر شانۆ پيشكەش كرد، لەسەر داخواى خۆم چىرۆكەكەى بۆ ھىنام و بە نيازى چۆنيەتى ھونەرى وەرگىرەنەوھ خوئندمەوھ، وويستم خواى نووسەر بە جى بھىنم و پيشەكەيەك لەسەر

* شانۆنامەى ئۆتیللۆ لە لايەن وليەم شكسپىر لە نىوان سالانى ۱۶۰۲-۱۶۰۳ نوسراو، ئەم شانۆگەريە بە زمانى عەرەبى و بە چەند جورىك وەرگىراو، بو نمونە خەلیل مەتران لە سالى ۱۹۶۲ وەرگىراو، شايانى تيبينىيە خەلیل مەتران لە زمانى رەسەنى دەقەكە كە ئنگليزيە راستەوخو وەرینەگىراو، بەلكو لە ريگای زمانى فەرەنسيەوھ ئەمەى كردووە. بەلام نووسەرى كورد ئەحمەد سالار بە پتى شارەزابى خوى ئەم شانۆنامەى بۆ زمانى كوردى وەرگىراو، ھەروھە ھەر بۆ خوى دەرھىنەرى بووھ و وەك ئەكتەريكىش تىدا كارى كردووە. نووسەر لە سالى ۱۹۷۸ ئەمەى نووسىوھ و ھەر لە ھەمان سالىدا نمايش كراو، بەلام لە سالى ۱۹۸۳ لە چاپى داو، ئەم نمايشە لە شانۆى مەلەبەندى چالاكى قوتابخانەكان و لە رۆژى ۴/۱۰/۱۹۷۸ بۆ ماوھى ھەوت رۆژ پيشكەشكراو.

چیرۆکه که بنووسم، به لām هه چهندم کرد نه م توانی ووشه یه که تازه بۆ ئۆتیللو بشیت و بچیتته پال ووشه ی هه لسه نگینه رانی پۆژهللات و پۆژئاواوه که له سه ر ئۆتیللو نووسینیان رێچکه یه کی درێژی به ستوو هه . به لām ئه وه نه که من بتوانم بێنمه روو ئه وه یه ، به راستی له رووی هونه ری وه رگێپرا نه وه ، ووشه ی پر به پیت و رسته ی ره وان و بنرینه و رێسای کوردی په تی به جوړیکی وه ها به کاره ی نا وه ، وه خته بلیم ئه وه ی ئه ی خوینیتته وه ، ئه گه ر چاو له نا وه کان بپۆشی، هه ست به وه ئه کات چیرۆکیکی کوردی بیت نه وه ک وه رگێپراو... له م رووه شه وه هه ر رهنجیکی دا وه مایه ی په سه ندی یه ، چ له رووی هه لباردن و نواندنییه وه له جیتی خو یا و، چ له رووی وه رگێپرا نی یه وه... ئا و اتان به به رده وام بوونی یه تی له دنیای هونه ر و وێژده ا و هیوامان نه خشان دنی رهنجی دلسوژانه یه تی له سه ر رێبازی پاکی مرۆقا یه تی. (۱)

ولیم شکسپیر:

شکسپیر له سه رجه می نووسینه کانی دا په نای بۆ با به تی میللی و شیعرێ ئینگلیزی و ئه فسانه ی میژوویی و له رینگای ئه وان وه ، چاره سه ری کیشه گرنگه کانی سه رده مه که ی خو ی کرد و له هه ر شانۆبییه ک ئامانجی گرنگی هه بو وه ، نا وه پۆکی شانۆبییه کانی بۆ مه به سته دوور و نزیکه کان ته رخان کردو وه ، به رای - شکسپیر - «کۆمه ل پێو بستی به رژی میکی به هیز هه یه تا وه کو سنو ریک بۆ ده ره به گایه تی دا بنرێ. هه رچه نه ده - شکسپیر - سیسته می پاشایه تی له کۆماری به لا وه په سه ند تره و با وه ریشی که ده بی خانه دانه کان ئیمتیازی تاییه تییا ن هه بی، به لām سه ره رای ئه وه یش نووسه ریکی ریا لیست بوو. ئه و پا دشا یه کی هۆشه مند و مرۆف په روهری ده ویست تا وه کو یه کی تی ولات و ئاشتی و ئاسایش بپاریزی.» (۲)

له باره ی مه زنی و جیهانگیری - شکسپیر - وه و ترا وه :

«ریا لیزمییه کی مه زنه ، ژیا نمان بۆ ده خاته سه ر ته خته ی شانۆ... که ره سه یه کی خا و، له شانۆبییه کانی مملانیی نیوان کۆن و نو بی تیدا یه ، له هه مان کات دا ئیمه ی با وکانی سه ده ی

۱- ولیم شکسپیر، ئۆتیللو، وه رگێپرا نی، ئه حمه د سالار، ل ۴.

* شاعیر و نووسه ر و ئه کته ری به ناوبانگی ئینگلیز له شاری ستراتفورد اون ئیفن - ۱۵۶۴-۱۶۱۶ له دایک بو وه و له بنه ماله یه کی حا ل باشی چینی نا وه نجی، و یه که م جار له بلا وکرا وه ی (رۆ به رت گرین) سا لی (۱۵۹۲) نا و برا وه و له وه ده مه وه جیگای خو ی کردۆ ته وه. له سا لی (۱۵۹۵) دا به شداری تیپی (پیا وانی تشیمبرلین) ی کردو وه.

بروا نه: ولیم شکسپیر - مکبث - ترجمه - د. محمد فرید ابو حدید، ص ۲۹.

۲- د. که مال مه زه ره ئه حمه د، رینیسانس، فونا د مه جید میسری کردوویه به کوردی، ل ۱۷۰.

نوی و وهچهی سهدهی کۆن. ئیمه گهلیک له رابوردوی دوور و ههروهها دهتوانین هاوبهشی ئه وهستانه بکهین که نوی دهییزوینێ. (۱)

شانۆی ئۆتیللۆ

ئهوهی له شانۆگهریبهدا بایهخی پیدراوه ناخی مروژ و ئه و ئارهزووه سههرهتایانهی که له ناخیدا گینگلی خواردوووتهوه به واتایهکی تر ئه و غهریزه ههمیشهیه که به (الغیره) ناسراوه، به تایبته کاتیکی یهکیکی بلیمهتی وهک شهکسپیر دهیهویتی ئه مه لای مروژیکێ ساکار پیشان بدات، له پینا و ئه مه کهسیکی ئه فربقی ساکاری ههلبژاردوو، ئه مهش بۆ نمایشی راستهقینهی ئه م غهریزهیه، ههروهها له کهسایهتییه ساکارهکهیدا خوشپراوی ئهوی کردووته هۆکاریکی دیکه بۆ بهرجهستهکردنی ئه م درامایه. سههرهپای ئه مهش له دهستیشانکردنی ته مه نی چل سالی ئه م کهسایهتییه دیسانه وه دوپاتی ئه وه دهکاته وه که مروژ له م ته مه نه توانای بوژاندنه وهی عه شقیکی نوی له دلدا هیه و ئه و عه شقهی که له زۆر به تینتر له ناخی هه رزه کاریدا سه قامگیر ده بیته.

ئه مه مه به ستهی سه ره کی هه لبژاردنی بابه ته که یه، که شه کسپیر توانیویه تی وردترین ساته کانی ژیان و به هیترترین غهریزه له لا مروژ پیشچاو بخت.

له لایه کی تره وه نووسهر له ته وه ری باسه که یدا دوو مه به ستهی تری دوپات کردو ته وه: «یه که میان داکۆکی کردنه له سه ره ته وهی که داوین پاکی و مروژیکێ هه ر چه نده له شاریکدا که م بیته وه، به لام بوونی هه ر ده میتنی.

دووهم: مه به ست خسته رووی ئه و دهروونه پر له ته ماعکاریهیه، که بۆ مه به ستهی چه په لی خۆی، هه موو پیوه ریک ده به زینتی و حه لالی به حه رام ده کات» (۲).

نووسهر و شانوو قانی وه رگیپر (ئه حمه د سالار) بۆ زیاتر روونکردنه وه کاره که ی خوی

۱- فرانکو زیفیللی - مسرحيات شكسپير في الستينات - تأليف سمير فريد - الموسوعة الصغيره منشورات وزارة الثقافة والاعلام، ص ۶۵.

۱- ولیم شکسپیر، عطیل، ترجمه: خلیل مطران، ص ۹-۱۰.

دەلالت:

«ئەوێ پتر تایبەتە بە خودی خۆم، یادگاری ئەو چوار سالەى لە - ئەکادیمیای ھونەرە جوانەکان - ى (زانکۆی بەغدا) قوتابی بوومە وەک زۆریەى قوتابیانی بەشى شانۆ عاشقی شانۆیی (ئۆتیللۆ) بوو بووم، ھەرچۆن بە ھەمان شتووە ئەوانەى روو لە خویندنی شانۆکرد بێ، ئاواتی گەنجانەى بوو رۆژێ لە رۆژان کەسایەتى (ھاملیت) بنویتی، منیش رۆژانە کارم لە بینراوەکانى - ئۆتیللۆ - دا دەکرد و کەسایەتى - ئۆتیللۆ - م دەیبینی، بەرادەرەى کە ھەموو شانۆییە کەم بە زمانى عەرەبى لە بەربوو، بۆیە بۆ رۆژتیک خۆم نابوووە وە کە ئەو شانۆییە پیشکەش بکەم ئەوێش سالى (١٩٧٨) ھاتە دى»^(١).

سەرچاوە و میژووی شانۆییە کە:

بە پێی لیکۆلەرەو و میژوونووسانى شانۆ، ئەم شانۆییەى دەچیتە ریزەى شانۆییەکانى قۆناغى دووەمیەو!

«قۆناغى شانۆییە سۆزدارەکانە، ئەوانەى بە نەرم و نیانى ترەو لە ژیان دەروانى»^(٢).
سەرچاوە و بابەتى سەرکى شانۆییە کە بۆ ئەو چیرۆکە کۆنە لاتینیە دەگەریتەو کە بە ناوی (رەشە مەغریبیە) کە وەى - سەربوردەى ئەو مەغریبیەى لە بیابانەو روو لە شارى - قنیسا-ى ئیتالیا دەکات، لە سوپای ئەو وولاتەدا دەبیتە سەرباز، لەبەر چاوە نەترسى و جەربەزەبى و لیھاتووی، بەرەبەرە پلە و پایەى بەرز دەبیتەو تا دەگاتە پلەى سەر لەشکر، ئەم مەغریبیە رەشە بە باس کردنیا - بەرپر - نەژادە. کاتى گرفتارى کچۆلەى کى سیناتۆریک دەبێ، کە جوانترین و بالترین نمونەى جوانى و ناسکى، خوشەویستى ھەردوکیان لە بۆتەى کى خوشەویستى کى بیگەردا دەتویتەو، دوو لایەنى گەلیک جیاواز چ لە رووی رەنگ و جوانى و تەمەنەو، ئاکام دەبنە قوربانى زیادەرووی خوشەویستى و گومان و دلپىسى.

١- دیمانەى کى تایبەت لە گەڵ ئەحمەد سالار لە ١٠/٩/٢٠٠٥ لە شارى ھەولێر و لە سەندیکای ھونەرەندانى کوردستان.

٢- جون رسل تیلر، الموسوعة المسرحية، الجزء الثاني، ترجمة: سمير عبدالرحيم الجلي، دار المأمون للترجمة والنشر، بغداد ١٩٩١، ص ٥١٤-٥١٥.

شروڤه کردنی نمایشی شانۆنامهی «ئوتیلۆ»

ئەم شانۆگەرییە بریتییە لە پێنج بەش، بەشی یەک لە سێ بینراو پێک دێت، ھەرۆھا بەشی دووھم سێ بینراو و بەشی سێیەم لە چوار بەش پێک دێت، دیسانەو بەشی چوارەم لە سێ بینراو، بەشی پێنجەم لە دوو بینراو پێک ھاتوو.

شایانی سەرئەنجام ناوی کەسایەتییەکانی شانۆگەرییە کە وەک خۆی بەکارھاتوو، چونکە رەفتاری کەسایەتییەکان لە گەڵ کۆمەڵگای کوردەواریدا دەگونجێت و ئەمەش ئەو دەگەییەتی کە لە زۆر ھەلۆیستدا ئەو ھەز و ئارەزووانەی کە لای مەزدا ھەیە، ھەر ھەمان شتە، بۆیە ئەحمەد سالار دەلیت: (بەش بە ھالی خۆم رووم لە دەقی بیانی کردوو، چ بە وەرگێران، کت و مت وەک خۆی، یان بە کوردی کردنی، واتاکەش و ھەواو شوێن و کەسەکان و رووداو، ھەر ھەموو دەکرانە کوردی، وەک -پیسکە ی تەپپیر-ی مۆلیر، کە بە فەرەنسییە کە -سەگە ناریلە-، ھەرۆھا جەنابی موفەتیش-ی گوگول، بە چەندین جۆر بۆ پرکردنەوێ ئەو کەلێنە گەورەییە شانۆمان بە خۆیەو دیووی)^(١).

دیسانەو مەبەست لەم وەرگێران و دەسکارییەو، ئەوێ، کە ئێمە بابەتی کوردی پێ دەوڵەمەند بکەین، ھەرۆھا زاخاوی میشتکی بینەرەن بە چەند شانۆگەرییەکی بیانی بدەین، چونکە بینەر ھەمیشە بەدوای بابەتیکی وا دەگەڕێت، کە ھەز و ئارەزووەکانی تێر بکات، لەلایەکی ترەو بەمە ئێمە خزمەتی شانۆکمان کردوو و لە ھەمان کاتیشدا ھانی بینەرانی داو، کە بەردەوام بەدوای شانۆیەکی بە ھێز و پڕ بە واتادا بگەڕێن، ھەرۆھا ئەمەش جەخت لەسەر ئەو دەکات کە بیری نووسەرانیان بە کلیلیک دانەخراو، بەلکو بەردەوام بەدوای کردنەوێ دەرگای رۆشنایی و پرکردنەوێ کەلێنی ئەتەکییتی شانۆیی دەگەڕێن، وەک ئەحمەد سالار دەلیت: (ئەو پۆزانە ئێمە بیرمان لە دەقی شانۆیی بیانی کردوو مەبەستی دامەزراندن و بنیادنانی بزاقییتی شانۆیی کوردیمان ھەبوو، ئەمەش لەبەر چەند ھۆبەکی سەرەکی، لە پێشیانەو، ھەزاریمان لە رووی نووسەر و دەقی خۆمالییەو)^(٢).

لە رووی ھەلبژاردنی شوێنەو ئەم شانۆگەرییە لە گەڵ ھەندی رووداوەکانی (مەم و زین)

١- دیانە، ئەحمەد سالار، ٢٠٠٥/٨/١.

٢- ھەمان دیانە.

یەكده‌گرنه‌وه، ئه‌ویش، قاره‌مانه‌تی و ته‌له‌كه‌بازی له‌ ده‌وری -به‌كو له‌ مه‌م و زین- و رو‌د‌ریكو له‌ -ئوتیللو-. قاره‌مانیه‌ش له‌ وه‌دایه‌ كه‌ هانی -ئوتیللو-ی مه‌غریبی درا بو‌ئوه‌ی به‌شداری شه‌ری تورک و قینیسیه‌كان بکات، ئه‌مه‌ش به‌و مه‌رامه‌ی كه‌ ئوتیللو بکوژریت و -دود‌ریكو- به‌ چه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی بگات و له‌گه‌ل -دیزده‌مون-ه، شادییت.

ئه‌مه‌ هه‌روه‌كو ئه‌و رووداوه‌ وایه‌ كه‌ له‌ (مه‌م و زین) دا هه‌یه، كه‌ چۆن (مه‌م) به‌شداری شه‌ری بکات و بکوژریت، چونكه‌ (مه‌م) چه‌زی له‌ (زین)ی كچی پاشا بوو، نه‌ك (زینکی) كچی به‌كو.

دیسانه‌وه له‌ روی هه‌ل‌بژاردنی (جل و به‌رگ) دا، له‌م شانۆگه‌رییه‌ پێویسته‌ هه‌ر هه‌مان جل و به‌رگی ئه‌و میله‌ته‌ بیته‌، كه‌ رووداوه‌كه‌ی تیدا رووی داوه‌، بو‌ئوه‌ی بینهر هه‌ست به‌وه بکات، كه‌ (ئه‌زموونی شانۆی هه‌یج گه‌لیك به‌بی ده‌قی شانۆی بیانی نه‌بووه‌) (١)، گومان له‌ وه‌شدا نییه‌ كه‌ هه‌یج شارێك بی شه‌قام نابیت و هه‌یج شه‌قامێك بی مرو‌ف نابیت و ئه‌و خه‌ون و خه‌یالانه‌ی كه‌ مرو‌ف له‌ دوو نوێی سه‌ری خۆی چه‌شار داوه‌، كاتیك كه‌ ده‌ته‌ ری له‌ سه‌ر شه‌قامه‌كاندا، ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌گه‌ل خۆی هه‌ل‌ده‌گریت و ئه‌یه‌ویت لێره‌دا به‌سه‌ر شه‌قامه‌كاندا بیرژینیته‌، هه‌روه‌ها هه‌یمنی شه‌قام و نه‌بوونی كه‌س تیدا و كوژاندنه‌وه‌ی گلۆپه‌كان، ئه‌مانه‌ هه‌مووی سه‌رنج راكێشن و له‌گه‌ل ئاره‌زووی هه‌یمووركردنه‌وه‌ی میشتکی مرو‌فدا ده‌گونجیت، هه‌روه‌كو له‌ بینراوی یه‌كه‌می به‌شی یه‌كه‌می ئه‌م شانۆگه‌رییه‌دا دیاره‌:

(شه‌قامێکی قینیسیایه، شه‌وه، ئیاگو و رو‌ده‌ریكو مه‌ستن ده‌مه‌قالی و چه‌ند وچوونیا نه‌.

له‌م بینراوی سه‌ره‌تاییه‌دا، ده‌روو بو‌كێشه‌ سه‌ره‌کییه‌كه‌ ده‌كریته‌وه‌.

ئیاگو نا قایله‌ به‌ به‌شی خۆی و هه‌ست به‌ جه‌ورلێ كراوی ده‌كات، كه‌ (ئوتیللو) ئه‌و پله‌یه‌ی شایسته‌ی ئه‌و بووه‌، به‌ كه‌سیکی نا شایسته‌ی داوه‌، لێره‌وه‌ بیرێ له‌ پیلان و گرفت نانه‌وه‌ ده‌كات. له‌ ده‌به‌نگی (رو‌ده‌ریگو) دا ده‌رفه‌ت ده‌بینیته‌وه‌ كاره‌كه‌ی بی مه‌یسه‌ركات، هانی ده‌دات بچه‌ به‌ر مالی (به‌ره‌بانتۆ)ی باوکی (دیزده‌مونا)ی دولبه‌ری (ئوتیللو) و جاری رده‌ و كه‌وته‌كه‌ی كچه‌كه‌ی بدن به‌ نیازی گو‌به‌نگ نانه‌وه‌. بابی (دیزده‌مونا) تیداگیر ده‌بیته‌:

«رو‌ده‌ریگو: شه‌ق ده‌به‌م ئه‌و مه‌غریبه‌ له‌ چ ئه‌ستووره‌دا بیته‌ خاوه‌نی ئه‌و شو‌خه‌ نازداره‌ و به‌ختیار بیته‌.

ئیاگو: رووی ده‌م بکه‌ره‌ باوکی.. له‌ خه‌وی غه‌فله‌ت رای په‌ریته‌... ژه‌هر برژینه‌ به‌سه‌ر

بهخته وهریدا.. له شهقام و بازارا ناوی بزپته... ئاگری رقی کهس و کاری کچه خوشکه،
گوزهرانی پیلێژکه...»^(۱).

له بینراوی دووهمی بهشی یه کهمدا شانۆگه ریبیه که ریگه بۆ دوورخستنهوهی «ئۆتیللو» له
باوکی -دیزدهموون-ه، دهکات (ئۆتیللو) و یاوه رانی له گهڵ (ئیاگو) ریگا دهبرن و (ئیاگو)
چۆنیه تی کلێشه یه وه هانی ئهدات و ئهیهوی به مه رهبیه کی خراپیا بهری و باسی ئهوهی بۆ دهکا
که چۆن باوکی (دیزدهموونا) قسهی خراپی پێ وتوو و هه ره شهی توند لی کردوو.
(کاسیو) دپته لایان و ئاگاداری دهکات که دۆق - ی (قینیسیا) داوای کردوو و ده بی به
په له بگاته دیوانی دۆق. پاشان تووشی (به ره بانته) ده بن که ئاگری گرتوو و نیازی کوشتنی
(ئۆتیللو) ی هه یه له پیناوی شهر فیا که کچه که ی هه لگرتوو، به لام ئۆتیللو هیمنانه مامه له ی
له گه ل دهکات و روه و ده رباری - دۆق - ده بنه وه:

«ئۆتیللو: دهستان بکشینه وه - گه ر جهنگم مه رام بوایه ئه وه وام نه ده کرد... فه رموون بۆ
کوئ ده لپن با به چین تا به ره په رچی ئه م تاوانباریه به ده مه وه»^(۲).

له بینراوی یه کهم و دووه م و سییه مدا شوینه که هه ر شاری قینیسیا یه و هه روه ها کات
هه مان کاته، رووداو له هۆلی ئه نجوومه نه، لیره دا له بری ئه وهی که «ئۆتیللو» بکوژریت و
پیلانی -رۆده ریگو- سه ربگریته، «ئۆتیللو» وه کو قاره مانیکه به ناوبانگ و ئازا له و شه ره دا
به ناوبانگ ده بیته.

«سه ردار: هه وال چیه؟»

پاپۆره وان: هه والیکم له سینۆر، ئه نجیلۆه هیناوه، پوخته ی ئه مه یه: هیزه ده رباییه که ی
تورکیا رووی کرده رۆدس.

سه ردار: ئه م وه رچه رخانه به چی تی ده گهن؟!»^(۳)

وهک پیلانیکی سه ربازی بۆ ده چن و به هیرشی سه ر - قویرس - ی داده نین.

- ئۆتیللو - و - به ره بانته یو - و کاسیو - و ئه فسه ران ده گنه خزمه ت سه ردار ی قینیسیا.

«سه ردار: ئه ی (ئۆتیللو) ی نه به رد - پتوبسته هه ر ئیستا به ره و مهیدانی جهنگ به ریت

خه ن (روو ده کاته به ره باتیو) ببوره جه ناب چاوم لیتان نه بوو سلاوتان لی بیت.. چاک بوو
هاتی ئه مشه و پتوبستیمان به راوێژی ئیوهش هه یه»^(۴).

۱ - شکسپیر، ئۆتیللو، وه رگیران: ئه حمه د سالار، ل ۹.

۲ - هه مان سه رچاوه، ل ۲۲.

۳ - هه مان سه رچاوه، ل ۵۴.

۴ - هه مان سه رچاوه، ل ۲۵.

گوئ له ههردوولا دهگرن و (دیزدهمونا) ش پهیدا دهبن (ئوتیللو) سه‌ر بورده‌ی ئازایه‌تی و خانه‌دانی خو‌ی ده‌گی‌رپته‌وه، پشتگیری لی ده‌کری و سه‌ردار بو‌ی ده‌خو‌ازی و (دیزدهمونا) ده‌بیته هاوسه‌ری، روو له (قورس) ده‌کات و به جییان دیلی، ئیتر (تیاگو) نه‌خشه بو‌ پیلانیکی خراب داده‌نی و زه‌فه‌ر به (رۆدوریگو) دینی:

(تیاگو: ئا ئاوا ئه‌م که‌ره ده‌که‌مه ده‌سکه‌لاو کیسه‌ی به‌ر باخه‌لم که‌ریه‌وی زیره‌کیم بخه‌مه کار و کات به‌ فیرو نه‌ده‌م ئه‌بی هه‌رچی تا‌قی کردنه‌وه‌ی ژیانم هه‌یه بو‌ ئه‌م مه‌به‌سته ته‌رخان بکه‌م، ئه‌م ئیشه پیوستی به‌ پاره و پوول هه‌یه، وا ئه‌م بی شه‌قله‌شم بو‌ که‌ریوه... ئه‌بی ته‌واو سوودی لی وه‌ریگرم... تا بلتی رقم له‌و مه‌غریبه‌یه چونکه له‌لای خه‌لکی پایه‌ی له‌ من بلندتره هه‌رچه‌نده ریزیشم لی ده‌گریت»^(۱).

له به‌شی دووه‌مدا شوین و که‌سایه‌تییه‌کان گو‌رانی به‌سه‌ردا هاتوه، به‌لام پاله‌وانی هه‌ره سه‌ره‌کی شانۆگه‌رییه‌ک هه‌روه‌ک خو‌ی ماوه‌ته‌وه، ئه‌مه هه‌ر له‌و هه‌لو‌یسته ده‌چیت که له (مه‌م و زین) دا رووی داوه، که چۆن کچی (به‌کو) به‌ پیلانیکی بو‌ (مه‌م و زین) داده‌پێژیت، که ناو‌تاوریان له شاری جزیره سووک بیت و به‌مه‌ش نه‌گه‌ن به‌یه‌کدوو شوین - قورس - ه - که‌ناری ده‌ریا - مۆنتانوو دوو پیاو ماقول، چاوه‌پوانن له ده‌ریا ده‌پوانی، که‌شتی ده‌گات، باو بو‌رانه‌و ده‌ریا له هه‌ل‌چوونا‌یه، ئیاگو و رۆده‌ریگو - دیزده‌مونا - یان بو‌لای ئوتیللو هیناوه:

«ئوتیللو : خانمه چاو نه‌ترسه‌که‌م.

دیزده‌مونا: ئوتیللو‌ی خو‌شه‌ویست.

ئوتیللو : دل‌خۆشم به‌وه‌ی که پیش وه‌خت که‌شیتیه ئیره... ئه‌ی رووناکی ژیانم، ئه‌که‌ر سه‌ره‌نجامی هه‌موو گیژاو و ره‌شه‌باو باو بو‌رنیک و هه‌ا خو‌ش بیت... ده‌سایا ره‌شایی واهه‌لکات، مردووی گو‌رستان راپه‌رینی و که‌شتی یه‌کانم وا بلند بکاته‌وه تا له‌گه‌ل ئۆلۆمپس جووتیان ئه‌کات...»^(۲).

هه‌روه‌ها له بینراوی دووه‌می به‌شی ددوهم شوین هه‌ر هه‌مان شوینه و که‌سایه‌تی جارچی زیاد ده‌بیته، شایه‌نی سه‌رنجه بوونی جارچی له‌م شانۆگه‌رییه‌دا له جارچی جاران کورد ده‌چیت،

۱- شکسپیر، ئوتیللو، وه‌رگی‌ران: ئه‌حمه‌د سالار، ل ۲۹-۳۰.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۲.

که خه لکی بۆ رووداویک، یان فه رمانیک ئاگادار ده کاته وه لیبره دا رووداوه که که جارانی بانگی بۆ ده کات سه رکه وتن و خوشییه :

«جارچی: ئۆتیللۆی سه رکرده ی نازا و مه زن به یاری دا به بۆنه تیکشکانی له شگری دوژمنه وه هه موان بیکه نه جه ژن و ئاههنگ بگیـرن.. ههروه ها به بۆنه ی ژن هینانیشه وه...»^(۱).

له بینراوی سییه مدا، شوین کۆشکی (ئۆتیللۆ)یه، ههروه ها پیلان به رده وامنه و رووداو به ره و (گری) ده چیت، ئه ویش یان کوشتنی «ئۆتیللۆ»یه، یان ئاشکرا بوونی پیلانه که یه، ئۆتیللۆ و دیزده موونا له ژووره وه و کاسیۆ دیته ژووره وه، ئۆتیللۆ ئامۆژگاری و رینمایی (کاسیۆ) ده کات که وریانی و پاسه وانان به چاکی کاری خۆبان بکه ن و سه رکه وتن و خوشی بی ئاگا و مه غروریان نه کات.

له لایه کی تره وه (ئیاگو) و به زمی ناوه ته وه و (کاسیۆ)ی خستۆته سه ر خه یالی (دیزده موونا) و بنچینه ی تۆله سه ندن له (ئۆتیللۆ) ده خاته کار، ده بیته عه ربه ده و گۆلمه ز شه ر و ئاژاوه، باری (کاسیۆ) له تی ده کات، له کۆتایی بینراوه که دا ده بیستین:

«ئیاگو: ئیستا که س هه یه بتوانی بلێ ئامۆژگارییه کی خراپم کردوه؟ به م جوژه نه بی لووتی ئه و مه غریبه ناشکی.. تۆ بلێی سه ره ئه نجامی ئه م پیلانه ی بۆ کاسیۆم کیشاوه، به پیاو خراپ ناو بیریم؟»

ئه ی خوایه که سه یه «کاتی شه یتانه کانی دۆزه خ بیانه وی شتیک جی به جی بکه ن، به جوړیکی سه یر و عه نتیکه نیشانی ئه دن.. وه ک ئه م ئیشه ی من ئه مه وی پیاو چاکانه نیشانی بده م، له کاتیکا ئه و که لۆزه له خزمه تی دیزده موونا دا ده سته دامین ئه بی بۆ مه یسه رکردنی ئیشه که ی، ئه ویش له لای (ئۆتیللۆ) ده سته و نزا ئه بیته وه بۆی، ئه و کاته ئه و تۆره ده بیته منیش ژه هری کوشنده ی گومان بکه مه گوچکه ی ئۆتیللۆه، بۆی روون ئه که مه وه که په یوه ندییه کی گومان لی کراو له نیوانی (کاسیۆ) و خاندا هه یه و ئه و کۆششهی (دیزده موونا) ده یکات خۆپایی نییه و شتیکی شاراوه ی خراپی له دوو تویدا هه شارداوه..

ئه وسا چی روو ده دات..؟ سه رنگون بوون.. رۆچوون به ناخی قورای ره شا، ئاوا ده یانکه م به ته له ی تۆله وه، هه موویان گیرۆده ئه که م»^(۲).

۱- شکسپیر، ئۆتیللۆ، وه رگیران: ئه حمه د سالار، ل ۵۸.

۲- هه مان سه رچاوه، ل ۷۴-۷۵.

له بهشی سییه مدا و له بینراوی یه که مدا شوین هه مان شوینی کۆشکی «ئۆتیللۆ» یه ،
 ئاههنگ بهرده وامه ، بهلام که سایه تیه کی تر هاوکاری له مانو به دهکات - ئهمیلیا - ی
 هاوسهری - تیاگو - یه ، دیتته پیش ، ههروه ها بو زیاتر بلاوکردنه وهی بیرى شانپهگه ربیه که -
 مۆنتانو - ی فه رماندهی پیشووی قوبرس ، ناوی دههینریت و ئهم دیالۆگه دروست دهیتت :
شوه و شوین بهرکۆشکه و کاسیۆ و چهند موزیکا ژهنیک و گالته گیر بو ئاههنگ گیران به
بۆنه ی - ئۆتیللۆ - ی سهرکرده و سهرکه وتنه که یه .

- کاسیۆ - ده رده دلێ بو - تیاگو هه لده ریتێ و ناردویه تی به دوا ی - ئهمیلیا - ی
 هاوسهری تیاگو دا به لکو بتوانی به دیداری - دیزده مونا - بگات به لکه لای - ئۆتیللۆ -
 تکای بو بگات ، ئهمیلیا - دیت و رووی زاری له - کاسیۆ - دهکات :
 «ئهمیلیا : به یانیتان باش گهرهم... هاوبهشی خه متانین ، هیوادارم به زوویی بگه ریتته وه
 سهر ئیشه که ت ، ئیستا لای سهرکرده و خاغیش باس هه ر باسی تۆبوو... خانم به هه موو
 توانایه وه بهرگری له تۆ ده کرد ، سهرکردهش بیانوی ئه وه یه ، مۆنتانو ، گوایه ، پیاویکی گهره
 و پایه داره و جێ وری ی خۆی هه یه و ئیوه زامدارتان کردووه ، له بهر ئهم هۆیانه چاری نییه
 ئه بی دهستان له ئیش بکیشیتته وه بهلام هیشتا هه ر خۆشی ده وتی ، رهنگه پیویست به وهش
 نه بی که س قسه ی تیا بکا ، کێ ده لێ چاوه رتی هه لیک نییه تا بتگیتته وه سهر
 ئیشه که ت.» (۱)

کاسیۆ له گه ل خۆ ده بات بو دیداری - دیزده مونا - .

له بینراوی دووه می بهشی سییه مدا ، هه مان ژوور و هه مان کۆچکه و بو ده رخستنی به های
 کۆچکه که چهند پیاو ماقولیک ئاماده ده بن ، ئه مهش به مه بهستی ناردنی نامه یه ک :
- ئۆتیللۆ - تیاگو - بانگ دهکات و نامه یه کی پی ده دات بیداته ده ست کشتیه وانه که و
بگاته ئه نجومه نی پیران ، پاشان ده چیت سهرنگه ر و قوله و شووراکان به سهر
ده کاته وه .

شایه نی سهرنجه کۆبوونه وهی ئهم پیاو ماقولانه هه ر له و پرووداوانه ده چن که له کۆمه لگای
 کورده واری پرووده دن ، که چۆن له کاتی ته نگانه ، یان خۆشیدا سهرکرده کانی کورد به
 بریارێکی جه ماوه ری فه رمانیک ، یان هه ر مه به ستیکی تر ئه نجام ده دن .

۱- شکسپیر ، ئۆتیللۆ ، وه گیران : ئه حمده سالار ، ل ۷۸-۷۹ .

له بینراوی سییه می بهشی سییه مدا شوین گۆراوه و لهم بینراوه دا دوو دلّی دهکه ویتته ناو دلّی «ئوتیللو» هوه، و ئه وهی به بیردا دیت که - دیزدهمونه - له گه لییدا راست نییه. له ژوریک کی کۆشکا، کاسیو - و ئه میلیا - و دیزدهمونا - باس له گرفتگی - کاسیو وه دهکه ن و چۆن - دیزدهمونا - بتوانی هه ولّی بۆ بدات. له کاتی چونه دهره وهی - کاسیو - ئوتیللو - و تیاگو - وهک گومان له لایه ن تیاگو - وه له دلّ و بیر - ئوتیللو - دا دهر وینّی. لهم بینراوه دا - ئوتیللو - پشتگیر ده بی و به مه ره یه کی خراب ده بری. گومانی په یوه ندیه کی ناپاکانه له نیوانی - کاسیو و - ئوتیللو دا: **«ئوتیللو: به هه رچی شتی پیروز هه یه، گه یشتومه ته ئه و رایه ی که دیزدهمونا - پاکه ر له هه مان کاتیشدا وا هه ست ئه که م داوین پیسه ...»** (۱).

له بینراوی چواره می بهشی سییه مدا پرووداوه که به رده وامه به وهی که - دیزدهمون - ه، له به رامبه ر به ئوتیللو راست نییه و په یوه ندی له گه ل - کاسیو - دا هه یه شوین به ر دهرگای کۆشکه، دیزدهمونا - و - ئه میلیا - و گالته گیر دینه ژووره وه. لهم بینراوه دا - ئوتیللو - گومانه که ی ناو دلّی واته په یوه ندی نادروستی - کاسیو - له گه ل - دیزدهمونا - به رووی - دیزدهمونا - دا ده دات و کاره ساته ته راژیبیده که ده گاته گرویکی، به گه لگه ئه و دهسته سه ره ئه فسوناوییه ئازیه ی که کاتی خۆی دایکی پیداه بۆ ئه وهی لای هاوسه ره که ی شیرینی و ئه و داویه تی به - کاسیو. **«ئوتیللو: هه له یه کی گه وره ت کردوه .. ئه و دهسته سه ره کاتی خۆی ئافره تیکی میسری به خه لات داویه تی به دایکم .. ئه و ئافره ته زۆر شاره زای دهر وونی ئاده میزاد بوو .. کاتیک پیشکه شی دایکی کردبوو، به و مه به سه ته دا بوویه که له لای باوکم شیرینی، ئه گه ر ونیشی کرد ئه و دلّی لێ ده گۆرّی ...»** (۲).

- شکسپیر - گرنگیه کی زۆری به - دهسته سه ره که داوه - بۆیه ده بیته به لگه یه کی زیندوو.

۱ - شکسپیر، ئوتیللو، وه رگیران: ئه حمده سالار، ل ۱۰۴.

۲ - هه مان سه رچاوه، ل ۱۱۵.

له بهشی چواره مدا، و له بینراوی یه که مدا، شوین هەر هه مان شوینه -قورس- لیره دا
که سایه تیه کی تر سه ره له ده دات نه ویش -لودیگیگۆ- یه بو نه وهی یا وهری گومانی -ئوتیللو-
زیاتر خهست بکاته وه.

«تیاگۆ: لهو بروایه دایت وایی؟»

ئوتیللو: باوهری وا!؟

تیاگۆ: چی تیا یه له پیناوی نه وه دا به دزیه وه ماچیکی کردوه؟

ئوتیللو: ماچیکی نا رهوا.

تیاگۆ: له پیناوی نه وه دا سه عاتیک له ناو جیگه دا به یه که وه نی.

ئوتیللو: چون شتی وا نه بی! دوو کهس به یه که وه خویان رووت بکه نه وه، بچه ناو جیگه و

هیچ مه به سستیکی خرابیان نه بی! شتی وا ههرگیز نابیت. نه مهی تو نه یلیتیت

مه راییه کی رووته. نهو جوړه که سانه به دلکی پاکه وه شتی وا بکه ن.. مانای

وايه شهیتان تاقییان نه کاته وه...»^(۱)

له بینراوی دوو مهی بهشی چواره مدا، هەر هه مان شوین و که سایه تیه کانه و بو گریدانی
بینراوه کانی پیشوو له گه له نه مه دا، نه مه ش به مه رامی گه یشتن به لووتکهی شانۆگه ریبه که یه.

«ئوتیللو: که و ابو هیچت نه دیوه؟»

ئیمیلیا: نه دیومه، نه بیستومه، نه خه یالیشم بوئ چوه.

ئوتیللو: راست ناکهیت، له گه له کاسیو دا دیوتن.

ئیمیلیا: به لام ههرگیز دلم ختورهی نه کردوه، ههر چیه کیشیان باس کرد بی ناگام لی بووه.

ئوتیللو: سهیره، نهی به چیه قسه یان نه نه کرد؟

ئیمیلیا: نه خیر گه وره م ههرگیز.

ئوتیللو: که به یه که نه گه یشتن ده ستیان به تووه نه ده نا؟»^(۲)

پاشان -دیزده موونا- پهیدا ده بی و -ئیمیلیا- به ری ده خات و زور به شیوه یه کی سووک
سه یرکردن و رهقانه مامه له له گه له -دیزده موونا- ده کات.

له بینراوی سییه می بهشی چواره م، شوین نه گۆراوه و رووداوه کان به رده وامه و باسیش له
ئالۆزی نیوان ئوتیللو و دیزده موونه دایه، ئوتیللو، لودیگیگۆ، دیزده موونا، ئیمیلیا و چهند

۱- شکسپیر، ئوتیللو، وه گریران: نه حمه د سالار، ل ۱۲۴.

۲- هه مان سه رچاوه، ل ۱۴۳.

دهست و پټوه نديک، باس باسی نهو ئالوزيهی نيوان ئوتيللو و ديزدهموونا يه و بير له چاره سهر و هيدى کردنه وه و راست کردنه وه دهکهنه وه. ئوتيللو ميوانه کان بهرئ دهخات و به - ديزدهموونا - دهلي بچيته ژوورى چاوه پرووانى بى. ديزدهموونا و ئيميليا لهو گومانه وه، ديزدهموونا بو بيره وه ريبه کاني دهگهريته وه:

«ديزدهموونا: دايکم که نيزه کيکى دهبنى ناوى برباره دهبنى... حهز له پياويک دهکات.. پياوه که تتيک دهچن و بهجتي دههيتلى... نهوجا که نيزه که که فيتري گورانييه کى کون دهبنى و بو بهختى دهستى خوى دهلتى...»

له سهره مهرگيشا ههر ههمان گوراني دهلتى... منيش نه مشه وه نهو گورانييه م به ياد داديته وه سهر زمانم، ههر چه ند دهکهم ههر دهچمه وه سهر نهو گورانييه ي برباره يى چاره رهش په له بکه و سوپاس...»^(۱).

له بهشى پينجه مدا، و له بينراويه که مدا شوين قورسه و رووداوه کان له دهره وهى شارن، نه مهش بو دانانى پيلانى کوشتنى - کاسيو - يه، نه مهش بو نهويه که شهر له نيوان - ئوتيللو - و - دوق - گهرم بييت که نه مهش زور له حيكايه تى كوردى بهدى دهكرت ئياگو پيلانيكى ناوه ته وه، به دهستى روڊه ريگو - کاسيو - بکوژئ شهر روو ده دات و له پيشه وه دهست له - کاسيو - دهوشيني و لافيکى زامدار دهکات، خه لکى به ئاگادين - ئوتيللو - گوڤى له دهنگه دهنگه که به له دلى خوڤدا دهلتى و پى وايه!

«ئوتيللو: خويه تى، نهى - ئياگو - ي نازا تو سووک کردنى هاورپکت پى هه لئه گيرا.. تو فيرم دهکى دهبنى چى بکه م...»

نهى داوين پيس و خوشه ويسته که ت کوژرا... کوتايى توش نزیک بوته وه.. جادوى چاوه کانتم له دلما هه لکه ند و فريم دا.. نهبنى جينگا که ت گولرهنكى خوڤن بيت»^(۲).

له بينراوى دووه مى بهشى پينجه مدا، شوين ژوورى خه وتنى - ئوتيللو - يه و کات شه وه، - ئوتيللو - هه موو بير و هزرى لای نهويه که - ديزدهموون - ه بکوژريت و دهى کوژيت له دوو دليه کهى خوڤدا رزگار دهبيت و شهر زال دهبيت له سهر خيتر.

له پيشا سهرنجى جوانيه کهى ده دا و پاش به ئاگاهاته وهى دهخنکيتنى و ئيميليا ديت:

۱- شکسپير، ئوتيللو، وهرگيران: نهحمه د سالار، ل ۱۶۰-۱۶۱.

۲- ههمان سهرچاوه، ل ۱۶۸.

«ئۆتیللۆ: ئیمیلیا بەلێ، ئەو.. مرد.. رەنگە ھاتیبی ھەوالی کوشتنی کاسیوی بۆ ھینابم.. ئەی.. دەنگە دەنگە کە لەو دا نەبوو! جولە ی نەما ئەلێی گۆرە ئەو دەندە خامۆشە.. بەیلم بیتە ژوورەو؟ تۆ بلێی خراپ نەبیت؟ وا بزەم دەجولیتەو.. ئەی چی باشە بیکەم... بیتە ژوورەو، بێگومان دەست دەکات بە قسەکردن، لەگەڵ ژنە کەم... ژنە کەم؟ کام ژن؟!»^(۱).

ئیمیلیا دیت بەسەر کارەساتە کە دا و کەسانی تر پەیدا دەبن و باری راستییەکان دەردەخات و ئەوسا بۆ ئۆتیللۆ ئاشکر دەبێ، کە بە ھەلە و بە فیتی - ئیاگو - ی شەرەنگیز چ تاوانیکی گەورە کردووە.

لە داخا خۆی دەکوژێ و کوتایی بە شانۆییە کە دی.

لە خوێندنەوێ ئەو نمایشانە ی کە ئەحمەد سالار تیکرا پیشکیش کردوون، بە تاییبەتی لە بەرھەمە جیھانیەکاندا وەکو «عوتەیل» ی شکسپیر، ئەو ھەمان بۆ دەردەکەوێ کە ئەمانە «بە فۆرمییکی کوردی نمایش دەکەر و چ لە پرووی جل و بەرگەو، یان لە پرووی ناوی کەسایەتیەکانەو، بەم ھەنگاوێ وای کرد کە بتوانی ناو پروکی بابەتە جیھانیەکان بە کۆمەلگە ی کوردی بگەییەن»^(۲). سەرەرای ئەمە ئەحمەد سالار بەرھەمە خومالیەکانی خۆی کە لە شێوێ ئاھەنگساز ی پیشکیشکرا، راستە ئەمە شێوێ (عبدالکریم برشید)ە، بەلام «سالار ھەولێ دا کە چون سود لە پروودا و چیرۆکە کوردیەکان وەرگری و کوتاییان بکاتەو و دەقی شانۆییان لێ پێک بەیئنی بۆ نمونە؛ نالێ و خەونیکی ئەرخەوانی - کاتی ھەلۆ بەرز دەفرێ - کۆرە دارکەنە کە - ئەوانە ی توونی باباچوون..... تادا»^(۳). زمانی نووسین وەرگری دراو و زۆر بە پەتی لەگەڵ ئاستی ئەکتەر و بینەردا گونجاو.

۱ - شکسپیر، ئۆتیللۆ، وەرگیران: ئەحمەد سالار، ل ۱۸۲.

۲ - گوران عەلی کەریم، پرسیار لە ماھییەتی شانۆی کوردی، گوشاری رامان، ژمارە (93-94)، ۲۰۰۵، ھەولێر، ل ۱۷۰.

۳ - ھەمان سەرچاوە، ل ۱۷۰.

پاشکۆ

پاشکۆی ژيانی هونهرمه‌ند ئه‌حمده‌د سالار
وه‌کو بوون و به‌رده‌وامی

پاشکۆی ژبانی هونهرمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار وه‌كو بوون و به‌رده‌وامی

ئه‌حمه‌د سالار كورپی عه‌بدولواحید ئه‌فه‌ندی حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د ده‌رویشی حاجی مه‌حموودی حاجی مسته‌فای حاجی قوربانى عه‌بدوللای سیته به‌سه‌ری هه‌مه‌وه‌نده. «تیره‌ی هه‌مه‌وه‌نده یه‌كێكه له تیره به‌ناوبانگه‌كانی كورد كه له رووی ئازایه‌تی و خۆگه‌رییه‌وه شوێنێکی تایبه‌تی و ناویکی دیاریان بووه. ئه‌م تیره‌یه هه‌روه‌ك پیاوی سوارچاك و چالاك و نه‌به‌ز و ده‌م راستیان زۆربووه، بێ گومان پیاوی ئه‌دیپ و ئه‌ده‌ب دۆست و خوینده‌واریشیان تیا‌هه‌لكه‌وتووه»^(١).

كاتێك هه‌مه‌وه‌ند له هه‌نگه‌ژاله‌وه دین بۆ قه‌لاچوالان له سالێ ١٧٩٥ دا زاینی پاشان له‌گه‌ڵ برا و ئامۆزا و باوکی و خزمانی دینه ناوچه‌ی سه‌رچنار هه‌تا هه‌ناران نیشه‌جێ ئه‌بن له‌گه‌ڵ (ئه‌حمه‌د سالار) باپیره ئامۆزان حالی حاز زیاتر له (٢٥٠) مائێ ره‌چه‌له‌ك و ره‌گه‌زی خۆیان پاراستوو به‌ زۆری رۆشنه‌بیر و نووسه‌ر و دکتۆر و ئه‌ندازیار و تاجر و پیاو ماقوولیان هه‌یه، خوالێخوشتبوو (حه‌مه‌ عه‌لی مه‌ده‌هۆش) كه پیاویکی روناکبیر و شاعیر و نووسه‌ر بوو ئامۆزایانه^(٢). بنه‌ماله‌ی حاجی قوربانى زۆربه‌یان خراونه‌ته به‌ر خۆینه‌دن، به‌ پیتی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش له‌لای چاکترین مامۆستایان و ته‌نانه‌ت بۆ شاری به‌غدا نێردراون و له (ئیمامی ئه‌عزه‌م) خویندنیان ته‌واوکردوو، له‌وانه باپیری هونهرمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار واته (مه‌لا ئه‌حمه‌دی قوربانى) و مه‌لا عه‌بدولره‌زاقی باوکی حاجی مه‌حمود، هه‌ر له‌و روه‌وه ناوناوی (مه‌لا)یان به‌ناوی کورانی بنه‌ماله‌وه ناوه. پاش په‌یدا‌بوونی خۆینه‌دی نظامی و په‌یدا‌بوونی کولێج، ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ منداڵانی بنه‌ماله‌كه خۆینه‌دی بالاییان ته‌واوکردوو و خاوه‌ن بڕوانامه‌ی بالان و دکتۆر و ئه‌ندازیاریان تیا‌دا هه‌لكه‌وتوو.

باپیره‌ی هونهرمه‌ند، مه‌لا ئه‌حمه‌دی قوربانى پیاویکی خواپه‌رست و زانا و هه‌ق په‌روه‌ر

١- مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موه‌رس، کۆمه‌له‌ شیعری فه‌قی قادری هه‌مه‌وه‌ند، به‌غدا، ١٩٨٠، ل ٣.

٢- نوری حه‌یدهر هه‌مه‌وه‌ندی، مێژووی شاره‌وی هه‌مه‌وه‌ند، سه‌یما، ٢٠٠٢، ل ١٧٢-١٧٣.

بووه، گه لێک به رهه می زانستی هه بووه، له وانه (رساله فی الهمزه المخفضه) که له لایه ن زانایانی مه زنی سه رده مه که یه وه (ضیاء الدین محمد طاهر الخالیدی النقشبندی) و (شیخ عمری قه رداغی) ناسراو به (ئیبین القرداغی) هه لسه نگێنراوه، وه ک به لگه ده خه یه روو^(۱).

کار تیکردنی که سایه تی باوکی نه حمه د سالار:

مامۆستا عه بدولوا حید نه فه ندی سالی ۱۹۱۲ له شاری سلیمانی و له گه ره کی سه ره شه قام به رامبه ر خانه قای مه ولانا خالیدی نه قشه بندی له دایک بووه، له منالییه وه خراوه ته به ر خویندن، له و ته نه ها قوتا بخانه یه ی مامۆستا عه بدوللا فه نی زیوه ری شاعیر و صالح قه فتان و عه بدوللا سه بری تیادا ده یان ده وتوه.

هاو پۆلی شاعیری نیشتمان په روه رانی گه وره ی وه ک فایه ق بی که س و به ختیار زیوه ر بووه. له ته ک نه و خویندنه دا وه ک مه لا زاده یه ک خویندنی ئایینی خویندوه و زمانی فارسی و تورکی و عه ره بییدا و به توانا بووه نه و ده مه له و شاره دا ناوه ندی دوا قوناغ بووه، بۆیه هه زی به دامه زراندن کردوه و بۆته به ریوه به ری ناحیه ی ماوه ت به بریکاری و پاشان له گه ل یه که م (تشکیلاتی ئیداری) شارۆچکه ی قه لادزه بۆته به ریوه به ر، پاشان گوێزراوه ته وه (وارما)، له ویشه وه بۆ موته سه ری فیه تی سلیمانی به پله ی (کاتب نه وه لی تحریرات) به هۆی نه گونجانییه وه له گه ل ره فتاری حکومه تی پاشایه تی سه باره ت به جوړی هه لبژاردن گوێزراوه ته وه بۆ هه لبه جه و پاش چهن د سالی گه راوه ته وه سلیمانی و بۆته سه ره ک تی بینه رانی پارێزگا. له باره یه وه (نه حمه د سالار) ده لێ:

(تا بلایی له گه لمانا نه رم و نیان بوو. منی زۆر خو ش نه ویست و به پاشا بانگی ده کردم، زۆر به قسه و لاسییه کانم پێ ده که نی و خو ش حال بوو، هه روه ها ده رباره ی که سایه تی دایکی ده لێت:

«دایکم ژنیکی زۆر به به زه یی و سه لاری و دل و ده روون پاک بوو، دایکیکی نمونه یی، به کوردییه کی پوختی سلیمانیانه قسه ی ده کرد و مه زنترین امۆستا بووه له زمانی کوردی و داب و نه ربیتی کورده وارییه»^(۲). نه حمه د سالار سالی ۱۹۴۷ له گه ره کی ده رگه زینی سلیمانی له دایک بووه «به هۆی باریکی سیاسیی وه و هک سزادانان، له سلیمانییه وه بۆ شاری هه لبه جه

۱- دیمانه یه کی تایبه ت له گه ل نه حمه د سالار دا له سه ندیکای هونه رمه ندانی کوردستان/لقی دهوک ۲۰۰۵.

۲- چاو پێکه وتنی دهوک، ۲۰۰۵.

دهگويزرېته وه، ئه و روژانه دوو سى سالان، دهېم، مالمان له گهړه كى جوله كانى هه له بجه دهېي و ئه و جيهانه تايه تيبه، هه ميشه له خه يالما زيندووه، كوډانى ته نگه بهر، مۆردانه، وينه ي گوبسه بانه و هه وره بانه كان، يان كه له هه يوانى مال هه كه مانه وه له كانى عاشقان و گولانم ده پروانى، روژانى باران و تاوه كانى «گورگه زى»^(۱). هه روه ها ده باره ي گه نجيتى خوى ده لىت: «روژانى سه ره تاي گه نجيتيم له گهړه كى چوارباغى شارى سليمانى بو» ئه و ده مه ته نها شانۆو ياربگه ي شاره كه له گهړه كى چوارباغ ونزېك مالى ئيمه بوو، بۆبه به و پييه له سه ره تاوه خولياى شانۆ و وه رزشم له كه له دا جيگير بوو..... سه باره ت به بوچوونى (ئه حمده سالار) بو واتاي گه نجيتى و روژانى لاويتى ده لى: «به ش به حالى خوم كه له روژانى هه نگانوانى پي ريتيمه وه له و روژانه ده پروانم، هه رچه نده، چه نده بكه م و چه نده بكوشم ته مه ن شان له شانى پي ريتى ده خشيئى، به لام له من وايه هه ر گه نجم و هه ر گوړه ي هه نگانوان و په له ي بردنه وه ي گره وى به ختى روژانه م»^(۲).

و رهنكه هه ر ئه م رسته ي دوايى كارى كرديته سه ر نو سه رو هونه رمه ندان كه ئه و شانوگه ربه ي دوايى دا به خوى ده چوئيت ئه ويش «گهړه وى به ختى كوپه داركه نه كه»^(۳)، داريتيت له فولكلوزه و هه لستيت به كارى ده ره يئانه وه.

هونه رمه ند ئه حمده سالار له نوو سينيكدا به رده وام ده بيت و ده لىت: «كه له خوم ده پروانم، روژانى ئاوا وهك ئه مرؤكه له به رده م كه لارى به ژن و جوان هه لچووى شانوكه مدا راوه ستاوم و دوو جوړ تيروانين يه كانگير ده بن: چوڼ چوڼى ئه و كه ليته پر بكه مه وه پيشتر پر نه كراونه ته وه و له تهك ئه وه ي من بيكه م نه كرابى، واته له دايكبوونيكى نوئ هه ستم به وه ده كرد، له دايكبوون ته نها ئه و روژه نييه كه خه لكى ئيستا له و روژه دا مۆمى له دايكبوون له سه ر كيكي شيرينى ته مه ن داده گيرسيئن و به خو شيبه كه وه خاموشى ده كه ن»^(۴).

ئه حمده سالار ده رچووى به شى دراماي ئه كاديمييه ي هونه ره جوانه كانى زانكووى به غدايه و له سالى ۱۹۷۱ خوئندنى خوى ته واو كړدووه ئه مه كارى كړدووه ته سه ر بزاځى ئه حمده سالار له دامه زراندى تيبه شانوبه كان كه له سه ر رييازتيكى زانستى ئه مانه ي دروست كړدووه، له

۱- چاوپيكه وتنى دهوك، ۲۰۰۵.

۲- ئه حمده سالار، لاويتيم، گوډارى پيشكه وتن، ژماره (۱۳۲) سالى ۲۰۰۵، ل ۲۵.

۳- ناوى شانوگه ربه كى هونه رمه ند ئه حمده سالار كه به دوور و دريژى باس ليكرا.

۴- ئه حمده سالار، لاويتيم، گوډارى پيشكه وتن، ژماره (۱۳۲) سالى ۲۰۰۵، ل ۲۵.

سالێ ١٩٧٣ «تیپی پیشپهوی شانۆی کوردی پیکهیناوه»، له سالێ ١٩٨٤ تیپی شانۆی سالاری دامهزراندوو و بووه ته سهروکی ئەم تیپه»^(١).

مامۆستای ناوبراو له بزاف و چالاکیهکانی دا له دهیهها فیستهقال و بوونه دا بهشداری به بهرهمی به پیتز کردوو و دهیان خهلاتی شیاوی لهم بواره دا وهگرتوو، چ وهک نووسهر، یان ئەکتهر، یان دههینهر. سههرای ئەمهش له زوربهی کاره درامیهکانی رادیو و تهلهفزیون بهشداری بهرچاری ههبووه. بهمهش کارتیکردنیککی به هیزی له لای هونهرمهندان بهجی ههشتوو، چ له ناوهوی کوردستان، یان له دهروه.

سههرای ئەمهش چهندین بهرپرسیتی، چ له بواری هونهری دا، یان له بواری رامیاری دا وهگرتوو وهکو: جیگری وهزیر و ئەندامی پهلهمانی کوردستان و سهروکی سهندیکای هونهرمهاندانی کوردستان.

١- راستی، پیگهی ئەحمده سالار له شانۆی کوردی دا، گۆفاری شانۆ، ژماره (١) سلیمانی ٢٠٠٦، ل ٥٥.

بەرھەمەکانی ئەحمەد سالار:

۱- چاپکراوەکان:

- ۱- سالم لەتای تەرازووی وێژەدا، سلیمانی ۱۹۶۸.
- ۲- شانۆی، وانەی ڕەشەلەک، سلیمانی ۱۹۷۸.
- ۳- شانۆی، دلداریی باران، سلیمانی ۱۹۷۵.
- ۴- ھونەر و سەرەتایەکی لە میژووی ھونەر، بەغدا ۹۷۹.
- ۵- کۆمیدیا، سلیمانی ۱۹۸۱.
- ۶- دەروازەی دراما، بەرگی یەكەم، بەغدا ۱۹۸۱.
- ۷- ئەفگینیا لە ئۆلیس، سلیمانی ۱۹۸۲.
- ۸- ئۆتیللو، سلیمانی ۱۹۸۳.
- ۹- دەروازەی دراما - بەرگی دووھەم، بەغدا ۱۹۸۴.
- ۱۰- ڕیپازە سەرەکییەکانی ئەدەب و ھونەر، بەغدا ۱۹۸۸.
- ۱۱- ووتارییەتی و دەمودو، ھەولێر ۱۹۹۸.
- ۱۲- شانۆی سالار، ھەولێر ۱۹۹۹.
- ۱۳- ھونەر و ژیان، سلیمانی، ۲۰۰۵.
- ۱۴- خۆشترین گۆرانی شانۆی سالار، سلیمانی، ۲۰۰۶.
- ۱۵- کورسیەکان، (یونسکو) سلیمانی، ۲۰۰۶.

ب- بەرھەمە چاپنەکراوەکانی:

- ۱- ووتارییەتی و دەمودو (بەرگی دووھەم).
- ۲- ئەزموونگەری ئەفراندن.
- ۳- ھونەرمانە شەمال صائب.
- ۴- شانۆیی، کایگۆلا، کامو، (وەرگیتران).
- ۵- بەرھەمە راگەیانندن.
- ۶- زانستی دەنگ و ئاوازی.
- ۷- چیرۆکی سێ جەنوکە، شانۆی منالان، (وەرگیتران).

خشته‌ی بهره‌مه‌کانی نُه‌حمده سالار

تہ نجام

ئه‌نجام

۱- شانۆ تا ده‌رپرتر بیت له کیشه‌کان و باس له ململانیی گه‌وره بکات، ئه‌و جوهره ململانییه‌ی که هه‌مویان ده‌گریته‌وه و خوزگا‌کانی تیدا به ئاکام ده‌گات و لایه‌نه دژواره‌کان و سه‌رنه‌که‌وتوه‌کان سه‌رده‌خات. ئه‌مه بناغه‌ی سه‌ره‌کی وروژاندنی جه‌ماوه‌ره.

۲- کلتور گه‌نجینه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورده که له فه‌ره‌نگه مه‌زنه‌که‌یدا تومار کراوه سه‌رچاوه‌یه‌کی به پێژه بۆ داهینانی چه‌ندین شانۆی کوردی، به‌لام خسته‌نه‌وه‌ی ئه‌م گه‌نجینه‌یه به ساکاری نابیت، به‌لکو نووسه‌ری شانۆی لیها‌تووی ده‌ویت، که بتوانیت ئه‌و گه‌نجینه‌یه به پیتی سه‌رده‌م بگه‌نجیتیت و نه‌کته‌ری باشیش هیچ پو‌لتیکی له نووسه‌ر که‌متر نییه، که ده‌بیت شاره‌زا و کاراما بیت و روحی سه‌رده‌می تیدا چه‌سپاوبیت.

۳- پیره‌می‌ردی شاعر پاش گه‌رانه‌وه‌ی له شاری نه‌سته‌مبول وه‌ک پابه‌ریکی مه‌زنی شانۆی کوردی له پو‌وی ده‌قی خومالی بنیاتی شانۆی میلی داوه؛ نمونه مه‌حمود ئاغای شپوه‌که‌ل، مه‌م و زین، دوا‌ده سواره‌ی مه‌ریوان.

۴- نه‌بوونی سه‌قامگیری باری سیاسی و شوره‌ش یه‌ک له دوا‌یه‌که‌کانی کورد بو‌ته لاوازی شانۆی کوردی وه سانسور دانان له سه‌ر شانۆی کوردی و گه‌شه‌سه‌ندنی... به جوریک بۆ که ئه‌م بزائه کزیو.

۵- له سالانی ۱۹۸۰ شانۆ له بواری روژنامه‌گه‌ریدا له‌چاو قوناغی هه‌فتا‌کان گه‌شه‌یه‌کی باشی به خوه‌وه بینیه که بو‌یه‌که‌مین جار گو‌فاری (روژی کوردستان) ژماره‌یه‌کی تاییه‌تی بۆ شانۆ و چیرۆک بلا‌وکرده‌وه، پاشان گو‌فاری (به‌یان) له سالی ۱۹۸۱ یه‌که‌مین ژماره‌ی تاییه‌تی به شانوه‌وه بلا‌وکرده‌وه، هه‌روه‌ها گو‌فاری (کاروان) له سالی ۱۹۸۳ دیسانه‌وه یه‌که‌مین ژماره‌ی تاییه‌تی بۆ شانۆ ته‌رخانکرد.

۶- ئه‌و گو‌پانکارینه‌ی که له سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا پرویانداوه ته‌کانیکی گه‌وره و بوژاندنه‌وه‌یه‌کی به‌رچاویان له شانۆی کوردیدا بینیه، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش بزوتنه‌وه‌ی گیانی ئازادی نه‌ته‌وه‌یی و ناسیونالیستی چ له ناوه‌وه‌ی کوردستان یان له ژێر کارتی‌کردنی ده‌ره‌وه دا بیت، ئه‌مه‌ش بو‌ه هوی به‌ره پیش چوونی هونه‌ری شانۆ، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش هونه‌ری وه‌رگێران لایه‌نیکه‌ی دیکه‌ی ئه‌م بوژاندنه‌وه‌یه بو‌ه.

۷- له نوټکردنه وهی شانۆدا نووسەر دهوړتیکي گه وره ی هدی به تایبته له کاتی مامه له کردنی له گه له ده قدا، به لām هندی جار نه بوونی دهق کار ده کاته سهر بۆچوونی نووسەر. بویه زیاتر به رهمی شانوی وهکو دهقی نووسراو به چاوی دهقی نه ده بییه وه بوی دهروانین.

۸- بوونی رهخه ی شانوی ده بیته هو ی به رده وامی شانۆ، چونکه شانۆ به بی رهخه پیش ناکه ویت. رهخه ی شانوی دهقی باش دهست نیشان دهکات. له گه له نه مه شدا هندی جار ده رهینه ری دهق ده توانیت فیل له رهخه گریش بکات به وهی که ده رهینه ری باش روح به به ری دهقی لاواز دهکات، به لām ده رهینه ری خراب سهری دهقی باش دهخوات.

۹- رپالیزم ری بازتیکي گونجاوی شانۆ گهریه و به بی نه م ناتوانین واقعی ژیان وینه بکیشین، به لām ده بیت ده رهینه ری شانۆ له م لایه نه ناگادار بیت و به ورپاییه وه مامه له ی له گه لدا بکات.

۱۰- دهقه کونه کان بۆ نه مړۆ نواندنیان کارتیکي پر زهحه ته، به لām ده توانین له کاره دراماییه کاندایه گرچه نه ی که له ویدا کراوه ته وه له کاری ئیستادا به شپوهیه کی ساده ی روژانه مامه له ی له گه لدا بکهین.

۱۱- له پراکتیزه کردنی به رهمه مه کانی شانۆی کوردیدا بۆمان ده رکهوت که دهقی بیانی و دهقی خومالی شان به شانی یه کتر له رهوتی شانۆیدا به کار هاتوه، نه مه ش به رده وامیه کی به شانۆی کوردی داوه، سهره رای نه مه ش نووسه رانی شانۆی کوردی له به رهمه مه کانیاندا توانیویه ته ئیش و نازاری نه م میلله ته به درتژیایی میژوو بخه نه روو چ له دهقی خومالی یان ناماده کراو بیت. هه روه ها له دهقه خومالییه کاندایه بینین میلله تی کورد خاوه نی به هره یه کی تاییه تییه چ له ده رهینه یان یان وهک نه کته رتیک بیت کاتیک که رولیک له سهر شانۆ ده گیریت.

۱۲- له دهقه خومالییه کاندایه حمه د سالار توانیویه تی به شپوهی ئاهه نگساز، حیکایه ت و پروداوه هه ره گرنگه کان به پارتیزیت، چ له پرووی، جل و بهرگ، شوینی پروداوه کان که نه مانه تیکرا به شپوهیه کی نه کادیی مامه له یان له گه لدا بکهت، به مه ش پرووی سهرده می به به ردا کردو.

۱۳- له دهقی بیانییه وه رگیتراوه کاندایه حمه د سالار زیره کانه توانیویه تی پرووی کورده واریان به به ردا بکات و پروداو، شوینی نه مانه بگوازیتته وه بۆ ناو جهرگه ی میلله تی کورد، نه مه چ له پرووی له کارهینه یان جل و بهرگی کوردیه وه، یان له پرووی شوینی پروداوه کانه وه بیت.

سەرچاوه‌كان

یه‌که‌م: سه‌رچاوه‌کان

به زمانی کوردی:

۱- کتیب:

- ۱- ئەحمەد سالار، دەروازە‌ی دراما، بەرگی (۱)، چ (الحریه)، بە‌غدا، ۱۹۸۰.
- ۲- ، دەروازە‌ی دراما، بەرگی (۲)، چ (الحافظ) بە‌غداد، ۱۹۸۴.
- ۳- ، ریتازە سه‌ره‌کییه‌کانی ئە‌دهب و هونه‌ر، ده‌زگای رۆ‌شن‌بیری و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردی، بە‌غدا، ۱۹۸۸.
- ۴- ، شانۆ‌ی سالار، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێ‌ر، ۱۹۹۹.
- ۵- ، رۆ‌ژانی گول ره‌نگ و شانۆ‌ی سالار، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێ‌ر، ۲۰۰۴.
- ۶- ، هونه‌ر و ژبان، ده‌زگای سه‌رده‌م، سلێ‌مانی، ۲۰۰۵.
- ۷- ئیبراهیم ئە‌حمەد سمۆ، کاریگه‌ری که‌له‌پووری کوردی له‌سه‌ر شانۆ‌ی کوردیدا، ده‌زگای موکریانی، هه‌ولێ‌ر، ۲۰۰۳.
- ۸- پارتی دیموکراتی کوردستان مه‌کته‌بی دیراسات و توێ‌ژینه‌وه، بنیادنانی شانۆ‌ی کوردی، چ. هاوار، ده‌وک، ۱۹۹۶.
- ۹- هه‌سه‌ن ته‌نیا، شانۆ و شانۆ‌ی کورده‌واری، بە‌غدا، ۱۹۸۴.
- ۱۰- هه‌مه‌ که‌ریم هه‌ورامی، درامای کوردی له‌ناو درامای جیهانیدا، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێ‌ر، ۲۰۰۱.
- ۱۱- دانا عه‌لی سه‌عید، هونه‌ری نووسینی دراما و ده‌قی شانۆ‌ی خومالی، سلێ‌مانی، ۲۰۰۳.
- ۱۲- عه‌ونی که‌رومی، د. عقیل مه‌هدی یوسف، شانۆ له‌چه‌ند ووتاریکدا، وه‌رگی‌ران م. په‌روه‌ر، سلێ‌مانی، ۲۰۰۳.
- ۱۳- علاءالدین سجادی، دوو چامه‌که‌ی نالۆ و سالم، چ. مه‌عارف، بە‌غدا، ۱۹۷۳.
- ۱۴- د. فه‌ره‌اد پیربال، می‌ژووی شانۆ‌ی کوردی له‌ ئە‌ده‌بیاتی کوردیدا له‌ کۆنه‌وه تا ۱۹۵۷، هه‌ولێ‌ر، ۲۰۰۱.

- ۱۵- د. فەرهاد پیریال، عەبدولرەحیم رەحمی هەکاری، دەزگای سپیریژ، دهوک، ۲۰۰۲.
- ۱۶- کامهران سویحانی، فەرھەنگی شانۆ، ئینتەسیوتی کەلەپوری کوردی، سلیمانی، ۲۰۰۴.
- ۱۷- د. کمال مظهر، ریتنسانس، وەرگیتران: فوئاد مەجید مصری، چاپخانەى الحوادث، بەغدا ۱۹۸۴.
- ۱۸- مەلا عەبدولکەریم مودرەس، کۆمەلە شیعری فەقی قادری هەمەوهند، بەغدا، ۱۹۸۰.
- ۱۹- مەلا عەبدولکەریمی مودرەس و فاتح عەبدولکەریم، نالی، دیوانی نالی، لیکولینەو و لیکدانەو بیچوونەو محەمەدی مەلا کەریم، چ. کوری زانیاری بەغدا، ۱۹۷۶.
- ۲۰- محسن محمد احمد، خانزادی سۆران لە کورتە درامادا، چ. شفیق، بەغداد، ۱۹۸۶.
- ۲۱- محمدی مەلا کەریم، دیوانی گوران، بەرگی (۱)، چ. کۆری زانیاری عیراق، بەغدا، ۱۹۸۰.
- ۲۲- نوری حەیدەر هەمەوهندی، میژووی شاراوہی هەمەوهند، سلیمانی، ۲۰۰۲.
- ۲۳- ولیم شکسپیر، ئۆتیللۆ، وەرگیتران، ئەحمەد سالار، ئوفیستی سەرکەوتن، سلیمانی، ۱۹۸۳.
- ۲۴- یاسین قادر بەرزنجی، لە ئەرشیفی شانۆی کوردییەو، دەزگای سەردەم، سلیمانی، ۲۰۰۱.
- ۲۵- یورپیدیس، ئەفیگینیا لە ئولیس، وەرگیتران ئەحمەد سالار، چ. ئوفیستی سەرکەوتن سلیمانی، ۱۹۸۱.

ب- رۆژنامە و گوڤار:

- ۱- ابراهیم احمد سمو، رۆلی وەرگیترانی د پێشئێخستنا شانۆیا کوردیدا، گوڤاری شانۆ ژمارە (۱)، سلیمانی ۲۰۰۶.
- ۲- ئازاد مولود، لایەنی هونەری لەو دەقە شانۆییانەى لە سالی ۱۹۷۰و لەسەر تەختەکانی شانۆ لە هەولێر پێشکەش کراون، رۆژنامەى (؟)، ژ (۴۲)، هەولێر، ۲۰۰۶.
- ۳- ئەحلام مەنسور، دەربارەى شانۆ. رۆژنامەى هاوکارى، ژ (۸۸۷)، بەغدا، ۱۹۸۷.
- ۴- ئەحمەد سالار، شانۆ و کەلەپوور خواستن، گوڤاری شاکار، ژ (۲۱)، سلیمانی،
- ۵- لاویتیم، گوڤاری پێشکەوتن، ژ (۱۳۲)، هەولێر: ۲۰۰۵.
- ۶- ئەحمەد قەرەنى، سەرەتایەک ژ دیرۆکا شانۆیا کوردی، گوڤاری کاروان، ژ (۱۲)،

- ٢٢- شه‌مال عمر، ره‌وتی شانۆی ئەزمونگەری لە بنیاتنانی شانۆی ره‌سه‌نی کوردی، گوشاری روشنبیری نوی، ژ (؟)، به‌غدا: ١٩٨٨.
- ٢٣- شوان سه‌رابی، ئەوانه‌ی تونی باباچون له‌ ئەزمونیککی دوو قولی نویدا، گوشاری رامان، ژ (٨٤-٨٥)، هه‌ولێر، ٢٠٠٤.
- ٢٤- شوره‌ش محهمه‌د حوسینی، وه‌همی شانۆی کوردی، گوشاری سینه‌ما و شانۆ، ژ (٩)، هه‌ولێر: ٢٠٠١.
- ٢٥- عه‌تا عه‌بدوڵلا سه‌عید، بزاقی شانۆی کوردی و ئەگه‌ره‌ جیاوازه‌کان، گوشاری سینه‌ما و شانۆ، ژ (١٠)، هه‌ولێر: ٢٠٠١. ل ٨.
- ٢٦- علی پینجوبینی، تیوری درامای نوی، گوشاری کاروان، ژ (٧٠)، هه‌ولێر: ١٩٨٨.
- ٢٧- د. فه‌ره‌اد پیربال، کورنولوژیای شانۆی کوردی، گوشاری رامان، ژ (١٠)، هه‌ولێر: ١٩٩٧.
- ٢٨- د. فه‌ره‌اد پیربال، شانۆی کوردی له‌ کوردستانی عیراقد له‌ سالانی ١٩٢٠-١٩٣٠، گوشاری سینه‌ما و شانۆ، ژ (١٠)، هه‌ولێر: ٢٠٠٠.
- ٢٩- کانیا، سه‌ره‌تایه‌ک بۆ نووسینه‌وه‌ی میثرووی شانۆی کوردی، گوشاری سینه‌ما و شانۆ، ژ (١٨)، هه‌ولێر: ٢٠٠٠.
- ٣٠- که‌مال غه‌مبار، مامله‌کردنی زیره‌کانه‌ له‌ گه‌ل سامانی نه‌ته‌وه‌ییمان و چۆنیه‌تی ته‌وزیفکردنی، گوشاری سینه‌ما و شانۆ، ژ (٣) سالی یه‌که‌م، هه‌ولێر: ١٩٩٨.
- ٣١- گوران عه‌لی که‌ریم، پرسیار له‌ ماهیه‌تی شانۆی کوردی، گوشاری رامان، ژ (٩٣-٩٤) ٢٠٠٥، هه‌ولێر.
- ٣٢- محمد بکر تیمور، ده‌باره‌ی دراما و ره‌خه‌، گوشاری کاروان، ژ (٤١)، هه‌ولێر: ١٩٨٦.
- ٣٣- محمد تیمور، ده‌روازه‌یه‌کی ره‌خه‌ی درامای نوی کوردی، گوشاری کاروان، ژ (٦٤)، هه‌ولێر: ١٩٨٨.
- ٣٤- محهمه‌د عه‌بدوڵوه‌هاب، دایه‌لوک له‌ گوشاری شانۆیی دا، وه‌رگی‌ران سلام عومه‌ر، گوشاری سینه‌ما و شانۆ، ژ (٢)، هه‌ولێر، ١٩٨٨.
- ٣٥- محهمه‌د نزار، قه‌یرانی شانۆی کوردی له‌ نیوان دوینی و ئەمرۆدا، گوشاری رامان، ژ (٦١)، هه‌ولێر: ٢٠٠١.
- ٣٦- محمود زامدار، ئازاد عه‌بدوڵواحید، له‌گه‌ل هونه‌رمه‌ند ئەحمه‌د سالار، چاوپێکه‌وتن، گوشاری رامان، ژ (١٠)، هه‌ولێر: ١٩٩٧.

- ٣٧- مهغديد حاجي، بهرهو پاشهروژتيكي باشتربو شانوي كوردی، گوڤاری راما، (٢٠)، ههولير: ١٩٩٨.
- ٣٨- نهاد جامی، ئاگایی نووسه رله ناو پرۆسهی نووسین، گوڤاری ریبازی ئهدهب و هونهر، ژ (٣٥)، ههولير: ٢٠٠٤.
- ٣٩- (؟) روژنامهی ژبان، ژماره (٣٩٣)، ١٩٣١.
- ٤٠- هيمداد حوسين بهكر، ميژووی شانوي كوردی، گوڤاری كاروانی ئهكاديبي، ژماره ٢، ههولير ١٩٩٧.

دووهم: سهراوهكان

به زمانی عهربي:

١- كتيب:

- ١- د. ابراهيم عبدالله غلوم، تقنيات تكوين الممثل المسرحي، الاردن، ٢٠٠١.
- ٢- احمد زكي، اتجاهات المسرح المعاصر، (الصورة الابداعية)، الهيئة المصرية العامة للكتاب، ؟ ٢٠٠٥.
- ٣- احمد اسماعيل اسماعيل، مسرحنا المأمول، دار عشتروت، دمشق: ١٩٩٧.
- ٤- ارسطو طاليس، فن الشعر، ترجمة: عبدالرحمن بدوي، بيروت: ١٩٧٣.
- ٥- الاروسن نيكول، المسرحية في الادب الانجليزي، ترجمة: يوسف عبدالمسيح ثروة، دار الرشيد للنشر، بغداد: ١٩٨٠.
- ٦- ايليا حاوي، يوريديس والمسرح الاغريقي، دارالكتاب اللبناني، بيروت، ١٩٨٠.
- ٧- ، الكلاسيكية في الشعر الغربي والعربي، دار الثقافة، ط٢، بيروت، ١٩٨٣.
- ٨- اريك بتتلي، المسرح الحديث، ج١-٢، ترجمة: محمد عزيز رفعت، مؤسسة؟؟؟ للطباعة والنشر، ؟ : ؟.
- ٩- الين استون، جورج سافونا، المسرح والعلاقات، ترجمة: سباعي السيد، المجلس الاعلى للآثار، القاهرة، ١٩٩٦.
- ١٠- انتوان ارتو، المسرح وقربنه، ترجمة: د. سامية اسعد، دار النهضة العربية، القاهرة: ١٩٧٣.
- ١١- بيترا ايدن، المسرح المعارض- دفاع عن المسرح الالمانى المعاصر، ترجمة: حامد احمد

- غانم، المجلس الاعلى للآثار، القاهرة: ١٩٩٦.
- ١٢- ج. ل. ستیان، الدراما الحديثة بين النظرية والتطبيق، ترجمة: محمد مجول،
- ١٣- جلال شرقاوي، الاسس في فن التمثيل وفن الاخراج المسرحي، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ٢٠٠٢.
- ١٤- جون رسل تيلر، الموسوعة المسرحية، ج٢، ترجمة: سمير عبدالرحيم الجليبي، دار المأمون، بغداد: ١٩٩١.
- ١٥- جميل نصيف التكريتي، قراءه وتآملات في المسرح الاغريقي، وزارة الثقافة والاعلام، سلسلة الدراسات ٣٨٥، بيروت: ١٩٨٥.
- ١٦- حمادة ابراهيم، اللغة الدرامية العناصر غير المنطوقة والعناصر المنطوقة، المجلس الاعلى للثقافة، قاهرة: ٢٠٠٥.
- ١٧- سمير سرحان، تجارب جديدة في الفن المسرحي، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٧.
- ١٨- عبدالرحمن بن زيدون، قضايا التنظير للمسرح العربي من البداية الى الامتداد، اتحاد كتاب العرب، دمشق: ١٩٩٢.
- ١٩- عبدالرحمن ياغي، في العهود المسرحية العربية، دار الفارابي، بيروت: ١٩٩٩.
- ٢٠- عدد من الباحثين السوقيين، نظرية الادب، ترجمة: الدكتور جميل نصيف التكريتي، وزارة الثقافة والاعلام، دار الرشيد للنشر.
- ٢١- د. عزالدين مصطفى رسول، المسائل النظرية في الاداب الشرقية، ترجمة، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد: ١٩٩١.
- ٢٢- عبدالغفور نعمة، الاتجاهات المعاصرة في المسرح، البصرة، ١٩٧١.
- ٢٣- عمر محمد طالب، موسوعة الموصل الحضارية، المجلد الخامس، الموصل ١٩٩٢.
- ٢٤- عمر بلخير، تحليل الخطاب المسرحي، منشورات الاختلاف، الجزائر، ٢٠٠٣.
- ٢٥- عواد علي، المعرفة والعقاب، الاردن ٢٠٠١.
- ٢٦- فائق مصطفى، في ذاكرة المسرح العربي، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد: ١٩٩٠.
- ٢٧- فاطمة يوسف محمد، المسرح والسلطة، الهيئة المصرية العامة للكتاب، د. م: ١٩٩٤.
- ٢٨- فسيفوردي مايرخولد، الكتاب الاول في الفن المسرحي، الفارابي، بيروت، ١٩٧٩.
- ٢٩- فرانكو زيفرملي، مسرحيات شكسبير في الستينيات، ترجمة: سمر فريد، وزارة

- الثقافة والاعلام، دار الجاحظ، بغداد: ١٩٨١.
- ٣٠- فرانك گواينج، مدخل الى الفنون المسرحية، ترجمة: كامل يوسف وآخرون، دار المعرفة، القاهرة: ١٩٧٠.
- ٣١- فرد ب. ميللت و جيرالد يدس بنتلي، فن المسرحية، ترجمة: صدقي الخطاب، دار الثقافة، بيروت (؟).
- ٣٢- مارجوري بولتون، تشريح المسرحية، ترجمة: دريني خشبة، مكتبة الانكلو-المصرية، د. ت: ١٩٦٢.
- ٣٣- مارتن أسلن، تشريح الدراما، ترجمة: يوسف عبدالمسيح ثروة، دار الحرية للطباعة، بغداد: ١٩٧٨.
- ٣٤- محمد احمد الغرب، عن اللغة والادب والنقد، المركز العربي للثقافة والعلوم، بيروت: د. ت.
- ٣٥- محمد خير البقاعي، دراسات في النص والتناصية، مركز الانماء الحضاري، ٢٠٠٤.
- ٣٦- محمد سعيد الجوخدار، مبادئ التمثيل والاخراج، دار الفكر العربي، بيروت.
- ٣٧- محمد كامل الخطيب، نظرية المسرح، القسم الاول، منشورات وزارة الثقافة، دمشق: ١٩٩٤.
- ٣٨- د. سمير سرحان، المسرح والتراث العربي، بغداد: ١٩٨٩.
- ٣٩- م. س، كوركينان، الدراما، ترجمة: د. جميل نصيف التكريتي، موسوعة نظرية الادب، بغداد: ١٩٨٦.
- ٤٠- موسى السوداني، دراسات في المسرحية الحديثة، دار الحرية للطباعة، بغداد: ١٩٧٥.
- ٤١- د. ميشال عاصي، الفن والادب، ط٣، مؤسسة نوفل، بيروت: ١٩٨٠.
- ٤٢- نعمان عاشور، عالم المسرح، دار الموقف العربي، مصر: ١٩٨٣.
- ٤٣- ول ديورانت، قصة الحضارة، ج٧-٨، ترجمة: محمد بدران، دار الفكر، بيروت: ١٩٨٨.
- ٤٤- والت دزني، لماذا نضحك، ترجمة: د. زكريا ابراهيم، مجلة الهلال، اغسطس، ١٩٦٦، القاهرة.
- ٤٥- وليم شكسبير، مكبث، ترجمة: محمد فريد ابو حديد، دار المعارف، د. م: د. ت.
- ٤٦- يوسف عبدالمسيح الثروت، الطريق والحدود (مقالات في الادب المسرحي والفن) دار الحرية، بغداد: ١٩٧٧.

ب- روثنامه و گوڤار:

- ١- ايغلتنون، نحو علم النص، ترجمة: فخري صالح، مجلة الثقاف الاجنبية، العدد (٢)، بغداد: ١٩٩١.
- ٢- برتولد بريخت، مسرح التسليه، أم مسرح تعلم، ترجمه: د. بحر خميس، مجله السينما والمسرح المصريه، ١٩٦٨.
- ٢- ترفيتان تودوروف، التناص، ترجمة: فخري صالح، مجلة الثقافه الاجنبية، بغداد: ١٩٨٨.
- ٣- جاك ديبوا، المؤسسة الادبية ووضعية الكاتب، ترجمة: محمد نديم خشبة، مجلة، الثقافه الاجنبية، دار الشؤون الثقافيه العامة، بغداد: ١٩٩٠.
- ٤- عواد علي، المسرح الكردي، استذكار مشهد، جريدة الزمان، العدد (١٥٨٣)، بغداد: ؟.
- ٥- (؟)، جريدة العراق، العدد ٣٩٧٠، بغداد، ٥ آذار ١٩٨٩.
- ٦- د. حسين الانصاري، الف باء، جريدة الزمان، العدد (١٢٥٠).
- ٧- شفاء العمري، حكومة حسن پاشا (مقارنة درامية موصليه)، مجلة الحياة المسرحية، العدد (٥).
- ٨- سعدون يونس، ملاحظات في واقع الحركة المسرحية الكوردية في اربيل، مجلة كوردستان، العدد (٣١)، بغداد، ١٩٧٦.
- ٩- د. صالح سعد، ازدواجية الانا والاخر والبحث في تقنية الممثل العربي، مجلة عالم الفكر، العدد (١)، الكويت: ١٩٩٦.
- ١٠- صباح هرمز، المسرح الكوردي في ثلاث عقود، مجلة گولان العدد (٤٠)، أربيل: ١٩٩٩.
- ١١- عبدالجبار النجفي، حول المسرح، مجلة الموقف الثقافى، العدد (٤)، ٢٠٠١.
- ١٢- عزيز خيون، جريدة الجمهورية، العدد (٦٤٩٩) بغداد: ٢٨ حزيران ١٩٨٧.
- ١٣- عطية احمد العقاد، تأملات جديدة في اوراق قديمة للمسرح العربي، مجلة عالم الفكر، الكويت: ١٩٩٧.
- ١٤- د. عقيل مهدي يوسف، قراءة في نص فيدراسين، مجلة الاقلام، العدد (٣) بغداد: ١٩٩٠.
- ١٥- د. عمر طالب، نحو مسرح عربي جديد، مجلة الاقلام، العدد (٣-٤) السنة الثانية

والعشرون، ١٩٨٧.

١٦- عواد علي، استراتيجية التشخيص في النص السرحي، مجلة الاقلام، العدد (٣)، بغداد: ١٩٨٩.

١٧- گوردون روگوف، النقد المسرحي الحديث، ترجمة: حنا شكارا، مجلة الثقافة الاجنبية، العدد (١) ١٩٨٥.

١٨- عواد علي، المسرح الكوردي، استذكار مشهد، جريدة الزمان، عدد (١٥٨٣)، بغداد، ٢٠٠٠.

١٩- مشهور مصطفى، المسرح والبحث عن صورة الذات في صورة الاخر، مجلة عالم الفكر، العدد (١)، الكويت: ١٩٩٦.

٢٠- موسى وهبه، المفاهيم تتحكم بالنصوص، مجلة الفكر العربي، معهد الانباء العربي، بيروت: ١٩٧٨.

٢١- نينوس توخمونوس، المسرح المستقبل، ترجمة: علي حيدر يوسف، مجلة السينما والمسرح، العدد (١٠)، القاهرة، ١٩٧٤.

٢٢- ياسين النصير، ثلاثة نماذج من الاخراج المسرحي في العراق، مجلة الاقلام، العدد (٣)، بغداد: ١٩٨٩.

٢٣- يوسف زعبلوي، المسرح اليوناني القديم، مجلة العربية، وزارة الارشاد والانماء، العدد (١٣٩)، الكويت: ١٩٧٠.

سييهم: سه رچاوه كان

به زمانى ئنگليزى:

1- Robert Diyanni, literatur, Compact. Edition, America, 2000, pp. 723.

2- M. H. ABrams, Aglossary of literary terms, seventh Edtion, America-Boston, 1999, p 69

چواردهم: سه‌چاوه‌کان

به زمانی فارسی:

- اورلا هاموش، مقدمه بر تأثیر، محبوبه مهاجر، انتشارات محروس، چاپ دووه، (تهران، ۱۹۹۸).

پنجم: سه‌چاوه‌کان

ج. نامه‌ی ماسته‌ری و دکتورایی:

- ۱- سه‌لام فره‌ج، گه‌شه‌سهندنی درامای کوردی له‌ عیراقد، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، ۲۰۰۰، دکتورا.
- ۲- یاسین رشید هه‌سهن، ناوه‌روک و ته‌کنیکی درامای کوردی، زانکۆی سلیمانی، ۲۰۰۴، ماسته‌ر.

شه‌شم: سه‌چاوه‌کان

کۆر و سمینار:

- ۱- د. رۆبرتو شولی، کۆری شانۆ، روژی ۱۷/۳/۲۰۰۶، هۆلی روشنبیری هه‌ولێر.
- ۲- ئه‌حمه‌د سالار، کۆری ریتزلینان، موسل، ۲۴/۹/۲۰۰۳.

هه‌وته‌م: سه‌چاوه‌کان

چاوپێکه‌وتن:

چاوپێکه‌وتن له‌ گه‌ل هونه‌رمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار.

- ۱- /خزیران/ ۲۰۰۵، دهوک.
- ۲- ۱/ ته‌باخ/ ۲۰۰۵، دهوک.
- ۳- ۷/ ته‌باخ/ ۲۰۰۵، دهوک.
- ۴- ۱۰/ ئه‌یلول/ ۲۰۰۵، هه‌ولێر.
- ۵- ۴/ چریا ئیکێ/ ۲۰۰۵، هه‌ولێر.
- ۶- ۱۴/ تیرمه‌ه/ ۲۰۰۶، دهوک.

ههشتهه: سهراوهكان

كاسيت:

- ١- كاسيتي فيديو، بهرنامهي سهره دان، تهلهفزيوني ئاسمانى كوردستان، ٢٠٠٤.
- ٢- كاسيتي فيديو، كۆرى ريزلتيان (ئهحمهد سالار) موسل ٢٤/٩/٢٠٠٣.

نويهه: سهراوهكان

ج- نهترنيت:

- ١- عباس منعثر، النص المسرحي بين العين والاذن، مجلة منتدى مسرحيون المقالة متاح على الموقع www.masraheon.com.
- ٢- فرحان بلبل، النص المسرحي الكلمة والفعل، دراسة من منشورات اتحاد الكتاب العرب، (دمشق، ٢٠٠٢) المقال متاح على الموقع [www,awu.dom.org](http://www.awu.dom.org)
- ٣- قاسم مطرود، موقع الكتروني تعني بالفنون المسرحية، ٢٠٠٣، النص المسرحي بلسان الشعر.
- ٤- د. محسن الرملي، تأملات في سيرة النص المسرحي، المقالات متاحة على الموقع www.masraheon.com
- ٥- آن ابرسفيلد، النص - العرض، ترجمة: احمد الدفراوي، www.masraheon.com.

الخلاصة

المسرح الكوردي بين النص المحلي والنص الاجنبي وبعض من أعمال أحمد سالار نموذجاً

تبدأ الرسالة بمقدمة ومدخل لموضوع المسرح ولادةً واستمراراً حتى اليوم، وتتضمن الرسالة ثلاثة فصول هي:

الفصل الأول: يتضمن ولادة المسرح الكوردي والمراحل التي مرّ بها وأسباب التأخر والنهوض، كل على حده..

الفصل الثاني: يبحث حول النص المسرحي وتكوينه ووظائف النص المسرحي، بالاضافة الى فن كتابة النص ونظرياته والأسس النظرية له ومفاهيمها بالاضافة الى دور كاتب النص المسرحي ولغة النص واهميته واشكال تقديم النص المسرحي واختيار عنوان النص بالاضافة الى العناصر الاساسية للنص والتي تشمل الحوار والتوجيهات مع تحليل النص.

الفصل الثالث: تكمن أهمية هذه الرسالة في الفصل الثالث، المأخوذة من العنوان الرئيسي للرسالة (المسرح الكوردي بين النص المحلي والاجنبي) ويشمل هذا الفصل تطبيقات عملية حول نتائج أحمد سالار المسرحية بين اختياره لنصوص محلية وأجنبية في عملية ديمومة المسرح الكوردي بالاضافة الى ملحق بحياة أحمد سالار الفنية والكتابية، وجدول بكافة أعماله الفنية وبالاخص المسرحية.

Abstract
The Kurdish Theater Between the Local and the Foreign Text:
Ahmed Salar as a Sample

The thesis starts with an introduction to theater theme since its birth and its continuity to the present day. It includes three chapters:

Chapter First: this chapter deals with the birth of Kurdish theater and the stages it underwent in addition to the reasons of staying behind and not rising, each separately.

Chapter Two: chapter two is about theater text, forming, theater text tasks in addition to the art of text writing and the theoretical basis as well as its concepts. Furthermore, the role of play writer, text language, its importance, forms of presenting the text, selecting the title. Also the basic text elements which are: dialogue, directions and text analysis.

Chapter Three: the importance of this thesis is in chapter three taken from the title of the thesis (The Kurdish Theater Between Local and Foreign Text). This chapter includes practical applications about Ahmed Salar's works in theater in selecting local and foreign texts in continuity process of Kurdish theater, together with an appendix of Ahmed Salar's biography in arts and writing. There is also a table of his art works specially in theater. Finally, we reached to the following conclusions;

1. Some abstractionism and experimentalism bearings that interred modern Kurdish theater to serve Kurdish theater.
2. Whenever there was competition and struggle in the theater, it gives a push to convey theater message.
3. A play is always written to be shown not to be read.
4. Heritage is a good wealth to be added to the theater
5. Piramerd was a theater leader before being a poet.
6. Lack of a suitable political background was the cause of weak Kurdish theater.
7. The Kurdish theater witnessed a good revival in eighties by publishing its texts in Kurdish magazines and newspapers.
8. Translations and techniques had a vital role in activating theater works.
9. The importance of great role played by the Kurdish play writers in dealing with events.
10. In many theater works, the poetic text was a base on which the theater text built on; specially Ahmed Salar's works.
11. The appearance of theater criticism that impulse theater works.
12. Dealing with reality cautiously, as realism is the best theory in the field of Kurdish theater.
13. The importance of selecting the title in the Kurdish theater.
14. The difficulty in performing old theater works nowadays, unless prepared to be consonance with present time.
15. In Ahmed Salar's applications, the importance of performing local and foreign theater texts is obvious.
16. Apparently, in Ahmed Salar's local texts, he could present ceremonial, by adding folktale and serious events from the history of Kurdish people and linking them to the today's reality in preserving language, clothes, events sites and to deal with them academically and in a modern way.
17. Ahmed Salar was able to give the translated works a Kurdish spirit through all theater elements and to be presented as a Kurdish theater.

حكومة أقليم كردستان العراق
وزارة التعليم العالي والبحث العلمي
جامعة صلاح الدين - أربيل

اطروحة

مقدمة الى مجلس كلية اللغات جامعة صلاح الدين-ههولير جزءاً من
متطلبات درجة الدكتوراه . ph. D في الأدب الكردي

ابراهيم احمد سمؤ

بكالوريوس في اللغة الكردية وآدابها-كلية الآداب-جامعة صلاح الدين

١٩٩٨ ميلادية

ماجستير في الأدب الكردي-كلية الآداب-جامعة صلاح الدين ٢٠٠١

نيسان ٢٠٠٧ ميلادي

ربيع الأول ١٤٢٨ هجري

نوروز ٢٧٠٧ كردي

**The Government of Kurdistan Region_Iraq
Ministry of Higher Education and Scientific Research
Salahaddin University_Hawler**

**The Kurdish Drama Between the
Local And Foreign Texts
Some of Ahmed Salar's works as Example
A Theoretical_ Analytical Study**

**A Thesis
Submitted To The Council Of The College of Languages
Salahaddin University_ Hawler
In Partial Fulfillment Of The Requirements
For the Degree of Doctor Of Philosophy
In Kurdish Literature**

By

Ibrahim Ahmed Smo

**B.A. Kurdish Language and Literature_ College of Arts
Salahaddin University 1998 A.D.**

**M.A. Kurdish Language and Literature_ College of Arts
Salahaddin University 1998 A.D.**